

Giới thiệu Thiên Vực Vũ Thần Convert

Vũ Tôn thế giới, vị diện giao hội, vạn đạo tranh phong, quần hùng hội tụ;

Một cái theo Thiên Vực trọng sinh người, Mặc Phong, vận mệnh chuyển hướng với Võ Thần quyết, xông hướng về phía Hạ Vị giới;

Thiên Nhân chiêm ngưỡng, vạn nhân thần phục! Hô to "Phong Thần Mặc Thiếu" Mỹ Danh!

Võ Động Thiên Vực người nào tranh phong, cười Phá Thương Khung ta làm thần!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Vũ Tôn Thánh Thể

"Hưu", một đạo màu tím trong nháy mắt xẹt qua Võ Thần trước núi cái kia mấy con thuộc về ngỗng, kinh sợ đến, Chúng nó đội hình đại loạn.

Làm cái này mấy con thuộc về ngỗng còn đang kinh hãi bên trong thì lại là mấy đạo màu tím đuổi theo trước một đạo xẹt qua, giống như chân trời sao băng như vậy mau lẹ.

Vân vụ tràn ngập Võ Thần Sơn Chủ phong một tiếng vang thật lớn, chặn ngang đứt gãy, hoàn toàn vỡ nát, vô số đá vụn lăn xuống ra, bụi mù lẫn lộn, che khuất bầu trời.

Trong bụi mù, nhất Đạo Nhân ảnh phá bụi mà ra. Sau lưng vô số nhân ảnh phá không truy đến mà đến.

"Cạch", Mặc Phong đáp xuống Võ Thần núi đứt gãy chủ phong —— Thiên Vũ Phong bên trên.

Lúc này Mặc Phong toàn thân đầm máu, nhưng là trong mắt vẫn tràn đầy bất khuất, căm tức nhìn phía trước đứng trên không trung.

Cầm đầu bốn đạo màu tím đuổi sát đến Thiên Vũ Phong trước im bất mà dừng.

"Ha ha, Võ Thần Thiên Vực tứ đại Vũ Thánh Tông Môn liên thủ, bàn bạc ba ngàn sáu trăm năm mươi tên cao thủ, liên tục ba ngày ba đêm mười vạn bát ngàn dặm truy sát, quả nhiên là muốn đem ta đuổi tận giết tuyệt a!"

Đang khi nói chuyện Mặc Phong dè xuống chính mình thân thể nội thương thế, Tạng Phủ đã tổn thương nghiêm trọng, nếu không phải thân thể so còn lại võ giả cường hãn quá nhiều, Mặc Phong sớm liền đã ngã xuống.

Tứ Đại Tông Môn Vũ Thánh tụ tập ba ngàn sáu trăm năm mươi vị cao thủ liên hợp tiểu sát Mặc Phong, ba ngày ba đêm mười vạn bát ngàn dặm đường trình chết không nghi truy sát, chỗ đi qua không có một ngọn cỏ.

Mặc Phong lấy lực lượng một người một đường chém giết, vậy mà đem ba ngàn sáu trăm năm mươi vị cao thủ giết cái thất linh bát lạc, bị hấn tui sống giết ra đến một con đường máu.

Đối mặt cái này đã là rõ ràng là Sơn cùng Thủy tận, cùng đồ mật lộ Võ Thần Thiên Vực Truyện Kỳ Nhân Vật, được vinh dự tiếp cận nhất Võ Thần người, mặc dù biết rõ hấn đã lại không lực bỏ trốn chống cự, đã dần hết đèn tắt.

Nhưng là giờ này khắc này, như cũ không người nào dám tùy tiện tiến lên trước một bước, chỉ có Thiên Vực tứ đại Vũ Thánh bốn người ở Thiên Vũ Phong trên không đứng lại tứ cái vị trí, đem Mặc Phong vây ở trung gian.

"Mặc Phong, hôm nay ngươi trốn không được, thúc thủ chịu trói, đem 《Thiên Vực Võ Thần quyết》 giao ra!"

Đối diện một vị tóc bạc râu trắng Thánh Thiên cảnh Ngũ Trọng Thiên Vũ Thánh như ông cụ non nói với Mặc Phong. Mà còn lại không có mở miệng ba người cũng là chăm chú nhìn Mặc Phong.

Mặc Phong ngửa thiên đại cười, "Ha ha, nghịch thiên mà đi, Tu Luyện Chi Đạo quả thật nguy cơ trùng trùng. Chẳng những thiên đạo khó dò, cái này nhân tâm càng là khó dò. Muốn 《Thiên Vực Võ Thần quyết》, cứ việc tới, ta Mặc Phong hôm nay coi như ôm hận ở đây, cũng phải kéo mấy cái chịu tội thay."

Vừa dứt lời, Mặc Phong toàn thân khí thế đại thịnh, hai tay nắm tay liền hướng về phía râu trắng Vũ Thánh công đi qua.

Mặc Phong vũ khí ở ba ngày trước trong chiến đấu sớm đã hư hao, về sau liền chỉ là dựa vào cường hãn thân thể cùng chúng cao thủ huyết chiến.

Một quyền vung ra giống như Bạch Hồng Quán Nhật, lại như Trảm Đoạn Thiên vực Thiểm Điện, mang theo thể lõi đình vận quân trong nháy mắt liền đến râu trắng Vũ Thánh trước mặt.

Giận hừ một tiếng, râu trắng Vũ Thánh thân hình vội vàng lui lại, biết rõ Mặc Phong thân thể lực lượng, cho dù là Thiên Vực Vũ Thánh cũng không dám tùy tiện đụng vào.

Râu trắng Vũ Thánh hiện lên công kích, Mặc Phong vừa định truy kích mà đi, bên cạnh hai bên lại có hai đạo kinh phong đánh tới. Nhất chuỗi phi kiếm, toàn thân ầm ầm phát ra thanh quang, đang hướng về phía Mặc Phong phóng tới.

Một tên khác Đạp Toái Hư Không Thiên Vực Vũ Thánh đột nhiên vừa quát: "Mặc Phong, đừng muốn can rở, nhanh đem Võ Thần quyết giao ra!"

Mặc Phong nghe xong cũng không đáp lời, trong tay phải đã lấy ra nhất Trương Kim về mặt trang giấy, Thượng Điện lưu chuyển thần huy, sắc sỡ loá mắt.

"Võ Thần quyết? ! Đúng, rất tốt, giao đến đây đi, giao tới ta liền lưu người cái toàn thân." Ngự khởi phi kiếm Thiên Vực Vũ Thánh nhìn thấy Mặc Phong lấy ra Võ Thần quyết trong mắt một mảnh tham lam, vội vàng xông Mặc Phong hô.

"Trò cười, ta Thiên Vực Phong Thần Mặc Phong khi nào nhận qua người khác uy hiếp!" Mặc Phong đối xử lạnh nhạt quét ngang đám người, nhìn chăm chăm tên kia Thiên Vực Vũ Thánh, bất thành linh cười như điên: "Ta Mặc Phong không chiếm được đồ vật các người cũng đừng hòng đạt được!"

Nói xong Mặc Phong vận khởi đan điền bên trong còn sót lại một tia Vũ Nguyên thần lực, trực tiếp đem trong tay phải Võ Thần quyết Kim Huyết chấn động thành một mảnh kim sắc bột, một cỗ cự đại nguyên khí tràn ngập ở thương khung ở giữa.

"Người!" Nhìn xem Mặc Phong thân thủ đem Võ Thần quyết hủy đi, tứ đại Thánh Thiên cảnh Vũ Thánh giận không nhịn nổi, râu trắng Vũ Thánh lão giả vung tay lên, "Giết! Giết cho ta!"

Lần này không trung cơ hồ sở hữu cao thủ tất cả đều hướng về phía Mặc Phong ra tay, từng đạo từng đạo Từ trụ phóng lên tận trời, loạn thạch băng vụn.

Mạnh mẽ lực lượng giờ phút này tụ tập, Mục Tiêu chỉ có một cái, vậy thì là Thiên Vũ gãy trên đỉnh đang tại cuồng tiếu Mặc Phong.

Đan điền sau cùng một tia Vũ Nguyên cũng bởi vì hủy đi Võ Thần quyết mà tiêu hao, dầu hết đèn tắt Mặc Phong đối mặt cái này hủy thiên diệt địa một kích liên tục né tránh khí lực đều không có.

Mặc Phong một mặt bó Ngạo Cuồng cười, chậm rãi ngâm tụng lên, vang vọng Vân Tiêu.

"Vô Động Thiên Vực người nào tranh phong, cười Phá Thương Khung ta làm thần! !"

Thiên Bạng Địa Liệt lực lượng đánh tới, Mặc Phong tính cả lấy Thiên Vũ Phong cùng một chỗ hóa Thành Vũ Thần Thiên vực bên trong hạt bụi.

Chỉ là không có người chú ý tới, vừa rồi bị Mặc Phong hủy đi Võ Thần quyết Kim Huyết bột mịn lúc này chậm rãi tụ lại, theo cái kia sợi hạt bụi, hóa thành một tia kim sắc lưu quang bay hướng Hạ Vị Điện.

"Thiếu gia thiếu gia tỉnh!"

Khôi phục ý thức Mặc Phong lần đầu tiên liền nhìn thấy một cái nô tài cách ăn mặc Lão Quân Gia, hưng phấn Địa Đại gọi la hét lấy đi ra ngoài.

"Dạng này cũng chưa chết? Nhất định là bản Phong Thiếu ta ngày bình thường tu thiện tích đức đổi lấy Hảo Báo a. Đáng tiếc nguyên lai nhục thân bị những cái kia lão bất tử cho hủy, duy nhất đáng được ăn mừng là không có hồn phi phách tán."

Mặc Phong đứng dậy đi đến một chiếc gương trước, quan sát tỉ mỉ trong gương chính mình, chỉ thấy mình người mặc ty đoạn bàn áo bào tím, thon gầy khuôn mặt hơi có vẻ tái nhợt.

So với kiếp trước tiên phong đạo cốt hẳn tới nói, mới nhìn chính mình thì còn cho là mình là thẹn hù, cái này Tiểu Bạch Kiểm chắc chắn thật sự là không thích ứng a.

"Bất quá, chuyện này rốt cuộc là như thế nào đâu, ở cái kia chủng tình huống dưới, cho dù là Võ Thần tại thế cũng khó thoát một kiếp a, tại sao ta "

Nhất niệm chưa muốn xong, hần liền cảm giác được trong đầu đau đớn một hồi, một cỗ như thủy triều ký ức, như cuồng triều đánh tới. Cự đại trùng kích lực, để hần cơ hồ choáng đi qua. Ôm lấy đầu đau khô hô hấp lấy, thật lâu, Mặc Phong mới tiêu hóa xong những này nguyên bản không thuộc về mình ký ức.

Nguyên lai hần hiện tại vị trí địa phương tên là Vũ Tôn đại lục, cũng đúng vậy Võ Thần Thiên Vực Hạ Vị Điện.

Mặc Phong từng tại Võ Thần Thiên Vực bên trong nghe nói qua cái này bị bọn hần xưng là Phàm Nhân Giới địa phương.

Không sai, Võ Thần Thiên Vực cùng Vũ Tôn đại lục liền giống như thiên địa chi cách, Thiên Vực bên trong người từ trước đến nay cao cao tại thượng xưa nay không màng cùng địa giới phàm nhân có chỗ tới lui.

Mà Vũ Tôn đại lục võ giả dốc cả một đời cũng là vì Đạp Toái Hư Không, vũ luyện thành thánh, trèo lên thượng thiên vực.

May mắn là tôn này * chủ nhân cũng gọi là "Mặc Phong", vị trí địa phương là nằm ở Vũ Tôn đại lục đông Biên Khu vực đông Vũ.

Theo hữu hạn trong trí nhớ Mặc Phong biết được, đông Vũ có thể nói lớn đến vô biên, phạm nhân cho dù trăm ngàn năm cũng chưa hẳn có thể đi khắp.

Mặc Phong chỗ Mặc Gia là đông Vũ cảnh nội một cái tên là Vân Dao trong nước nhỏ, như thế ngang dọc hầu như ngàn dặm cương Thổ Vân dao quốc ở đông Vũ bên trong cũng bất quá là Liêu như đầy sao tồn tại, Thương Hải Nhất Túc đếm mãi không hết.

Về phần bao la đông Vũ bên ngoài, cái này cỗ thân thể nguyên lai chủ nhân cũng không rõ ràng lắm.

Dung hợp xong ký ức về sau, Mặc Phong cười khổ không thôi.

Cái này cỗ thân thể trước chủ nhân là Thanh Vân thành Mặc Gia tộc nhân, nhưng là từ tiểu thể chất đặc thù lục địa, vô pháp hấp thu nguyên khí Tự Nguyên Luyện Vũ, một mực bị đồng tộc người chế nhạo làm Phế Vật.

Mặc Phong tâm niệm câu hỏi hạ liền mỗi ngày uống rượu làm vui, đùa giỡn tiểu cô nương và thiếu phụ, bên ngoài gây chuyện thị phi, là Thanh Vân trong thành nổi danh xấu thiếu gia.

Nếu không phải hẳn phụ thân là Luyện Thể cảnh cao thủ, ở gia tộc và Thanh Vân thành đều có nhất định Danh Khí, Mặc Phong sớm cũng không biết chết bao nhiêu lần.

Nghĩ đến cái này Mặc Phong tranh thủ thời gian xem xét chính mình thân thể tới. Hẳn thử vận khởi trong đan điền Vũ Nguyên, chính là phát hiện trong Đan Điền hoàn toàn yên tĩnh, đừng nói Vũ Nguyên, ngay cả nhất tợ tằm nguyên khí đều không có.

Mặc Phong giật nảy cả mình, gian nan Địa Vận khởi công pháp triển khai Nội Thị, chính mình trong đan điền yên lặng một mảnh, nhưng kinh mạch lại vô cùng thô to, trên thân Võ Thần mạch lạc càng là khoảng chừng mười hai đạo! !

"Trời ạ! Điều này chẳng lẽ đúng vậy Võ Thần Thiên Vực bên trong lưu truyền cái thể Thần Thể, Vũ Tôn Thánh Thể sao? !" Mặc Phong hưng phấn kêu to lên, cảm xúc bành trướng kém chút khoa tay múa chân lên.

Phải biết Phổ Thông Võ Giả bình thường bởi vì kinh mạch hạn chế mà vô pháp càng nhiều hấp thu thiên địa Linh Nguyên chi khí, đồng thời bởi vì Võ Mạch chỉ có chín cái, tối đa cũng chỉ có thể tu luyện tới cảnh giới Cửu Trọng Thiên.

Mà Vũ Tôn Thánh Thể ném đi có thể tu đến cùng một cảnh giới Thập Nhị Trọng Thiên không nói, cũng có thể không chút nào thêm hạn chế hấp thu nguyên khí, dạng này người khác phải hao phí mười năm mới có thể đến thông suốt cảnh giới, Vũ Tôn Thánh Thể khả năng một năm thậm chí một tháng liền có thể đi đến.

"Như vậy trải qua muốn không bao lâu bản Phong Thiếu liền có thể quay về Võ Thần Thiên Vực. Hừ, Tứ Đại Tông Môn truy sát qua chúng ta, ta Mặc Phong tuyệt đối sẽ không buông tha các ngươi!"

Ngay tại Mặc Phong vì chính mình trọng sinh làm một cỗ Vũ Tôn Thánh Thể mà âm thầm cao hứng, ngoài cửa bất thành linh truyền đến tiếng đập cửa.

"Gió ca ca, Thính Vũ bá nói ngươi tỉnh, ta có thể đi vào sao?"

Nghe âm thanh tựa hồ là nhất cái nữ hài tử, Mặc Phong đi đi qua mở cửa ra, chỉ gặp đập vào mi mắt là một người mặc Bạch Y Thiếu Nữ.

Cái kia thiếu nữ ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, một túm tinh Lệ Tú phát khe khẽ bay lượn, dài nhỏ liễu mi, nhất ánh mắt đảo mắt quyền rũ, tú rất mũi ngọc, ngọc má Vivi phiếm hồng, Tích Thủy như anh đào môi, trắng nõn Như Tuyết kiều yểu trong suốt như ngọc, như ngọc loại Tuyết Cơ màu da Kỳ Mỹ, đáng người nhỏ nhắn xinh xắn, Ôn Nhu yếu điệu.

Lúc này cái kia thiếu nữ trong tay dẫn theo hộp com, thanh nhả đứng ở ngoài cửa.

"Tuyết Tuyết mà muội muội làm sao người tới?" Mặc Phong theo dung hợp trong trí nhớ biết được cái này cái nữ hài là hẳn Tứ muội muội Tinh Tuyết, cùng mình thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, cũng là toàn bộ Mặc Gia không có ghét bỏ qua chính mình là phế phẩm người.

"Cái kia nghe nói người luyện công tẩu hỏa nhập ma, ta cố ý dùng Huyết Sâm hàm canh gà muốn cho người bồi bổ" nói xong muội Tinh Tuyết khuôn mặt ửng đỏ, đưa trong tay hộp com chậm rãi giờ lên.

"Thật sao, vậy ta nhưng phải thật tốt nếm thử Tuyết mà tay nghề."

Mặc Gia Tam Thiếu Gia phủ.

"Tam Thiếu Gia, nghe nói người phế phẩm nhị ca cưỡng ép Trùng Mạch dẫn đến tẩu hỏa nhập ma." Một cái xấu xí, rớt cầm giữ lại Tiểu Hồ Tử nô tài khom lưng đối với đang tại ngồi tu luyện Mặc Gia Tam Thiếu Gia Mặc Vân tiêu siểm Mị Đạo.

Một thân áo bào đen, mày kiếm mắt sáng Mặc Vân tiêu hừ lạnh nói: "Hừ, phế phẩm đúng vậy phế phẩm! Không chết đều coi như hẳn gặp may mắn,

cầu đàn nhi người nói ta cái kia cái phế phẩm nhị ca làm gì?"

"Tam Thiếu Gia người có chỗ không biết a!" Bị Mặc Vân tiêu gọi là cầu đàn nhi nô tài hí hai mắt, giống như cười mà không phải cười nói ra: "Nghe nói Nhị Thiếu Gia vừa tỉnh, tứ cô nương liền dẫn theo hộp cơm đi qua nhìn hân."

"Cái gì? !" Mặc Vân tiêu đột nhiên mở ra hai mắt, từ trên giường đứng lên, "Hừ, tất nhiên dạng này, vậy chúng ta cũng đi qua cố gắng 'Thăm viếng thăm viếng' ta cái kia vô dụng nhị ca đi." Nói xong khoe miệng lộ ra vẻ khinh bỉ mà khinh thường cười lạnh.

P/s: Vì hôm nay hơi bận chút nên cvt tạm 1 chương, tối mình sẽ up 20 chương tiếp theo

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Tộc Đệ Nhục Nhã

"Tuyệt Nhi muội muội, cha người không phải để người không cần theo ta đi quá gần sao?"

Mặc Phong biết mình ở trong gia tộc địa vị, thân ở vũ học thế gia nếu như không có thực lực vậy cũng chỉ có thể giống một con chó còn sống.

Mặc Tinh Tuyệt khẽ mỉm cười, trên gương mặt lộ ra hai cái đáng yêu nhỏ bé, "Phong Ca Ca người nói cái gì đó, cha ta là cha ta, ta là ta."

Nói xong nàng liền từ trong hộp đựng thức ăn mang sang một bát canh gà đưa tới Mặc Phong trong tay, "Phong Ca Ca người nhanh uống lúc còn nóng đi, đây chính là Tuyệt Nhi chịu trọn vẹn sáu cái canh giờ mới hầm tốt nha!"

Mặc Phong tiếp nhận Tinh Tuyệt đưa qua Huyết Sâm canh gà, xa xa liền nghe lấy một cỗ thuần hương hỗn hợp có Huyết Sâm đặc thù lục địa mùi thuốc xông vào mũi.

Bưng cái kia tinh xảo Thanh Hoa Tử chén nhỏ, Mặc Phong đang chuẩn bị lướt qua một ngụm thì ngoài cửa bất thành linh truyền đến một trận tiếng cười.

"Nha, đây không phải nhị ca à, nghe nói Trùng Mạch tẩu hỏa nhập ma, đã tỉnh lại lúc nào?"

Mặc Vân Tiêu dẫn hân nô bộc cầu đàn nhi dạo chơi đi tới.

Mới vừa vào cửa liền nhìn thấy đứng ở Mặc Phong bên người, đại mi cau lại mặc Tinh Tuyệt, Mặc Vân Tiêu hướng nàng nhếch miệng cười một tiếng, nói ra: "Tuyệt muội người cũng ở a, quả nhiên rất quan tâm nhà chúng ta cái này cái phế phẩm nhị ca a!"

Mặc Vân Tiêu cố ý trùng trùng điệp điệp niệm phế phẩm hai chữ, lập tức dẫn tới cầu đàn nhi một trận giễu cợt.

"Tam Ca, người miệng đặt sạch sẽ điếm, Phong Ca Ca nói thế nào cũng là chúng ta huynh trưởng, người tại sao có thể nói hân như vậy "

"Tuyệt muội ta liền không hiểu, ta cái này cái phế phẩm nhị ca có chỗ nào tốt, người muốn như thế bảo vệ cho hân?"

Mặc Vân Tiêu khinh thường liếc một chút bên cạnh một mực không nói gì Mặc Phong, sau đó đi đến trước mặt hân, đoạt lấy Mặc Phong trong tay canh gà, mĩa mai nói ra.

"Hừ, cho phế phẩm uống tốt như vậy đồ vật quả thực là chà đạp." Nói xong Mặc Vân Tiêu bưng canh gà uống mấy ngụm sau liền tiện tay ném đến mặt đất.

"Tam Ca người quá phận" mặc Tinh Tuyệt chỉ cảm thấy tâm lý một trận ủy khuất, oa một chút liền khóc đi ra ngoài.

Trong phòng chỉ còn lại Mặc Vân Tiêu chủ tớ và Mặc Phong ba người bọn họ.

Mặc Phong khoe miệng có chút run rẩy, tức giận nhìn xem hân cái này tam đệ, "Mặc Vân Tiêu người làm xác thực quá phận!"

"Quá phận? !" Mặc Vân Tiêu và cầu đàn nhi nhìn nhau, bỗng nhiên cười như điên, "Ha ha, cái này cái phế phẩm còn cùng ta nói qua chia, cầu đàn nhi người để cho ta nhị ca nếm thử cái gì gọi là quá phận."

"Vâng, Tam Thiếu Gia!" Cầu đàn nhi nắm đấm bóp rung động đùng đùng, nghênh ngang đi đến Mặc Phong trước mặt.

Không đợi Mặc Phong nói chuyện liền một quyền đánh vào hán trên bụng, Mặc Phong đau nhức kêu một tiếng té ngã trên đất.

"Đáng chết!" Mặc Phong bụng bít lấy bụng dưới, trong lòng mắng, "trọng sinh qua đến chính mình Vũ Hồn Vũ Nguyên đã hao phí hầu như không còn, cỗ này Vũ Tôn Thánh Thể lại chưa từng tu luyện qua, căn bản không có một tia Vũ Nguyên "

Ngay tại Mặc Phong còn đang suy tư thì cầu đàn nhĩ nhất cước liền phải rơi vào Mặc Phong trên mặt.

"Cái này mẹ nó là muốn giẫm bản Phong Thiếu mặt tiết tấu sao? Nói đùa, ngay cả Thiên Vực Vũ Thánh đều chưa từng như thể nhục nhả qua ta!"

Một tiếng quát nhẹ, Mặc Phong trọng sinh trước lưu lại sau cùng một tia Vũ Hồn lực lượng trong nháy mắt bộc phát ra, cự đại trùng kích lực trực tiếp đem sắp đặt chân cầu đàn nhĩ tung bay trên mặt đất, té cái ngã lộn nhào.

"Cầu đàn nhĩ, người đang làm cái gì?" Mặc Vân Tiêu kỳ quái liếc mắt té té ở Địa Cầu trứng, nghi hoặc hỏi.

Cầu đàn nhĩ vội vàng theo mặt đất đứng lên, vỗ vỗ trên thân bụi bặm, một mặt xúi quẩy nói ra.

"Tam Thiếu Gia, vừa mới không cẩn thận chân trượt, yên tâm lần này ta cam đoan sẽ không "

Mặc Vân Tiêu đứng lên thân thể ra, để hán lui ra phía sau, vừa rồi hán ần ần cảm thấy được Mặc Phong trong cơ thể có một tia Vũ Nguyên nhảy lên, Mặc Phi - chẳng lẽ thật bị hán Trùng Mạch Thành Công?

"Người lui ra đi, liền để ta cái này làm tam đệ đến cố gắng hầu hạ nhị ca!"

Mặc Vân Tiêu miệng bên trong giờ lên một tia nhếch cười, lập tức liền khí thế cuộn trào mãnh liệt hướng Mặc Phong đi tới tới.

"Tu Nguyên cảnh Nhị Trọng Thiên?" Mặc Phong hơi sững sờ, còn chưa kịp phản ứng thời điểm, Mặc Vân Tiêu giờ lên nhất bàn tay liền hướng Mặc Phong đập tới tới.

Đó là tràn đầy Vũ Nguyên lực lượng một chương, Mặc Phong sau cùng một tia Vũ Nguyên cũng ở vừa rồi đánh bay cầu đàn nhĩ thời điểm dùng hết, cái này một chương năng là vô luận như thế nào cũng tránh bắt quá.

Nếu là bị cái này một chương trong quạt, chỉ sợ chính mình cái này Tiểu Bạch Kiềm hôm nay là muốn bị thương.

"Ta không cam tâm, tuy nhiên chỉ là Tu Nguyên cảnh võ giả, cũng dám ức hiếp như vậy ta, nếu là đối ở Võ Thần Thiên Vực, bản Phong Thiếu không được đánh cho người rằng rơi đây đất!"

Mặc Phong hàm răng cơ hồ đều có cắn nát, nhìn xem cái kia mang theo sắc bén chương phong một kích, bất khuất trong ánh mắt toát ra một tia phản hận.

Ba một tiếng Mặc Vân Tiêu Thủ Tí bất thành linh bị người bắt lại.

"Ai dám cản trở Bản Thiếu Gia? !" Mặc Vân Tiêu quay đầu nhìn lại, chỉ gặp một tên thân thể xuyên lam bào, uy Phong Đường đường trung niên nam tử đang tức giận nhìn xem hán.

Mặc Vân Tiêu giật nảy cả mình, vội vàng thu tay lại, cung kính kêu lên: "Nhị Bá, ta "

Nguyên lai người tới chính là Mặc Vân Tiêu Nhị Bá, Mặc Phong phụ thân mặc Văn Thủy.

"Mặc Vân Tiêu, người tốt lớn mật, đều ở ta phủ thượng khi dễ người, tin Bất Tín ở chỗ này, ta đem người tu luyện vài chục năm võ công cho phế toàn bộ Mặc Gia cũng không ai có thể quản ta!"

Mặc Văn Thủy khí thế như núi, mạnh mẽ Vũ Nguyên như sóng to gió lớn đồng dạng chạy tiết ra.

Cái này một lời nói cũng không phải là đang hù dọa Mặc Vân Tiêu, toàn bộ Mặc Gia mặc Văn Thủy thực lực gần như chỉ ở hiện Nhậm gia chủ mặc Hạo Thiên phía dưới.

Nếu như hán thật sự ở nơi này phế Mặc Vân Tiêu, chỉ sợ Mặc Gia còn thật không người nào dám truy cứu.

Mặc Vân Tiêu dọa đến đầu đầy mồ hôi lạnh, liền tiếp lui mấy bước.

Mặc Văn Thủy một thanh xách quá sớm đã dọa đến chân cẳng như nhũn ra cầu đàn nhĩ, nâng lên đứng vậy nhất cước đá vào hán ở ngực, hướng hán xi một ngụm mới quay người đối với sợ mất mật Mặc Vân Tiêu quát: "Mang theo người cầu nô tài mau chóng rời đi chỗ này!"

"Vâng vâng vâng, Nhị Bá, ta lúc này đi. Tuy nhiên trước khi đi, ta vẫn là có câu nói muốn Nhị Bá người nói."

Mặc Vân Tiêu theo mặt đất đứng lên, xem thường nhìn một chút nằm ở mặt đất Mặc Phong, nói tiếp: "Nhị Bá, người có thể hộ đến nhị ca nhất thời, người lại hộ không được hán cả đời. Phế phẩm chung quy là phế phẩm!"

"Người nói xong à, nói xong lập tức cho ta cút!"

Mặc Vân Tiêu không có cam lòng nhìn Mặc Phong một chút, cắn giận rồi đi.

Chờ đến Mặc Vân Tiêu sau khi đi, mặc Văn Sơn cũng không quay đầu nhìn một chút Mặc Phong, hấn vung nhất phát ống tay áo một câu không nói quay người liền đi.

"Đáng giận, không có thực lực ngay cả chính mình phụ thân đều xem thường chính mình sao?"

Nhìn xem phụ thân cái kia rồi đi bóng lưng, càng phát ra muốn muốn trở nên mạnh hơn Tín Niệm không ngừng ở Mặc Phong trong lòng tích lũy.

"Không được, bây giờ ta có được ngay cả Vô Thần Thiên Vực bên trong mọi người hâm mộ Vũ Tôn Thánh Thể, đến, tranh thủ thời gian cố gắng tu luyện một chút. Hừ, Mặc Vân Tiêu, hôm nay si nhục ta Mặc Phong ngày sau nhất định gấp bội hoàn trả!"

Mà lúc này đây, sớm ở bên ngoài lo lắng chờ nửa Thiên Lão Quân Gia Vũ Bá chạy ào tiến đến.

Trông thấy Mặc Phong còn nằm ở mặt đất, Vũ Bá ngay cả vội vàng đi đi qua đem Mặc Phong nâng đỡ.

"Thiếu gia, người không sao chứ!" Vũ Bá nhìn xem Mặc Phong không nói lời nào, nhất thời lại là một trận lo lắng, "Thiếu gia, người chờ, ta đi cấp người tìm Đại Phu đến!"

"Chờ một chút, người trở lại cho ta." Mặc Phong cái này mới kịp phản ứng, nhìn xem vội vàng muốn đi tìm Đại Phu Vũ Bá, bắt hấn cho gọi trở về.

"Vũ Bá, ta không có gì đáng ngại. Đúng, hiện tại người đi giúp ta tìm xem Thiên Cực thần đăng, trăng tròn Thiên Diệp, Xích Tinh bảo nhị còn lại nghĩ không ra, người trước hết đi đem những này được tài mua về đi."

"Vũ Tôn Thánh Thể tu luyện mười phần khó khăn, trước hết dùng những này được tài đến điện cái cơ sở, dạng này ta tu luyện cũng hơi dễ dàng chút." Mặc Phong trong lòng còn ở lại chỗ này sao tính toán thì lại phát hiện Vũ Bá đứng tại nguyên chỗ giống hóa đá.

Nhìn xem Vũ Bá kinh ngạc bộ dáng, Mặc Phong nghi ngờ hỏi: "Thế nào, Vũ Bá, có vấn đề gì không?"

Vũ Bá sắc mặt trắng nhợt, há miệng kinh ngạc cơ hồ không khép lại được, "Thiếu thiếu gia, ngài vừa mới nói là trừ trăng tròn Thiên Diệp, còn lại ta đều chưa từng nghe thấy!"

Có chút dừng lại, Vũ Bá tiếp tục nói: "Nhưng đúng vậy cái này trăng tròn Thiên Diệp cũng chỉ ở đông Vũ một số Đại Quốc buổi đầu giá bên trên mới có, đồng thời tất cả đều là giá trị liên thành"

Oanh Quân Gia lời còn chưa nói hết, Mặc Phong chỉ cảm thấy cả cái đầu đều ở nổ vang, giờ phút này hấn thật hận không thể đập đầu chết quên.

Nguyên bản Mặc Phong vừa mới nói tới Thiên Tài Địa Bảo ở thượng vị giới Vô Thần Thiên Vực bất quá là nát đường cái đồ vật, cho dù mình tại đã ngoại cũng có thể thu thập một số.

Nhưng là như thế nào cũng không nghĩ đến Vũ Tôn đại lực vốn là nguyên khí thừa thốt, Thiên Tài Địa Bảo tự nhiên cũng là Phượng Mao Lân Giác tồn tại, còn lớn hơn nhiều bị Tông Môn Vũ gia chỗ cất kỹ.

Trên thị trường có thể mua được nhất định liều như Thần Tinh, ít càng thêm ít, thường xuyên còn có tiền mà không mua được.

Nghĩ đến cái này Mặc Phong trăm mối cảm xúc ngổn ngang, muốn khóc Vô Lệ a, không có đại lượng Thiên Tài Địa Bảo và Tinh Nguyên chi khí đến thời luyện thân thể, tu luyện Vũ Tôn Thánh Thể có thể nói nửa bước khó đi.

Nguyên bản Vô Thần Thiên Vực bên trong Vũ Tôn Thánh Thể ở chỗ này bất quá là phế chi lại phế phế thể a!

"Ai, phế thể liền phế thể, thiên Vô tuyệt đường người, tất nhiên thượng thiên có thể làm cho ta trọng sinh làm người, chắc hẳn sẽ có còn lại pháp môn tu luyện, ta Mặc Phong tất nhiên là sẽ không An Bản thủ mệnh."

Liền tại như vậy muốn thời điểm, Mặc Phong đột nhiên cảm giác được trong bụng một trận căng đau, chỉ cảm thấy trong đan điền tựa hồ có cái gì đang tại tụ tập.

Mặc Phong giật nảy cả mình, vội vàng đề Vũ Bá ra ngoài giữ ở ngoài cửa, phân phó hấn hôm nay người nào đến cũng không thấy. Sau đó liền vội vàng ngồi xuống, triển khai Nội Thi.

Chỉ gặp một đoàn kim quang ở Mặc Phong trong Đan Điền chậm rãi tụ tập, rất nhanh kim quang hóa thành Kim Phấn lấy mắt trần có thể thấy Tốc Độ Khoái Tốc tụ hợp, không cần thiết chỉ chớp lát nhất Trương Kim về mặt trang giấy vậy mà tại Mặc Phong trong đan điền xuất hiện.

"Cái này là Thiên Vực Vô Thần quyết? !"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Vũ Thần Kim Quyền

Mặc Phong nhất thời kinh ngạc, hẳn rõ ràng nhớ kỹ cái này Vũ Thần quyết đã ở Thiên Vực bị hấn cho thân thủ hủy, nhưng là hiện tại ra hiện tại hẳn trên đan điền lại chính là vậy ngay cả Vũ Thánh đều tha thiết ước mơ công pháp, truyền thuyết từ Cửu Tiêu Vũ Thần lưu tại Vũ Thần Thiên Vực 《Thiên Vực Vũ Thần Quyết》.

"Cái này sao có thể? Chẳng lẽ nói ta có thể Chuyển Thế Trọng Sinh cùng cái này Vũ Thần quyết cũng có thiên ti vạn lữ liên hệ sao?"

Sợ nghe tựa hồ không có khả năng, nhưng có lẽ đây cũng là duy nhất có thể giải thích hiện tại xuất hiện tình cảnh. Cho dù trong lòng còn có lo nghĩ, Mặc Phong lại không nghĩ nhiều nữa, có lẽ cái này đúng vậy thiên ý đi.

Nghĩ tới đây, Mặc Phong lập tức liền nỗ lực thử thấy rõ Vũ Thần Quyết Kim Khoán bên trên văn tự, muốn nhìn một chút cái này Vũ Thần quyết đến cùng là dạng gì Vô Thượng Công Pháp.

Mặc Phong Tâm nhất thời "Bịch bịch" gia tốc nhảy dựng lên, vừa nghĩ tới chính mình muốn thu hoạch được tuyệt thế thần công, không được tự giác miệng đắng lưỡi khô lên.

Trang này Kim Khoán vô cùng thần bí, giống như từ Vũ Nguyên Tinh Hoa ngưng tụ mà thành, kim quang long lánh, chiếu sáng rạng rỡ. Mà Thượng Diện khắc dấu văn tự càng là giống như mệnh mộng sao trời, nờ rộ Thần Hoa, không thể nắm lấy.

"Vũ Thần quyết Trúc Cơ quyền? !" Mặc Phong mỗi chữ mỗi câu mặc niệm đi ra, "Quả nhiên là Vũ Thần quyết!" Trong lòng nhất thời một trận mừng rỡ. Nhưng tại sao chỉ có Trúc Cơ quyền?

Mặc Phong tiếp tục xem tiếp, chính là phát hiện cái này Vũ Thần Quyết cũng chỉ là tàn quyền, chỉ có ban đầu pháp môn tu luyện Trúc Cơ quyền, nói một cách khác Mặc Phong dựa theo cái này Trúc Cơ quyền tu luyện cho dù thuận lợi cũng chỉ có thể luyện đến Dục Linh cảnh.

Võ giả tu luyện Trúc Cơ ba đại cảnh giới, Tu Nguyên cảnh võ giả, Luyện Thể cảnh vũ lâm, Dục Linh cảnh võ sư. Phổ Thông Nhân cùng võ giả lớn nhất khác biệt chính là đối với cái này thiên địa nguyên khí cảm ứng, làm người có thể cảm ứng được chung quanh Tinh Nguyên chi khí cũng có thể thử dẫn một bộ phận tiến vào đan điền, tu luyện ra lúc đầu Vũ Nguyên, đã thông đầu thứ nhất Võ Mạch, như vậy người liền chính thức bước vào võ giả tu luyện đường, cũng đúng vậy Tu Nguyên cảnh Nhất Trọng Thiên võ giả.

Dùng võ lâm Tôn Vũ tôn đại lục, cái này võ giả cùng phạm nhân chênh lệch tự nhiên không cần nói cũng biết.

"Bản Phong Thiếu liều mạng thịt nát xương tan theo tứ đại Vũ Thánh Tông Môn trên tay cướp về cũng chỉ là Vũ Thần quyết tàn quyền?" Nguyên bản mừng rỡ võ cùng Mặc Phong nhất thời lại uest oải xuống dưới."Ai, nay thiên đại vui đại lo sự tình thật sự là quá nhiều, may mắn bản Phong Thiếu trái tim tốt, đối người khác sớm tan vỡ đi. Nhưng là ta kiếp trước công pháp lệ khí quá nặng, quá mức bá đạo "

Mặc Phong nhìn xem trước gương tấm kia gầy gò Tiểu Bạch Kiềm, đoán chừng nếu là tu luyện chính mình kiếp trước công pháp, không ra một khắc đồng hồ bộ này Vũ Tôn Thánh Thể chi sợ cũng muốn Bạo Thể mà chết đi.

"Thôi được, cũng được, tàn quyền liền tàn quyền, ta ngược lại muốn xem xem cái này Vũ Thần quyết Trúc Cơ quyền có bao nhiêu huyền diệu!"

Nói xong Mặc Phong liền khoanh chân Tọa Thiền, tâm lý trực tiếp mặc niệm lấy Thiên Vực Vũ Thần quyết, tận lực cảm thụ được chung quanh nguyên khí. Cùng lúc đó, trong phòng Linh Khí giống như là nhận thứ gì triệu hoán tựa như, nhanh chóng hướng về phía Mặc Phong bên người tụ lại cũng bị Mặc Phong hấp thu. Nói đúng ra cái kia cổ Tinh Nguyên chi khí cũng không phải là bị Mặc Phong hấp thu, mà là bị Mặc Phong đan điền Trung Vũ Thần Quyết sách vàng cho hấp thu.

"Đây là có chuyện gì?" Mặc Phong lại triển khai nội thị cẩn thận kiểm tra lên tờ kia sách vàng. Chỉ gặp sách vàng ở hấp thu vừa mới Linh Nguyên chi khí sau trở nên càng thêm tỏa ra ánh sáng lung linh, không hề đứt đoạn ra bên ngoài tản ra Nhất Tầng kim sắc vụ khí. Mặc Phong nhận thức tầng kia vụ khí chính là thiên địa nguyên khí bị rèn luyện về sau lớn nhất Tinh Hoa bộ phận.

"Chẳng lẽ nói cái này Vũ Thần quyết có thể hấp thu cái này thiên địa nguyên khí?" Mặc Phong trong lòng suy đoán, "Hoặc là nói là cái này Vũ Thần quyết vật dẫn chính là Vũ Nguyên chi khí? !" Một cái càng thêm lớn can đảm ý nghĩ ở Mặc Phong não hải bên trong lượn vòng lấy. Cho dù nhìn như không có Vô Đạo lý, nhưng cái này lại giải thích Vũ Thần quyết bị Mặc Phong thân thủ hủy đi sau còn có thể một lần nữa phục hồi như cũ nguyên nhân.

Về phần tại sao là tàn quyền, Mặc Phong cho rằng có lẽ nó cần càng sung túc Tinh Nguyên chi khí, liền như là võ giả tu luyện. Nhưng là bây giờ Tinh Nguyên chi khí đều bị Vũ Thần sách vàng hấp thu, vậy mình lại nên như thế nào tu luyện?

"Chờ một chút, tất nhiên cái này Vũ Thần Quyết bản thân chính là Vũ Nguyên, vậy ta có phải hay không có thể" tâm niệm đi tới, Mặc Phong thử vận khởi Thiên Vực Vô Thần quyết công pháp, muốn cảm ứng bao khóa ở Vô Thần sách vàng mặt ngoài cái kia Nhất Tầng Vũ Nguyên Tinh Hoa.

Cái kia Vũ Nguyên Tinh Hoa cho dù nóng nảy không ngót, nhưng là ở Vô Thần quyết thôi động hạ thật cùng Mặc Phong có đáp lại.

Mặc Phong mừng thầm trong lòng, "Có hi vọng!"

Vô Thần quyết vận chuyển không ngừng, Mặc Phong nỗ lực đem cái kia tơ tằm Vũ Nguyên Tinh Hoa khống chế lại. Ở Vô Thần quyết áp chế xuống, cái kia bao vây lấy Vô Thần sách vàng Vũ Nguyên Tinh Hoa chậm rãi bị bóc xuống, theo Mặc Phong chỉ dẫn ở kinh mạch toàn thân bên trong chậm rãi chảy qua, ôn nhuận mạch lạc, sau cùng hội tụ ở trong đan điền Vô Thần sách vàng phía trên.

Có thể hay không đem Vũ Nguyên ngưng tụ cố định cũng xông phá đầu thứ nhất Vô Mạch, cái này là có thể hay không tiến vào Tu Nguyên cảnh Nhất Trọng Thiên quan trọng, Mặc Phong giờ phút này không dám có chút chủ quan, dù sao hần hiện tại chỗ chưởng khống chính là bị Vô Thần sách vàng hấp thu chỗ đọng dục ra lớn nhất Tinh Hoa Vũ Nguyên.

Trên trán chẳng biết lúc nào đã chảy ra mồ hôi, chợt cắn răng một cái, cái kia tơ tằm Vũ Nguyên Tinh Hoa cuối cùng bị Mặc Phong cho ngưng tụ thành hình, biến thành mình có thể tùy ý sử dụng Vũ Nguyên lực lượng. Theo Tức Mặc gió cần thận từng li từng tí khống chế cái kia tơ tằm Vũ Nguyên du tẩu ở chính mình một cái Vô Mạch bên trong. Tho to mạch lạc tràn vào như thế một tia Vũ Nguyên như là thạch chìm biển cả. Mặc Phong nghĩ đến chính mình đã từng sở thị sự nhục, lần nữa tụ tập càng nhiều Vũ Nguyên đánh thẳng vào đầu kia Vô Mạch.

Mồ hôi rơi như mưa, Mặc Phong chỉ cảm thấy kinh mạch muốn gãy mất, mà liền vào thời khắc này, đầu kia Vô Mạch cuối cùng bị hần cho Quán Thông. Vũ Nguyên làm dịu Vô Mạch sau cùng ngưng tụ ở đan điền Vô Thần sách vàng bên trên.

Mặc Phong nhẹ nhõm thở ngum khí, "Cuối cùng mở đầu thứ nhất Vô Mạch "

Nhưng khi Mặc Phong nhìn thấy chính mình trong đan điền Vũ Nguyên chỉ có hạt vừng Đại Tiểu thời điểm, cũng chỉ có thể cười khổ không được lắc đầu.

"Như thế to lớn tinh thuần Vũ Nguyên, vậy mà chỉ khai ích hạt vừng giống như Đại Tiểu Vũ Nguyên? Tốt một cái Vũ Tôn Thánh Thể, ngươi là Thánh Thể a vẫn là thừa thân thể a" Mặc Phong chậm rãi đứng lên, vỗ vỗ trên thân bụi bặm, toàn thân không còn chút sức lực nào ngồi ở trên giường, "Quên, chỉ ít hiện tại cũng có thể miễn cưỡng bước vào hàng ngũ võ giả, mặc dù chỉ là Tu Nguyên cảnh Nhất Trọng Thiên mà thôi."

Tu luyện không phải Nhất Triều Nhất Tịch sự tình, Mặc Phong biết rõ dục tốc bất đạt cái này đạo lý, lập tức trừ tu luyện, chính là phải nhanh một chút quen thuộc cái này địa phương mới, Vũ Tôn đại lục so với Vô Thần Thiên Vực cuối cùng có rất lớn không giống.

"Vũ Bá ngươi vào đi!"

Nghe được trong phòng Mặc Phong gọi hần, Vũ Bá vội vàng đẩy cửa đi tới, nhìn thấy Mặc Phong một mặt trắng bệch, hừ thoát bắt lực bộ dáng, nếu là không được rõ ràng Bạch Nhân còn tưởng rằng hần vừa rồi đang làm gì tiêu dao Khoái Hoạt sự tình đây.

"Thiếu gia, ngươi không sao chứ?"

"Ngươi có phải hay không rất hi vọng Bản Thiếu Gia có việc?"

"Không được không được không được !" Vũ Bá nghe xong, dọa đến tranh thủ thời gian quỳ rạp xuống đất, dùng ống tay áo lau không có nhất nhò nước mắt mặt mo, kêu khóc nói: "Thiếu gia, Lão Nô cùng ngươi lâu như vậy, ngươi làm sao lại nghĩ như vậy, ngươi nói như vậy thật sự là thương Lão Nô Tâm a "

Mặc Phong vừa mới mà nói tuy nhiên chỉ là hù dọa hần một chút, theo dung hợp trong trí nhớ Mặc Phong biết rõ cho dù toàn bộ Mặc Gia đều xem thường hần, nhưng là cái này Lão Quân Gia đối với hần vẫn là vô cùng trung tâm, vì lẽ đó Mặc Phong cũng không có muốn đem hần thế nào ý tứ. "Vũ Bá, hôm nay bản thiếu phát sinh cái gì, ngươi thấy cái gì nghe được cái gì, một câu cũng không thể nói với ngoại nhân lên, nếu là bị người thứ ba biết rõ "

Không đợi Mặc Phong nói cho hết lời, Vũ Bá liền vỗ vỗ bộ ngực, lời thề son sắt nói ra: "Thiếu gia chuyện này, hôm nay ta ép căn bản không hề gặp qua thiếu gia a!"

"Rất tốt, lớn nhất hiền ta quả nhiên vẫn là Vũ Bá ngươi a!" Mặc Phong cũng cười lên ha hả. "Đúng, Vũ Bá, ta muốn đi ra ngoài một hồi, ngươi như không có việc gì liền cùng ta cùng đi a "

"Thiếu gia ngài đây là muốn đi Quỳnh Hoa lâu đi, không sai, Lão Nô ta sớm liền đã an bài thỏa đáng." Nói xong Vũ Bá giống như cười mà không phải cười đối với Mặc Phong nháy mắt mấy cái, hèn, bí ối trên mặt một bộ "Ta hiền" bộ dáng.

Mặc Phong tự nhiên biết rõ cái này Quỳnh Hoa lâu chính là là trước kia "Mặc Phong" thường xuyên đi tầm hoan tác nhạc Phong Hoa Tuyết Nguyệt chỗ, mà bây giờ Mặc Phong chỉ là muốn đi xem một chút, làm quen một chút phụ cận hoàn cảnh mà thôi, bị Vũ Bá hiểu lầm Mặc Phong cũng không có ý định giải thích, dù sao trong mắt hần chính mình có lẽ vẫn là cái kia đùa giỡn thiếu nữ Củi Mực ác thiếu đi.

Thanh Vân thành, toà này gió quang tú lệ, phồn hoa như gấm thành thị chính là đông Vũ Tiểu Quốc Vân Dao quốc Nam Bộ một cái thành nhỏ. Thanh Vân trong thành cũng không có tu vi cao thâm võ giả, bởi vậy tự nhiên cũng không có cái gì lợi hại Tông Môn, tuy nhiên Mặc Gia ở Thanh Vân thành

cũng có thể được xưng tụng là Tiểu Võ thế gia.

Mặc Gia gia tộc tương đối to lớn, lại phần lớn là Tu Vũ người. Con em bình thường kém cỏi nhất cũng là Tu Nguyên cảnh Nhất Trọng Thiên cảnh giới, mà Mặc Phong phụ thân Mặc Văn Thủy nghe nói đã là Luyện Thể cảnh Cao Thủ, ở toàn bộ Mặc Gia cũng chỉ có Hiện Nhậm Tộc Trưởng tu vi so với hắn cao thâm. Vì lẽ đó ngày bình thường Mặc Phong mặc dù bị người xem thường, nhưng không ai dám chân chính động đến hắn.

Mặc Phong và Vũ Bá đối với ác thiếu ác nô xuất hiện ở Thanh Vân thành trên đường cái, lập tức nhắm trúng gà bay chó chạy, người qua đường nhao nhao trốn mất nhìn, phía sau nhỏ nước miếng cũng có, chạm mặt tới lỗ mũi Triều Thiên cũng có, thậm chí trong đất thối lác hòn đá nhỏ cũng có.

Mặc Phong xóa đi mồ hôi lạnh trên trán, hỏi bên người Vũ Bá nói: "Vũ Bá, bản thiếu trong ngày thường địch nhân rất nhiều sao?"

Vũ Bá dùng khinh thường nhãn quang quét chung quanh những người qua đường kia một chút, cung kính trả lời nói: "Những tên kia cũng là ghen ghét thiếu gia anh minh thần võ, căn bản không có tư cách làm Thanh Vân thành Mặc Gia thiếu gia địch nhân. Thiếu gia địch nhân không phải những này phạm phu tục tử, chính là trong gia tộc Mặc Gia Từ Đệ "

Vũ Bá kiểu nói này, Mặc Phong đảo là nhớ tới đến chính mình tựa hồ là trong gia tộc một cái duy nhất vô pháp Tu Vũ Cui Mục, gia tộc thượng hạ tất cả đều đối với hắn khịt mũi coi thường, liền ngay cả chính mình phụ thân cũng chưa từng có nhìn tới chính mình một chút.

Mặc Phong nắm chặt tay phải lại buông ra, "Mặc Phong a Mặc Phong, nếu như ngươi còn có thể trông thấy, liền nhìn xem ta là như thế nào từng bước một trở thành cường giả đi!" Câu nói này tựa như là hướng về phía cái này cổ Thân Thể Nguyên Chủ người, lại như là đối với mình nói là.

Ngay tại Mặc Phong muốn tiếp tục hỏi thăm Vũ Bá nhất chút sự tình thì đối diện đi tới một cái xinh đẹp nữ hài, ăn mặc Mặc Lục vẻ mặt lù áo bông váy, bờ eo thon buộc quá chặt chẽ, nổi giận dùng giọng nói: "Cầm thú Mặc Phong, ta muốn cùng ngươi quyết đấu!"

"Ho khan cái này vị cô nương, bản thiếu cùng ngươi có cái gì ân oán, muốn lấy cái chết tương bác?" Mặc Phong bày làm ra một bộ mặt mũi tràn đầy vô tội bộ dáng không hiểu hỏi.

"Ngươi ngươi" cái kia nữ hài trên gương mặt xinh đẹp bỗng nhiên biến đổi đến đỏ bừng, tức giận đến mà nói đều nói không lưu loát, "Bớt nói nhiều lời, hôm nay ta nhất định phải giết ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Mỹ Nữ Quyết Đấu

Cái kia nữ hài không nói hai lời, rút ra bên hông trường kiếm, lập tức liền sát khí đằng đằng!

Mặc Phong lại là cả người toát mồ hôi lạnh, nhìn Hưóng Vũ bá, nói: "Vị này là?"

Vũ Bá hơi có vẻ xấu hổ, thấp giọng nói: "Thiếu gia, ngài quên? Ba ngày trước ngài mời vị này lông mày xinh đẹp tiểu thư ăn cơm, vụng trộm ở nàng trong rượu hạ điểm thuốc mê, nhanh đến mức tay thời điểm, ngài biết được gia tộc đại hội muốn tổ chức tin tức, không có có tâm tình động thủ "

Mặc Phong mắt tròn, cúi đầu xuống thẫn thức hỏi Vũ Bá nói: "Loại này sự tình, ta ngày xưa đã làm bao nhiêu?"

"Ba bốn lần đi." Vũ Bá cũng không dám khẳng định , nói, "Thiếu gia ngài yên tâm, có lão nô ở, trừ phi là lão nô chết, không ai có thể di chuyển ngài một cây Long To!"

Mặc Phong xem hắn gầy như que củi bộ dáng, lắc đầu, nếu để cho hắn bên trên, chỉ sợ chính mình duy nhất ác phó liền chết thật.

Bất quá, cái này cổ Thân Thể nguyên lai chủ nhân, xác thực cái làm đủ trò xấu làm đủ điều ác gia hóa a.

Mặc Phong suy nghĩ một chút, bày làm ra một bộ Phú Gia Từ Đệ bộ dáng, không được ti không lên tiếng cũng rất có lễ tiết hướng về phía cô bé nói xin lỗi: "Lông mày xinh đẹp cô nương, ta muốn đây có lẽ là cái hiểu lầm "

"Hiểu lầm ngươi cái đại đầu quỷ!" Lông mày xinh đẹp căn bản không để ý tới hắn, quơ trường kiếm liền hướng về phía cổ của hắn chém tới! Sắc bén Kiếm Phong chém ra rền vang tiếng xé gió.

Tu Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên!

Mặc Phong trong lòng thất kinh, không nghĩ tới cái này Tiểu Ny Tử không ngờ là Tu Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên cảnh giới! Cái này vũ chi cảnh giới mỗi gia tăng Nhất Trọng Thiên, lực lượng có thể nói tăng trưởng không phải một chút điểm. Liền giống với Tu Nguyên cảnh Nhất Trọng Thiên có trăm cân lực lượng, tới Nhị Trọng Thiên lại có hai trăm cân lực lượng. Còn đại cảnh giới tăng lên, cái kia càng là đầu chi Thiên Uyên giống như chênh lệch. Đương nhiên tu luyện độ khó khăn tự nhiên cũng là thường nhân vô pháp tưởng tượng gian khổ.

Trong lòng tuy là khiếp sợ không thôi, nhưng là dưới chân lại không có nghiêm túc, Mặc Phong vội vàng lui lại mấy bước, một bên né tránh một bên gào lên: "Lông mày xinh đẹp cô nương, đây thật là nhất đột hiểu lầm!"

"Ta nhỏ vào, đi chết đi Mặc Phong!" Ai biết đối diện lông mày xinh đẹp không chỉ có không nghe Mặc Phong giải thích, ngược lại càng thêm hung ác, Tu Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên lực sức lực sạch ra, Mặc Phong nhất thời liền cảm giác một trận áp lực, vèn vèn dựa vào đan điền bên trong cái kia kim sắc hạt vùng lớn nhỏ giống như Vũ Nguyên rất nhanh liền chống đỡ không được.

"Mụ, coi như bản thiếu Vũ Nguyên lại tinh thuần, lực Thiếu đúng vậy chênh lệch, Tam Trọng Thiên dù sao cũng là Tam Trọng Thiên a, quả nhiên muốn mạnh hơn Nhất Trọng Thiên rất nhiều!" Mặc Phong như thế vừa xuất thần, lông mày xinh đẹp tay Lý Trường kiếm đã đâm tới, Mặc Phong né tránh không kịp, trực tiếp bị đâm trúng chân trái, dọa đến Mặc Phong vội vàng rút qua một bên, cũng may vết thương không phải rất sâu, chảy máu không nhiều.

Giờ phút này trên đường cái tụ tập không ít xem náo nhiệt người qua đường, nhao nhao chỉ trỏ nghị luận lên.

"Thấy không, phế phẩm đúng vậy phế phẩm, đường đường Mặc Gia lại có dạng này nhảy nhót thăng hê!"

"Ha ha, nhìn hán ở mặt đất lăn lộn bộ dáng quá tron kê, giống hay không một cái chó ghê?!"

"Cũng thế, chúng ta lông mày Thiên muội chết làm sao lại cùng cái này ác thiếu đi gần như vậy, còn dám cùng hán cùng nhau ăn cơm?"

Nghe người chung quanh nghị luận, Mặc Phong ngược lại là xem thường, nhưng là lông mày xinh đẹp lại khuôn mặt trắng bệch, vừa tức vừa giận vừa then, miệng bên trong thì thảo nói nhỏ, tay Lý Trường Kiếm Mãnh không sai vung lên. Mất thấy lông mày xinh đẹp trường kiếm hướng về phía Mặc Phong yếu hại liền muốn đâm tới, chỉ gặp Mặc Phong cắn răng một cái quan, dưới chân có chút khê động, lần nữa né tránh đi qua.

Cái này lóe lên không chỉ có là lông mày xinh đẹp không nghĩ tới, liền ngay cả vậy xem xem kịch người xem cũng đều kinh sợ tại nguyên chỗ.

"Cái này Tiểu Ny Tử quả nhiên là muốn giết ta a!" Mặc Phong tâm lý run lập cập, tuy nhiên khoe miệng từ đầu đến cuối duy trì vẻ mỉm cười, lộ ra mùi phần thoải mái, bày làm ra một bộ thể ngoại cao thủ tư thái.

Lông mày xinh đẹp không nói một lời, tiếp tục quơ trường kiếm hướng Mặc Phong đâm tới, đều bị Mặc Phong nhẹ nhõm tránh né đi qua. Cũng may chính mình còn nhớ rõ kiếp trước Cước Bộ công pháp, lưu tâm tránh né Tu Nguyên cảnh võ giả vẫn là không nói chơi.

Mặc Phong cũng là bất đắc dĩ, dù sao cũng là chính mình "Đuổi lý" trước đây, nếu như mình trả đũa lại, kia liền càng là số hữu tỷ không rõ. Nhưng là không muốn cái này nha đầu là quyết tâm muốn giết mình, cứ việc Mặc Phong lần lượt kinh hiểm tránh thoát, nhưng vẫn là bị buộc đến chết sừng, lui không thể lui.

Lúc này, Mặc Phong bị buộc bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là thi triển ra trong cơ thể cái kia từng tia Vũ Nguyên chân khí, hấn điều động trong đan điền cái kia hạt vùng Đại Tiểu Kim về mặt Vũ Nguyên, ngưng tụ lại một tia chân khí chậm rãi du tẩu lên, ngưng tụ ở ngón trỏ tay phải và trên ngón giữa, chuẩn bị đến cái rung động nhân tâm, xấu người nhân cầu Không Thủ Đoạt Bạch Nhận.

Tất cả như Mặc Phong tính toán, lông mày xinh đẹp lần nữa giờ kiếm hướng về phía hán đâm tới, Mặc Phong nhìn chuẩn thời cơ, chuẩn bị nhẹ nhàng thoải mái dùng hai ngón tay kẹp lấy thì lại không muốn dưới chân bất thành linh trượt đi, cả cá nhân đều muốn ngã sấp xuống.

Mà cùng lúc đó, cứ như vậy tránh đi đâm tới một kiếm Mặc Phong tay rất tự nhiên kẹp lấy lông mày xinh đẹp dây thắt lưng, sau đó ở trọng lực và quán tính tác dụng dưới, chỉ nghe "Xoẹt" một tiếng, lông mày xinh đẹp quần áo theo bả vai hướng xuống tất cả đều bị Mặc Phong xé rách xuống tới, lông mày xinh đẹp cũng bị đẹp đi ở hán ôm ấp.

Nhất thời lông mày xinh đẹp ở ngực hai đoàn như ẩn như hiện xuân quang bị Mặc Phong nhìn một cái không sót gì, rồi hai đoàn đè ép ở Mặc Phong ở ngực, Mặc Phong chỉ cảm thấy cả cá nhân đều lâng lâng.

"Thiên Vực Võ Thần ở trên, ta thề ta tuyệt đối không phải cố ý. Không nói chuyện nói là cái này nữ hài Thân Thể thật đúng là kỳ diệu a!" Ngã xuống đất Mặc Phong trong đầu hiện lên vô số suy nghĩ, nhưng là sở hữu suy nghĩ đều bị hạ thân dục hòa nhanh chóng hòa tan.

Té ở Mặc Phong trên thân, Thượng Y bị xé rách phá lông mày xinh đẹp lúc này hoàn toàn mộng, cứ như vậy tùy ý mặt đất Mặc Phong ôm ấp lấy nàng.

Mà đúng lúc này, nhất cái tuổi trẻ Nam Tử âm thanh cao giọng hô: "Dừng tay!"

Lông mày xinh đẹp nhìn xem người tới, vội vàng theo Mặc Phong trong lòng ngực tránh ra, đứng lên sửa sang lấy đã bị tệ phá y phục ở một bên khóc thút thít. Đi tới vị kia chỉ thấy là một vị tuổi trẻ thiếu gia, thân mang lồng lẩy quần áo màu trắng, anh tuấn mang trên mặt một tia uy nghiêm, đứng đấy lông mày liễu mác càng gia tăng mấy phần khí khái hào hùng.

"Đại ca?!" Mặc Phong nhìn xem đối diện đi tới vị kia phong độ nhẹ nhàng tuổi trẻ công tử, không muốn chính là Mặc Phong đại ca Mặc Thần, cái kia

ngày bình thường đối với hần đù kiều nhục nhả Ca Ca.

Mặc Thần khí vũ hiên ngang đi tới, đi qua nằm ở mặt đất Nhị Đệ Mặc Phong trước mặt thì ngay cả nhìn cũng không nhìn hần một chút, trực tiếp hướng về phía một bên đang tại khóc thút thít lông mày xinh đẹp đi đến.

"Cái này vị cô nương, người không sao chứ?" Mặc Thần tuần lãng cười một tiếng, lộ ra một loạt trắng như tuyết hàm răng, lo lắng hỏi.

Lông mày xinh đẹp nhìn trước mắt đáng vẻ đường đường Công Tử Ca, biết rõ nàng là Mặc Phong đại ca Mặc Thần, khàn giọng trầm khấp nói: "Sao làm sao, đệ đệ khi dễ xong ta, Ca Ca cũng tới, các người Mặc Gia coi như thế lớn cũng không phải khi dễ như vậy người a "

Mặc Thần cười nhạt một tiếng, cử chỉ ưu nhã vừa chấp tay, xin lỗi vừa nói nói: "Cô nương chắc là hiểu lầm ta, cái này Thanh Vân thành ai không biết ta Nhị Đệ Mặc Phong quả thật ta Mặc Gia nhất bại hoại, làm sao trở ngại tình huynh đệ mặt, ngày bình thường Mỡ 1 mắt, Nhắm 1 mắt cũng liền đi qua, nhưng là nay thiên cô nương có ủy khuất gì phạm là nói ra, ta Mặc Thần tự sẽ làm cô nương người làm chủ. Nếu là ta Nhị Đệ thật có sai lầm, lần này ta tuyệt đối sẽ cố gắng giáo huấn giáo huấn hần!"

Nói xong Mặc Thần liếc mắt nhìn xem theo mặt đất chậm rãi đứng lên đến Mặc Phong, ánh mắt sát ý lóe lên một cái rồi biến mất!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Khiếu Nhĩ Trang Bức

"Đại Thiếu Gia, người dạng này không tốt lắm đâu, Mặc Phong thiếu gia nói thế nào cũng là người đệ đệ a!" Lão Quân Gia Vũ Bá từ trong đám người đi tới, đi tới Mặc Phong bên người.

Mặc Thần hừ lạnh một tiếng, "Nơi này nào có câu nô tài xen vào phần! Cút ngay!" Vung tay lên, Vũ Bá liền bị Mặc Thần đánh bay xa hơn mười trượng.

"Vũ Bá!" Mặc Phong lạnh lùng nhìn Mặc Thần một chút, vội vàng chạy đến Vũ Bá bên người ngó nhìn hần thương thế, cũng may Mặc Thần cũng không có muốn giết tự mình Quân Gia ý tứ, Vũ Bá chỉ là hôn mê đi qua.

"Người chuyện này là thật?" Lông mày xinh đẹp mặc dù không nói dối trước mặt cái này cái Nam Tử có bao nhiêu hảo cảm, nhưng ít ra cũng không giống Mặc Phong như vậy thống hận và chán ghét.

"Ta Mặc Thần nói chuyện tự nhiên không giả!"

Lông mày xinh đẹp có chút do dự một hồi, khẽ cắn miệng môi dưới, tức giận nhìn Mặc Phong một chút, sau đó nói: "Mặc Phong Mặc Phong cái kia cái cảm thụ, hần vậy mà hần" nói còn chưa dứt lời, lông mày xinh đẹp chỉ cảm thấy một trận ủy khuất, vành mắt nhanh chóng đỏ lên, to như hạt đậu nước mắt liền đến rơi xuống.

"Cô nương người không cần phải nói, như thế mặt người dạ thú, ta Mặc Thần thật sự là cảm thấy xấu hổ." Mặc Thần quay người đi đến Mặc Phong trước mặt, nói với hần: "Hôm nay ta liền muốn thay nhị thúc cố gắng quản giáo quản giáo người!" Lời nói ân tiết cứng rắn đi xuống, Mặc Thần trên thân Vũ Nguyên lực lượng đại phóng, mạnh kinh khí lực chấn động đến chung quanh bụi bặm bay lên. Mà Mặc Phong vừa vặn đứng ở Khí Trạng trung gian, vậy mà trực tiếp bị đẩy lui ba mét lần lộn trên mặt đất.

"Tu Nguyên cảnh lực trọng thiên! !" Trong đám người không biết là ai kêu lên.

Lời này vừa nói ra, lập tức liền dẫn tới vây xem người qua đường một trận nghị luận, ánh mắt bên trong tràn ngập kính sợ.

"Chắc chắn, thật không hổ là Mặc Gia Đại Thiếu Gia, như thế tuổi nhỏ liền đã là Tu Nguyên cảnh lực trọng Thiên Cảnh giới."

"Đúng vậy a, thật không dậy nổi, chắc hẳn hạ nhiệm Mặc Gia gia chủ nhất định đúng vậy hần đi."

Nghe chung quanh một mảnh tiếng khen ngợi, Mặc Thần trên mặt cũng không có quá nhiều biến hóa, hần phát phát tay, ra hiệu đám người yên tĩnh, sau đó dạo chơi đi đến Mặc Phong trước mặt, lạnh lùng nói ra: "Phong đệ, đừng nói đại ca không cho người cơ hội. Thanh Vân thành người đều biết người là một cái ngay cả Vũ Nguyên đều cảm ứng không được vô dụng, đại ca đứng ở chỗ này tiếp người ba quyền, nếu là người có thể đựng đến ta mấy may, hôm nay sự tình ta coi như không nhìn thấy, ta cũng sẽ không lại cảm tay cái này vị cô nương sự tình."

"Ha ha, nhìn xem cái kia tiểu tử chật vật dạng, người ta cũng còn không có ra tay liền đã lộn nhào."

"Đại Thiếu Gia ngươi làm như vậy liền không tốt lắm đâu, đừng nói ba quyền, hẳn đúng vậy ba vạn quyền cũng không thể thương ngươi mấy may a!"

"Đúng vậy a đúng vậy a, làm không tốt vẫn còn đang đánh ngươi thời điểm đem chính mình cho chấn thương a, ha ha ha ha ha "

Chung quanh truyền đến kinh thường và trào phúng rơi vào trong tai, để cái này kiếp trước ở Vô Thần Thiên Vực bên trong liền được công nhận làm Thiên Tài Võ Học Mặc Phong trong lòng một trận nhói nhói, ngay cả hô hấp cũng biến thành có chút dồn dập.

Mặc Phong lập tức theo mặt đất đứng lên, mang theo tơ máu đồng tử nhìn trước mắt đại ca Mặc Thần, chột cấn răng một cái, "Tốt, tất nhiên đại ca hôm nay đốt đốt bức bách, cũng đừng trách Mặc Phong ta Vô Tình!"

Nghe xong Mặc Phong mà nói, vậy xem đám người đầu tiên là một trận ngẩn ngui trầm mặc, lập tức liền ôm bụng cười đầm ngực, cười đến trước ngửa sau lật. Nói tới đến phong độ nhẹ nhàng Mặc Thần tại nghe xong sau cũng không nhịn được cười ha ha.

"Nhị Đệ a Nhị Đệ, ta nhìn ngươi là ngay cả não tử cũng không được, tốt, đại ca liền đứng ở chỗ này để ngươi đánh ba quyền." Mặc Thần nói xong lấy tay xoa tay dưới chân, "Nếu là đại ca chân di chuyển một bước cũng coi như là thua."

"Cái kia đại ca ngươi cần phải đứng vững a!" Mặc Phong khoe miệng bỗng nhiên cười một tiếng, trong lòng mặc niệm khởi Vô Thần quyết, trong đan điền viên kia hạt vừng Đại Tiểu Kim về mặt Vũ Nguyên nhanh chóng khôi phục lại, hẳn điều động khởi Vũ Nguyên ngưng tụ lại chân khí tụ tập ở chính mình nắm tay phải phía trên, sau đó một tiếng quát nhẹ, nắm tay phải thuận thế vung ra.

Mặc Thần nhìn xem Mặc Phong huy quyền khí thế trong lòng dâng lên một tia chẳng may cảm giác, nguyên bản chuẩn bị dùng Tu Nguyên cảnh Nhất Trọng Thiên ứng phó thì vội vàng lại tăng lên Nhất Trọng Thiên.

"Oanh!" Mặc Phong một quyền đánh vào Mặc Thần trên thân tựa như là đánh vào Nhất Tầng thật dày cương thiết phía trên, cả cá nhân vậy mà trực tiếp bị đẩy lùi trên mặt đất. Trái lại Mặc Thần, cho dù hẳn hiện tại dưới chân cũng không có di động, nhưng lại cảm thấy mới vừa rồi bị Mặc Phong đánh cho nơi đó kịch liệt đau nhức vô cùng, Mặc Thần không khỏi một trận khí huyết cuộn cuộn, suýt nữa nhất miệng máu tươi phun ra.

"Cái này tiểu tử chuyện gì xảy ra, vừa mới cái kia khí kinh chỉ ít cũng là Tu Nguyên cảnh Nhất Trọng Thiên, chẳng lẽ hẳn đã bước vào Tu Nguyên cảnh?" Mặc Thần nhìn thấy bị đẩy lùi trên mặt đất Mặc Phong thì thâm trong lòng, ẩn ẩn cảm thấy có nhất chút bất an.

Vậy xem người qua đường lại không rõ ràng cho lắm, coi là tựa như là Bọn Họ lúc trước dự liệu được như thế, vô dụng Mặc Phong trực tiếp liền bị Mặc Thần không cần tốn nhiều sức bắn bay ra, lần này bên trong Chân Ý chỉ có Mặc Phong và Mặc Thần mới lòng dạ biết rõ.

Mặc Phong lần nữa theo mặt đất đứng lên, vỗ vỗ trên thân bụi bặm, đi tới.

"Nhìn cái kia không biết sống chết tiểu tử ngốc lại đứng lên, xem ra là còn muốn lại nói tiếp đánh a."

"Ta nói là Đại Thiếu Gia, loại cặn bã này phế phẩm, mặt người dạ thú, ngươi làm Ca Ca cũng không thể nhường a đúng hay không?"

Mặc Phong không để ý chút nào bên người chế giễu, tay phải lần nữa nắm tay, mà lần này Mặc Phong quyết định không còn bảo lưu, đem trong đan điền Vũ Nguyên đều ngưng tụ ở cánh tay phải bên trên, đồng thời thử kết hợp hẳn kiếp trước từng ở Vô Thần Thiên Vực bên trong tu luyện qua Tật Phong Bôn Lôi Quyền.

Tật Phong Bôn Lôi Quyền mặc dù không phải cái gì thượng thừa công pháp, nhưng là chú trọng thực dụng, xuất quyền như gió, khí thế như sấm, như lấy Vũ Nguyên thôi động, uy lực cương mãnh không tầm thường.

"Cái này là ngươi bức ta." Mặc Phong trên khoe miệng vẫn như cũ treo vẻ mỉm cười, nắm tay phải đột nhiên như Tật Phong bôn lôi đồng dạng vung ra, Mục Tiêu chính là mới vừa rồi hẳn đánh trúng Mặc Thần ở ngực cái kia cái Địa Phương.

Nhìn lên trước mặt vung tới phảng phất có bôn lôi tư thế Trục Quyền, Mặc Thần sắc mặt trắng bệch, quá sợ hãi, trong lòng vậy mà đối với cái này hẳn luôn luôn xem thường vô dụng đệ đệ xuất hiện nhất về hoảng sợ. Liền tranh thủ cảnh giới theo Nhị Trọng Thiên trực tiếp tăng lên tới lục trọng thiên.

"Oanh! ! !"

Mặc Phong nắm đầm đánh trúng Mặc Thần trong nháy mắt, phảng phất là hai cổ lực lượng cự đại va chạm, một thoáng Thời Gian bão cát nhị khởi, bụi bặm bay lên. Mặc Phong tự nhiên lại một lần nữa bị đánh bay ra ngoài, nhưng là lần này Mặc Thần lại bị Mặc Phong cái kia một quyền đánh lui ba bước mới dừng lại.

Kính ngạc! !

Vậy xem đám người thẳng đến bụi mù tiêu tán mới chậm rãi tỉnh táo lại.

"Vừa mới phát sinh cái gì?"

"Đường như Đại Công Tử bị Mặc Phong cái kia tiểu tử đánh lui mấy bước "

"Đại Công Tử thua? Thật chẳng lẽ là nhường sao?"

Lúc trước tán thưởng lời nói lúc này rơi vào Mặc Thần trong tai, bồng tỉnh như Châm Thử đồng dạng đau đớn, hần miễn cưỡng duy trì phong độ đi đến lông mày xinh đẹp bên cạnh, mang theo một tia áy náy, làm thế nào cũng không nói ra được "Cô nương ta thua" mà nói.

Lông mày xinh đẹp tựa như hương làm lại như là phần uất nhìn Mặc Thần một chút, trước đó hảo cảm hoàn toàn không có, xem thường nói ra: "Nguyên lai các ngươi hai huynh đệ một cái dạng, trình diễn đến, thật đúng là rất thật a!" Vừa nói vừa hung hăng trừng Mặc Phong một chút, sau đó liền gạt mở đám người biến mất ở mọi người trong tầm mắt.

"Ai, đi thôi đi thôi, coi không vừa mắt." Vậy xem mọi người thấy gặp một màn này thôn thức không ngót, cũng đều ai đi đường nấy.

Mặc Thần lại chậm chạp không hề rời đi, chỉ là hung tợn nhìn xem nằm ở mặt đất Mặc Phong, thân là Mặc Gia kiều ngạo hôm nay vậy mà tại nơi này mất mặt xấu hổ, bị một cái vô dụng đánh bại. Tựa như đem muốn sỉ nhục đều muốn phát tiết ở hần trên thân, Mặc Thần ánh mắt bên trong sát ý theo phần nỗ ào ra mà ra.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Diện Bích Tư Quá

Mặc Thần từng bước một hướng về phía Mặc Phong đi đi qua, Tu Nguyên cảnh lục trọng thiên Vũ Nguyên toàn bộ triển khai, cường đại uy nghiêm nhất thời gian liền đem hai bọn họ cho hoàn toàn bao khóa.

Mặc Phong cũng không ngờ tới hần cái này cái ca ca coi là thật có sát hại ý hần, giờ phút này toàn thân hần đã không có mảy may khí lực, đừng nói là lục trọng thiên võ giả, nhất cái người bình thường đều có thể đòi mạng hần.

"Buồn cười buồn cười a, nghĩ không ra ta Mặc Phong chuyển thế trọng sinh, nguyên lai tưởng rằng có cơ hội trở thành tuyệt thế vũ giả, quay về Thiên Vực, lại không muốn lại muốn bị chính mình ca ca giết chết tạo hóa trên người a!" Mặc Phong Ý Thức dần dần mất đi, ánh mắt cũng chậm rãi trở nên bắt đầu mơ hồ.

Mà vừa lúc này, nhất cái âm thanh từ phía chân trời truyền đến.

"Mặc Thần dừng tay! "

Mặc Thần hơi kinh hãi, sát ý thối lui, không còn dám có bất luận cái gì động tác.

Cái kia âm thanh mặc dù xa, lại càng ngày càng gần, chẳng biết lúc nào, một vị thân mang lông lầy Hôi Bào trung niên nam tử đã đi vào hần 2 Nhân Trung ở giữa.

Nhìn thấy cái kia trung niên nam tử, Mặc Thần vội vàng cung cung kính kính thi lễ, miệng bên trong kêu: "Tứ Thúc, làm sao ngươi tới?"

Nguyên lai cái này trung niên nam tử chính là Mặc Thần và Mặc Phong Tứ Thúc, Mặc Sơn.

"Hừ, nếu ta đến chậm một bước nữa, có phải hay không chỉ có thể cho ta tứ chất nhi nhật xác?" Mặc Sơn đỡ dậy Mặc Phong, liền tranh thủ một tia Vũ Nguyên chân khí đưa vào Mặc Phong trong cơ thể, Mặc Phong lúc này mới ý thức thanh tỉnh lên.

Nhìn xem cho mình thua chân khí Mặc Sơn, Mặc Phong trong lòng cảm thấy một tia ấm áp, toàn bộ Mặc Gia có lẽ chỉ có chính mình Tứ Thúc mới chân chính không có xem thường hần đi, mà hần hiện tại càng là lấy quý giá Vũ Nguyên vì chính mình chữa thương. Nghĩ được như vậy, Mặc Phong trong lòng lại là nhất hồi cảm động, "Tứ Thúc, ta "

"Đừng nói, như không phải có người chạy tới nói cho ta biết các ngươi quyết đấu sự tình, sau quả thật là thiết tưởng không chịu nổi." Nói xong Mặc Sơn lại nhìn một bên không biết làm sao Mặc Thần một chút, nói: "Đại ca đã biết rõ chuyện này, hai người các ngươi trở về tất nhiên là miễn không bị phạt."

"Ta" Mặc Thần cũng là nhất thời ghen kìm, lúc này hận ý tàn đi. Kỳ thực hần chỉ là trước mặt người khác cố gắng nhục nhã một phen hần đệ đệ, thuận tiện thắng mỹ nhân hảo cảm, cũng không phải là thật muốn giết Mặc Phong, càng không muốn đem sự tình làm lớn, bất quá bây giờ xem ra, đoán chừng toàn bộ Mặc Gia đều sẽ biết hôm nay sự tình.

Mặc Thần phụ thân, cũng đúng vậy đương nhiên Mặc Gia gia chủ biết rõ sau chuyện này, lấy hần tính khí tất nhiên là sẽ nghiêm khắc xử phạt tuyệt không làm việc thiên tư. Mặc Thần cũng không sợ bị phạt, hần sợ hãi là kể từ đó hần ở Mặc Gia uy vọng liền sẽ hạ xuống, như vậy về sau đối với mình

kể thừa Gia Chủ Chi Vị có rất lớn bất lợi. Mà tạo thành đây hết thảy chính là hấn cái này vô dụng đệ đệ Mặc Phong.

"Thất thần làm gì, không trả lại được?" Mặc Sơn nói với Mặc Thần, sau đó liền đỡ lấy Mặc Phong hướng Mặc Gia đi đến, Mặc Thần liếc một chút bên cạnh hấn Mặc Phong cũng theo sát phía sau.

Mặc Gia trên đại sảnh.

Một tên tóc trắng, thân mang Thanh Sam lão giả ngồi tại trên cùng, hấn chính là đương nhiệm Mặc Gia gia chủ, Mặc Thần phụ thân Mặc Hạo Thiên. Mà Mặc Phong phụ thân, Tam Thúc và Tứ Thúc đều chia ngồi ở Mặc Hạo Thiên hai bên, tại bọn họ mấy người tay trái phía dưới, ngồi là Mặc Gia có một ít quyền nói chuyện lại thực lực không kém trưởng bối, tại bọn họ bên người thì đứng một số thể hệ trẻ tuổi người nổi bật. Mà trên đại sảnh quý chính là ban ngày ở đường cái quyết đấu Mặc Thần và Mặc Phong.

Mặc Hạo Thiên hung hăng vỗ một cái cái ghế nắm tay, Lão mắt cảm tức nhìn trong đại sảnh quý hai người, quát lớn: "Hồ nháo nhất định hồ nháo!"

Nhất cổ cường đại uy áp đánh tới, Mặc Phong nhìn trộm nhìn xem ngồi ở Tối Thượng mặt Mặc Gia gia chủ Mặc Hạo Thiên, lại không sai đã là Dục Linh cảnh.

Nhìn xem Mặc Hạo Thiên phát biểu, trong đại sảnh không có có nhất cá nhân dám xì xào bàn tán.

"Thần Nhi, thân là Mặc Gia Đại Thiếu Gia vậy mà tại đại đường phổ chi Thượng Công không sai cùng người Nhị Đệ lập xuống quyết đấu đồ ước, người có biết tội của người không?"

"Hài nhi biết tội, mời Phụ Thân Đại Nhân Trọng Phạt!" Mặc Thần quỳ ở mặt đất đập lấy khấu đầu biểu thị biết tội.

Mặc Hạo Thiên gật đầu lại nhìn xem một bên Mặc Phong, ánh mắt bên trong lược qua một tia tiếc hận, "Phong nhi, tuy nói lần này là người đại ca đã làm sai trước, nhưng là người ngày bình thường không có không bị kiểm chế, thường xuyên bên ngoài gây chuyện thị phi, vì lẽ đó lần này cũng phải cấp người điểm trừng phạt."

Mặc Phong gật đầu, hồi đáp: "Vâng, Phong nhi tự nhiên nghe theo Đại Bá dạy bảo!"

Hả? Cái này tiểu tử lúc nào như thế có lễ tiết? Mặc Hạo Thiên hơi ngẩn ra, lại không khỏi nhìn nhiều Mặc Phong một chút.

"Gia Tộc Quy Cù không thể hồng, đã các người hai người trái với phép tắc, lẽ ra nhận trừng phạt. Mặc Thần thân là Mặc Gia Đại Thiếu Gia, không có vì tất cả con em làm gương mẫu ngược lại làm ra như thế ngu xuẩn sự tình, gánh tội thêm Nhất Đẳng, phạt diện bích Từ Đường một ngày một đêm không được hứa tiến thực. Mặc Phong không phải tu võ người, thích hợp giám sát, phạt diện bích một đêm." Nói xong Mặc Hạo Thiên có nhìn chung quanh đại sảnh đám người một chút, nói ra: "Mọi người có dị nghị nào?"

Đại sảnh người nhao nhao gật đầu biểu thị đồng ý.

"Ân, nếu như mọi người không có có dị nghị mà nói liền quyết định như vậy, mặt khác sau bảy ngày đêm tổ chức nay Niên Gia tộc đại hội, mọi người đến Thời Vụ tất nhiên đúng giờ tham gia." Lời này vừa nói ra, lập tức liền gây nên đại sảnh người rối loạn tung bừng.

"Tộc trưởng, tại sao nay Niên Gia tộc đại hội muốn nói mấy tháng trước cử hành a?" Bên trái lối thoát nhất tên trung niên nam tử hỏi.

"Đúng vậy a đúng vậy a "

Mặc Hạo Thiên phát phát tay ra hiệu đám người yên tĩnh, sau đó giải thích nói: "Năm nay không cùng đi năm, gia tộc đại hội thượng tướng sẽ vì Mặc Gia tuổi trẻ đám tử đệ tổ chức một trận Luận Võ Đại Hội, người ưu tú không chỉ có sẽ bị trưởng lão chọn trúng tự mình chỉ đạo tu hành, càng có khả năng làm Mặc Gia Người kế nhiệm đến bồi dưỡng."

"Há, nguyên lai là dạng này." Nghe xong Mặc Hạo Thiên giải thích, trong đại sảnh đứng cái kia sắp xếp tuổi trẻ Tài Tuấn sớm đã nóng lòng muốn thử, lần này có lẽ đúng vậy một cái rất cơ hội tốt.

"Mặc Thần và Mặc Phong lập tức tiến về Từ Đường Diện Bích Từ Quá, những người khác nếu như không có nghi vấn liền tán đi đi, Mặc Sơn người lưu một chút."

Mặc Sơn hơi sững sờ, ngồi tại nguyên chỗ không hề động, những người khác rất nhanh liền rời đi, trong đại sảnh chỉ còn lại có hấn và đại ca Mặc Hạo Thiên.

Mặc Hạo Thiên chậm rãi đứng lên, "Mặc Sơn, Phong nhi sự tình người thấy thế nào?"

"Đại ca ý là nguyên bản không có đảm nhiệm gì tu vi Mặc Phong lại có thể đề Tu Nguyên cảnh lực trọng thiên Mặc Thần ăn thiệt ngầm?" Mặc Sơn thử dò xét tính hỏi.

"Ừm, không sai, cái này là ta một mực không có nghĩ rõ ràng sự tình, chẳng lẽ lại Phong nhi hấn "

Mặc Sơn Vivi suy tư một hồi, lại nói tiếp: "Cái này ta cũng có chỗ nghi vấn, thế nhưng là ta đang cấp Mặc Phong chữa thương thời điểm cũng không có có cảm giác được hấn đan điền có đảm nhiệm Hà Vũ Nguyên ba động."

"Vậy thì thật là kỳ quái." Mặc Hạo Thiên lúc này cũng là một mặt không hiểu, "Chẳng lẽ là ta suy nghĩ nhiều?"

"Đúng, đại ca, sớm nâng Hành Gia tộc đại hội chỉ sợ không có vừa rồi người nói là đơn giản như vậy đi." Mặc Sơn do dự một hồi vẫn là nói là ra bản thân nghĩ vẫn.

Mặc Hạo Thiên gật gù đầu, "Đây cũng là ta một mình lưu lại người nguyên nhân." Nói xong hắt từ trong ngực lấy ra một mảnh như máu tươi giống như ân Hồng Diệp chết.

Mặc Sơn cẩn thận theo dõi hắt trong tay Diệp Tử nhìn một hồi, chỉ gặp cái kia Diệp Tử Diệp Mạch bên trong lại như có huyết dịch đang lưu động. Mặc Sơn một trận kinh ngạc, kêu to lên: "Cái này cái này là Huyết Hồn lá!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Liên Tục Đột Phá

Mặc Hạo Thiên trên mặt âm tình bất định, gật đầu nói: "Không sai, cái này Huyết Hồn lá chính là hạ nhân tại đánh quét Đình Viện thì phát hiện, đồng thời đã không chỉ một mảnh hai mảnh "

"Xem ra những người kia đã đuổi tới ta hành tung." Mặc Sơn cũng lộ ra nhất vẻ lo âu và hoảng sợ, "Vì lẽ đó đại ca người mới sớm tổ chức gia tộc đại hội, để cho mọi người có chỗ ứng đối."

"Không tệ, chỉ sợ lần này lành ít dữ nhiều...." nguyên bản uy phong凛冽 Mặc Gia gia chủ Mặc Hạo Thiên lúc này cũng lộ ra có chỗ cố kỵ, che kín nếp nhăn mặt Thượng Điện chìm như nước.

Mặc Sơn lắc đầu, thờ dài nói: "Có lẽ mười lăm năm trước ta đáng chết, bây giờ ta duy nhất thả không xuống chính là Tuyết Nhi "

"Không nghĩ tới đã đi qua mười lăm năm, người yên tâm, cho dù liều lên ta Mặc Gia thượng hạ mấy trăm đầu tính mệnh cũng phải bảo đảm Tuyết Nhi chu toàn "

Mặc Hạo Thiên cùng Mặc Sơn đứng chấp tay, nhìn qua ngoài cửa sổ cái kia ngọn tàn khuyết trắng non.

Cái kia bị Mật Vân bao phủ xuống trong bầu trời đêm treo tàn nguyệt, nhàn nhạt ánh trắng theo Đình Viện bắn ra ở Mặc Gia trong đường, lộ ra hai cá nhân ảnh.

Mặc Gia Từ Đường là Mặc Gia cung phụng Tổ Tiên Địa Phương, phòng chính trên bàn trưng bày là lịch đại Mặc Gia tổ tiên linh vị, hương hỏa quanh quần, bất tuyệt như lũ. Mặc Thần và Mặc Phong phân biệt quý gối Đông Tây Lưỡng Trắc bên trong trong phòng Điện Bích Tư Quả.

Quét dọn Từ Đường thị nữ đối với Mặc Gia Đại Thiếu Gia Mặc Thần tất cung tất kính, trong ánh mắt tràn đầy ái mộ và kính sợ, thế nhưng là tại đánh quét Mặc Phong gian phòng kia thì ngay cả nhìn cũng không nhìn hắt một chút, khoe miệng cũng treo một tia chế giễu.

Mặc Phong nhìn ở trong mắt, trong lòng Vivi nhói nhói. Hắt nhìn một chút phòng đối diện, lúc này không ngừng có mặc gia tử đệ đi đi theo Mặc Thần hỏi han ân cần, bộ dáng như vậy.

"Đại ca, người làm sao lại bị nhất cái phế phẩm làm bị thương a?" Mặc Vân tiêu kinh ngạc hỏi.

Mặc Thần cắn chặt hàm răng, ban ngày nhận Mặc Phong hai quyền Công Kích, cho tới bây giờ ở ngực còn ần ần làm đau. Mặt đối với mình Tam Đệ như thế hỏi thăm, hắt cũng tự giác trên mặt không nhịn được, tuy nhiên ngoài miệng vẫn là cẩn thận nói ra: "Các người không nên xem thường cái kia tiểu tử, có lẽ hắt Trung Mạch đã Thành Công, cũng không tiếp tục là cái kia Cui Mục "

"Đại ca làm gì dài người khác chí khí diệt uy phong mình!" Không đợi Mặc Thần nói cho hết lời, Mặc Vân tiêu liền cắt ngang hắt mà nói, "Mặc Gia ai không biết Đạo Đại ca người là chúng ta thế hệ trẻ tuổi nhân tài kiệt xuất, Nhị Ca cái kia Cui Mục cho dù có thể Tu Luyện, vỡ mộng ngựa cũng không đuổi kịp người a."

"Đúng vậy a, đúng vậy a" chung quanh mặc gia tử đệ cũng là cùng kêu lên phụ họa.

Nhìn thấy đối diện Mặc Phong đang xem lấy bên này, Mặc Vân tiêu dương dương tự đắc cười, khinh thường liếc hắt một cái, đối với hắt làm ra một cái

nhục nhả thủ thế, mặc gia tử đệ cũng hướng Mặc Phong ném đi qua lạnh như hàn băng, tựa hồ mang theo Tiềm Thứ ánh mắt.

Mặc Phong nắm chặt nắm đấm, cắn chặt môi ần ần tràn ra một vệt đỏ tươi vết máu. Như thế nhục nhả Mặc Phong khi nào gặp mặt qua?

"Gió Ca Ca, ngươi không sao chứ?" Một cái giọng nữ ôn nhu để Mặc Phong rất nhanh khôi phục Ý Thức, hấn ngừng đầu, một cái áo trắng như tuyết nữ hài trực tiếp hướng hấn chạy tới.

"Tuyệt Nhi muội muội, làm sao ngươi tới?" Mặc Phong nhìn trước mắt nữ tử nghi hoặc hỏi.

Mặc Tinh Tuyết một mặt lo lắng nhìn xem Mặc Phong, nói ra: "Cái kia ta cũng là lo lắng ngươi a, nghe nói ngươi và đại ca quyết đấu, lại bị phạt diện bích, ta "

"Ngốc nha đầu, ta đây không phải tốt được rồi, đúng, là ngươi nói cho ngươi cha ta quyết đấu sự tình a?"

Mặc Tinh Tuyết le lưỡi, "Xem ra chuyện gì đều giấu diếm tuy nhiên gió Ca Ca a. Đúng, cái này là ta theo cha nơi đó lấy ra Tu Nguyên đan, hấn là đối với ngươi thương có chỗ tốt." Nói xong Tinh Tuyết lấy ra một bình sứ nhỏ đưa tới Mặc Phong trong tay.

"Tuyệt Nhi muội muội, ta "

Nhìn xem đối diện Mặc Phong cùng Tinh Tuyết thân mật bộ dáng, Mặc Vân tiêu trong mắt lửa giận cơ hồ muốn phun ra.

"Cái kia cái phế phẩm đến cùng có loại nào tốt, Tuyệt muội cùng hấn đi gần như vậy, đối với cái kia cái phế phẩm tốt như vậy!" Mặc Vân tiêu miệng bên trong mắng.

"Tam Đệ, ngươi tựa hồ rất để ý Tuyệt muội a, chẳng lẽ lại ngươi?" Mặc Thần nhìn Mặc Vân tiêu một chút, lập tức liền lòng dạ biết rõ.

Mặc Vân tiêu đẩy ra còn lại mặc gia tử đệ, sau đó vụng trộm ở Mặc Thần bên tai nói ra: "Đại ca ngươi cũng không phải không biết, đương nhiên Tiểu Ngã liền ưa thích Tuyệt muội, huống hồ Tuyệt muội năng căn bản cũng không phải là chúng ta người nhà họ Mặc "

"Xuyt!" Mặc Thần ngay cả vội vàng che miệng hấn, "Tam Đệ việc này chuyện rất quan trọng, ngươi nhưng không nên nói bậy a!"

Mặc Vân tiêu Tà Hưu nhìn một chút, sau đó lại đang đưa mắt tai thấp giọng nói ra: "Cái này là ta lão cha đêm đó uống say chính miệng nói ra, Tứ Thúc cùng Tuyệt muội cũng là Tị Nạn đi tới chúng ta Mặc Gia "

"Lời này ngươi ngàn vạn không thể ở bên ngoài nói lên, còn có đại ca khuyên ngươi tốt nhất gây cái này suy nghĩ, Tuyệt muội từ nhỏ liền và Nhị Đệ đi được gần, cho dù nàng không phải người nhà họ Mặc, ta muốn Tam Đệ ngươi cũng không có cái gì cơ hội."

"Đại ca, ta không cam tâm!" Mặc Vân tiêu khoe miệng lộ ra nhất tơ tầm hận ý, "Nếu là Tuyệt muội thích ngươi ta tất nhiên là không lời nào để nói, nhưng hết lần này tới lần khác là cái kia cái phế phẩm!"

"Thì tính sao?"

Mặc Vân tiêu khoe mắt nhìn qua đối diện Mặc Phong, hiện lên một tia Sát Ý, bỗng nhiên Âm cười lộ ra: "Bảy ngày sau đó chính là gia tộc đại hội, đến lúc đó ta muốn để hấn thể diện mất hết, giống một con chó ở trước mặt ta quỳ xuống đất cầu xin tha thứ phế phẩm mãi mãi cũng là phế phẩm!"

Lúc này, Mặc Tinh Tuyết và Mặc Phong đã trò chuyện thôi, chuẩn bị rời đi. Mặc Vân tiêu thấy thế vội vàng cùng đại ca Mặc Thần cáo từ, sau đó liền đuổi theo Tinh Tuyết cùng rời đi Từ Đường.

Nhất Thời Gian trong đường lại chỉ còn hạ Mặc Phong và Mặc Thần.

Mặc Phong ban ngày Vũ Nguyên hao hết, lại nhận Mặc Thần Khí Trảm trùng kích, vốn nên sâu chịu trọng thương, tuy nhiên cũng may Tứ Thúc Mặc Sơn kịp thời đuổi tới cũng cho hấn cứu chữa, vì lẽ đó Mặc Phong hiện tại cũng không có cái gì trở ngại. Hấn mở ra vừa mới Tinh Tuyết đưa tới bình sứ nhỏ, nhất thời một cỗ nồng đậm Tinh Nguyên chi khí theo miệng bình bốc lên đi ra.

"Tốt đan!" Mặc Phong Tâm bên trong đại hỉ, liền tranh thủ trong bình cái viên kia Tu Nguyên đan đồ ra, như Đậu nành Đại Tiểu đan được bên trên hòa hợp Nhất Tầng Tinh Nguyên. Mặc Phong ở Thiên Vực liền tinh thông Dược Lý, là cái luyện dược Cao Thủ, bây giờ hấn trông thấy trong tay đan dược tuy là thấp nhất cấp Tu Nguyên đan, nhưng là cái này Phẩm Chất tuyệt đối là Thượng Phẩm, dạng này đan dược đối với đang tại Tu Nguyên cảnh võ giả tới nói, là Trúc Cơ tốt nhất Linh Dược.

Mặc Phong một ngụm nuốt vào, lập tức nhắm lại hai mắt, miệng niệm niệm lên Võ Thần quyết tới.

Đan dược vào trong bụng, cường đại Tinh Nguyên lực lượng tại thể nội rất nhanh tán ra, bị Võ Thần Kim Quyển hấp thu.

Võ Thần Kim Quyển ở hấp thu cái kia bộ phận nguyên khí về sau lại ngưng luyện ra Vũ Nguyên Tinh Hoa, một bộ phận Vũ Nguyên Tinh Hoa ở Mặc Phong chưởng không phía dưới du tẩu toàn thân, tẩy luyện lấy Toàn Thân Kinh Mạch. Một bộ phận khác Mặc Phong thử dùng chính mình trong đan điền Vũ Nguyên Đạo Dẫn lấy cái này tư tưởng Vũ Nguyên Tinh Hoa hướng về thứ hai đầu Võ Mạch hội tụ. Cường đại Vũ Nguyên Tinh Hoa chảy xuôi qua thứ hai đầu Võ Thần kinh mạch, toàn bộ mạch lạc tựa hồ giống như là Cửu Hạng Phùng Cam Lâm đồng dạng tham lam hấp thu cái kia tư tưởng Vũ Nguyên Tinh Hoa.

"Cho ta xông!"

Cắn chặt răng, mồ hôi nhỏ rơi xuống đất. Nguyên bản đóng chặt Võ Mạch ở Vũ Nguyên Tinh Hoa đập vào dưới, từng chút một khuếch trương lấy, không được một hồi, Mặc Phong thứ hai đầu Võ Mạch liền bị cái này cố cường đại Vũ Nguyên Tinh Hoa chỗ quán thông, sau cùng cùng trong đan điền Vũ Nguyên đem kết hợp.

"Có Linh Dược quả nhiên không đơn giản!" Mặc Phong thuận thế lại đạo lấy cái kia Vũ Nguyên hướng về phía Đệ Tam đầu Võ Mạch âm âm xuất phát.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Vương Bá Chi Khí

Mặc Phong trong lòng hiểu rõ, vừa mới quán thông thứ hai đầu Võ Mạch coi như đơn giản, nhưng là hiện tại muốn xuyên qua Đệ Tam đầu Võ Mạch có thể nói là khó càng thêm khó. Dù sao mỗi một đầu Võ Mạch tăng lên cần thiết Vũ Nguyên đều muốn so trước một cái nhiều hơn mấy lần. Nhưng là Mặc Phong cũng không muốn buông tha hiện tại rất tốt tình thế. Kế thừa cái này cố Thân Thể Hòa Kỳ ức Mặc Phong, tự nhiên đối với "Mặc Phong" đã từng sở thụ đến si nhục khắc sâu ấn tượng.

"Không có có lực lượng người chỉ là một con chó!" Mặc Phong lần nữa cắn chặt răng, màu vàng kim Vũ Nguyên ở Đệ Tam đầu Võ Mạch bên trong chậm rãi tiến lên lấy.

Hầu như cái canh giờ về sau, Đệ Tam đầu Võ Mạch mới bị Mặc Phong đã thông sáu bảy tắc Tà Hưu khoảng cách. Nguyên bản Vũ Tôn Thánh Thể Võ Mạch so với thường nhân muốn thô lớn hơn nhiều, cần thiết Vũ Nguyên tự nhiên cũng là có bao nhiêu Vô Thiếu. Bây giờ Mặc Phong không chỉ có trong đan điền Vũ Nguyên gần như kiệt quệ, toàn bộ trên thân hạ cũng tính bị lực tấn, nhưng là cách đã thông Võ Mạch còn có thất tám tắc khoảng cách.

Nếu là giờ phút này thất bại, như vậy lại phải từ đầu lại đến.

"Phế phẩm chung quy là phế phẩm!" Mặc Phong bên tai lại vang lên ngày đó Mặc Văn Tiêu miệng bên trong trào phúng, nhớ hấn và cầu nô tài cái kia hai tám xấu xí sắc mặt, Mặc Phong hàm răng cắn đến, giòn vang, nắm chặt nắm đấm bởi vì móng tay lõm trong thịt chảy ra từng tia vết máu. "Ta Mặc Phong cũng không phải phế phẩm!"

Trong lòng nhất âm thanh nộ hồng, cường đại ý niệm ở Vũ Thần quyết điều động hạ nhanh chóng tụ tập một đạo Tân Vũ Nguyên Tinh lưu, gào thét lên xông về quán thông một nửa Đệ Tam đầu Võ Mạch bên trong. Giống như như là cuộn trào mãnh liệt chảy xiết hồng thủy đồng dạng kịch liệt đánh thẳng vào mạch lạc.

Oanh!

Đệ Tam đầu Võ Mạch ở tam cái canh giờ về sau cuối cùng quán thông, cường đại Vũ Nguyên ở Võ Mạch bên trên tuần hoàn mấy lần mới chậm rãi trở lại trong đan điền. Trong đan điền, chính mình viên kia màu vàng kim Vũ Nguyên đã như là Lục Đậu Đại Tiểu. Mà tam điều Võ Mạch quán thông, càng làm Mặc Phong sáng khoái tinh thần, giống như trong lúc phát tay đều có một cỗ vô cùng vô tận lực lượng.

"Vũ Tôn Thánh Thể quả nhiên cường đại!" Mặc Phong tra xét chính mình Thân Thể, cho dù hấn hiện tại chỉ là Tu Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên mà thôi, nhưng là hấn thấy, cho dù là hấn cái kia Tu Nguyên cảnh lục trọng thiên đại ca Mặc Thần, bây giờ cũng chưa hấn là chính mình Đối Thủ.

"Nhất Dạ chi ở giữa ta đột phá Lưỡng Trọng Thiên nên tính là không nhỏ thu hoạch chờ một chút, đây là cái gì mùi vị?" Mặc Phong còn chưa kịp cao hứng, liền bị một cỗ nồng đậm mùi thối cho hun tỉnh lại. Hấn mở mắt ra xem xét, chính mình bên ngoài thân lại không sai đã chảy ra từng tầng từng tầng dính dính chất nhầy, một mảnh đen nhánh, còn tản ra một cỗ nồng đậm mùi lạ.

"Cái này nhất định là tối hôm qua ta Trùng Mạch thời điểm bài xuất mồ hôi và Độc Tố" Mặc Phong trong lòng suy nghĩ, đột nhiên cảm thấy trong dạ dày một trận buồn bán, hơi trên thân cái kia cỗ mùi lạ, chính mình kém chút phun ra.

"Khe nằm, có ai không, lão tử chịu không được ! !" Quỷ gười đối diện trong phòng Diện Bích Tư Quả Mặc Thần bất thành linh kêu lên, "Người tới đây mau! !"

Bây giờ sắc trời mới vừa sáng, nghe được Mặc Thần kêu to thủ ở bên ngoài nha hoàn tranh thủ thời gian xông tới, tiến Từ Đường nàng liền bị một cỗ mùi thối hun đến, nha hoàn tranh thủ thời gian che lên cái mũi đi đến Mặc Thần trước mặt hỏi.

"Đại Công Tử, có chuyện gì không?"

"Lỗ mũi của ngươi hồng à, không có người được cái này mũi thối à, ngươi xem một chút từ đâu tới đây, tranh thủ thời gian xử lý một chút!" Mặc Thần nắm lỗ mũi đối với nha hoàn quát.

Nha hoàn nhìn một chút đối diện đang tại cười đùa hướng bên này đi tới Mặc Phong, lại đem đầu dò xét đi qua nghe, sau đó một mặt vô tội nói ra: "Đại Thiếu Gia, mũi thối tựa như là theo Nhị Thiếu Gia nơi đó khuếch tán tới "

Mặc Thần nhìn xem ôm bụng cười lớn đi tới Mặc Phong, tức giận đến nghiến răng.

Mặc Phong háng giọng, "Khụ khụ không có ý tứ a đại ca, rất lâu không có tắm rửa. Không có việc gì, ta trừng phạt Thời Gian qua, cái này liền trở về tắm rửa, đại ca ngồi ngay tại kiên trì một hồi đi, Nhị Đệ ta liền không được phụng bồi." Nói xong Mặc Phong cố ý ở trước mặt hân run run thân thể, vung phát ống tay áo, cái kia cổ mũi hôi thối càng thêm nồng đậm.

Nhìn xem Mặc Phong nghênh ngang đi ra ngoài, Mặc Thần tức giận đến mặt đều xanh, hân hướng nha hoàn quát: "Còn nhìn cái gì, tranh thủ thời gian cầm chút hương huân tới, Bản Thiếu Gia còn muốn ở chỗ này chờ đợi một ngày a!"

Ra Từ Đường Mặc Phong thẳng đến trong nhà mình, trên thân mùi thối một đường đi thực sự quá rêu rao.

Mặc gia tử đệ từng cái tròn mắt tròn xoe, nghe răng tròn mắt một mảnh chửi rửa, thị nữ nô tài cười đùa không ngừng, tuy nhiên Mặc Phong lại hồn nhiên không để ý. Dùng hân mà nói tới nói "Bản thiếu không được chấp nhật với các người" .

Về đến trong nhà, Mặc Phong thống khoái tắm rửa, sau đó liền nằm ở trên giường mình. Cảm thụ được trong đan điền Vũ Nguyên theo chính mình tam điều Võ Mạch bên trong chảy qua sau đó lại hội tụ đến trong đan điền, Mặc Phong một nắm nắm đầm, trong lòng thầm nghĩ: "Bây giờ ở Mặc Gia, ta cũng cần phải coi là cường giả đi. Những nhục nhã đó qua chúng ta, là thời điểm để cho các người nếm thử bị người khác nhục nhã cảm giác!"

Mạnh Liệt Vũ Nguyên Nhất tránh mà qua, ngoài cửa phụ thân mực Văn Thủy thân thể hơi chấn động một chút, trong mắt lộ ra một tia không thể tin quang mang, lập tức buông xuống đang chuẩn bị gõ cửa tay, không sai sau đó xoay người liền rời đi.

Mặc Phong tựa như có phát giác, vừa rồi mới thu liễm Vũ Nguyên, hân vội vàng mở ra cửa sổ hướng về phía nhìn ra ngoài, nhưng không có trông thấy một người.

"Chẳng lẽ là bản thiếu cảm giác sai?" Mặc Phong lắc đầu, cũng không suy nghĩ thêm nữa chuyện này."Trước mắt muốn chuẩn bị hân là bảy ngày sau đó gia tộc đại hội, ở trước đó, ta hân là tiếp tục Tu Luyện, tranh thủ ở cái này trong bảy ngày có thể lại có chỗ đột phá."

Dực Nhật Thanh Thần.

Mặc Phong sớm từ trên giường đứng lên, chuẩn bị tiến về Mặc Gia Diễn Võ Tràng quan sát chính mình huynh đệ tỷ muội bọn họ, nhìn nhìn bọn hân tu vi đều ở cái gì cảnh giới, dạng này gia tộc trên đại hội hân cũng có thể làm được nắm chắc trong lòng, hân muốn để những cái kia đã từng xem thường hân người biết cái gì gọi là chân chính cường giả! Hân Mặc Phong cũng không tiếp tục là cái kia cái phế phẩm!

Đi tới Diễn Võ Tràng, đã có bảy tám tên mặc gia tử đệ đang ở chỗ này luyện võ. Nhìn lấy bọn hân cái kia chậm chạp mà bất lực động tác, Mặc Phong miệng bên trong cười khẩy.

Sớm đã có người phát hiện Mặc Phong đứng ở Diễn Võ Tràng bên cạnh, mấy tên mặc gia tử đệ đối với Mặc Phong chỉ trỏ, trong miệng cười đùa, ánh mắt bên trong là mang theo trào phúng.

"Mau nhìn mau nhìn, cái kia cái phế phẩm đến!"

"Phế phẩm cũng dám đến Diễn Võ Tràng, xem ra là cháy hồng não từ a."

"Nghe nói đại ca ở trên tay hân ăn thiệt thòi "

"Ta mới Bất Tín, nhìn ta cái này liền đi qua đùa giỡn một chút hân?"

Một cái thân hình bu ru hân, một mặt dữ tợn bàn từ miệng bên trong lộ ra một tia âm hiểm cười, từ trong đám người đứng ra, hướng phía Mặc Phong hô: "Nhị Ca, nghe nói ngươi hôm qua đánh cược thắng đại ca, muốn không đến lộ hai tay để các huynh đệ nhìn một cái? Vẫn là nói ngươi căn bản cũng không dám tới?" Nói xong tên kia mặc gia tử đệ nghe răng tròn mắt Địa Cuồng cười rộ lên, người phía sau cũng đi theo cười ha ha.

Mặc Phong đối trước mặt cái này mặc gia tử đệ có mấy phần ấn tượng, dường như tên gì mực hồ tới. Mặc Phong tự nhiên biết rõ nàng là ở trào phúng chính mình, nếu là mình tự nhiên đi chính là thừa nhận chính mình là cái phế phẩm, nhưng là thật cứ như vậy đi qua, vậy mình thì càng không có gì uy nghiêm. Cho dù hân đã không có gì uy nghiêm.

"Ha ha, dễ nói dễ nói, bất quá ta xem các người động tác cứng ngắc hành động chậm chạp, tuy nhiên vừa mới bước vào Tu Nguyên cảnh, ta sợ ta không cẩn thận tựa như đối đãi đại ca, đem các người toàn bộ thương!" Mặc Phong âm thầm phóng thích một tia Vũ Nguyên uy áp, mặc dù nói chuyện thanh âm không lớn, nhưng từng chữ như điểm thời gian đồng dạng đụng chạm lấy đám kia mặc gia tử đệ trái tim.

Cảm thụ được cái này cổ cường đại Vũ Nguyên uy áp, mặc gia tử đệ từng cái Trương miệng rộng không thể tin nhìn lấy bọn hân cái này ngày xưa Cui

Mục Nhị Ca, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Mục hổ Hồ Khu chân động, trong lòng thất kinh nói: "Cái này điều này chẳng lẽ đúng vậy cao thủ mới có vương bá chi khí sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Thanh Vân Tiệm Thuốc

Nhìn xem Diễm Vô Tràng bên trên Mặc Gia Từ Đệ bọn họ kinh ngạc biểu lộ, Mặc Phong hài lòng gật gật đầu. Đang chuẩn bị lúc rời đi đột, Mặc Tình Tuyết không biết từ nơi nào đi tới.

Mặc Tình Tuyết cười ha hả chạy đến Mặc Phong bên người, lo lắng hỏi: "Phong Ca Ca, ngươi không có việc gì?"

"Ủm a, ngươi Phong Ca Ca tại sao có thể có sự tình đây?" Mặc Phong khẽ mỉm cười, duỗi ra tay phải khe khẽ phá phá Tình Tuyết mũi ngọc.

Mặc Tình Tuyết khuôn mặt trong nháy mắt trở đỏ bừng, nàng cúi đầu xuống nhỏ giọng sáng giọng: "Chán ghét, Phong Ca Ca ngươi thật là xấu, lại khi dễ người ta "

Mặc Phong một cử động kia ở Diễm Vô Tràng bên trên đám kia Mặc Gia Từ Đệ xem ra nhất định đúng vậy đối với chính bọn hắn nhục nhã, không được Thiếu Nam tính tình đệ càng là nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng mắng thầm. Nhưng nhìn đến vừa mới Mặc Phong trong lúc lơ đãng bày ra thực lực, lại không có người nào dám ngay mặt nói với hắn cái gì.

"Đúng, Phong Ca Ca, ngươi hôm nay có chuyện gì sao?" Mặc Tình Tuyết trên mặt đỏ ửng còn chưa tan đi đi, nàng cúi đầu hỏi.

"Không có việc gì a, Tuyết Nhi muội muội có chuyện gì sao?"

"Ủm vậy không bằng chúng ta cùng đi ra đi một chút đi, toàn bộ ngày chờ đợi trong nhà cảm giác cả cá nhân đều mốc meo." Tình Tuyết nói xong dẫn gân cốt một cái, một mặt thẹn thùng đáng yêu.

Mặc Phong suy tư một hồi, sau đó gật đầu cười nói: "Có xinh đẹp như vậy muội muội bồi tiếp cùng một chỗ, tự nhiên cầu còn không được rồi."

"Chán ghét, Phong Ca Ca liền sẽ nói lung tung "

Mặc Phong khẽ mỉm cười, cũng không đáp lời, lôi kéo Tình Tuyết tay liền rời đi Diễm Vô Tràng, ra đại môn, hướng trên đường đi đến.

Phía sau hắn chỉ để lại một đám thớ dài, phản hận mà nghị luận âm ỉ Mặc Gia Từ Đệ.

"Ai, Tiểu Hồ ca, ngươi nói là Nhị Ca thật sự là vô dụng sao?"

"Là hắn là ngươi mẹ nó chính mình vừa mới không có cảm giác cái kia cổ uy áp a, vậy ít nhất là Tu Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên!" Mặc Hồ mặt tăng lên khỏi một tia hắc tuyến, "Về sau vẫn là đừng chọc hắn "

Thanh Vân thành đường cái.

Mặc Phong và Tình Tuyết đi dạo xung quanh lũy, trên đường đi vừa nói vừa cười.

"Đối với Tuyết Nhi muội muội, lần trước thật đúng là nhờ có ngươi cái viên kia Tu Nguyên đan a!" Mặc Phong chợt nhớ tới hôm qua Thiên Tình Tuyết đưa cho cái kia mai cao cấp Tu Nguyên đan, ăn về sau trực tiếp để hắn xông phá hai đầu Vô Mạch, thật sự là hiếm có tốt Linh Dược, nghĩ đến cái này Mặc Phong cân trọng da mặt hỏi: "Không biết Tuyết Nhi muội muội ngươi còn có thể hay không làm cái một hai khóa đến a?"

Tình Tuyết nghe xong, khe khẽ đánh Mặc Phong một chút, miệng bên trong sáng giọng: "Hừ, Phong Ca Ca ngươi cho rằng đó là chuyện thường ngày a, viên kia vẫn là ta công cha lấy ra "

Tứ Thúc lại có như thể thần kỳ đan dược, xem ra cũng ảm tàng đủ sâu a. Mặc Phong trong lòng thầm nhủ, nhìn xem Tình Tuyết lộ ra ủy khuất thần sắc, hắn vội vàng dõ dõ nói: "Không có coi như, ta chỉ là hiếu kỳ hỏi một chút, Tuyết Nhi muội muội không cần để ý a!"

"Ta mới không thêm đề ý đây!" Tình Tuyết chu cái miệng nhỏ, đem mặt đùng đến một bên.

"Tốt, Tuyệt Nhi muội muội, đừng sinh khí, chúng ta đi phía trước tiệm thuốc xem một chút đi!" Mặc Phong nói xong chỉ chỉ phía trước treo vàng bảng hiệu tiệm thuốc, nhìn quy mô không nhỏ, không biết bên trong có không có cái gì Thiên Tài Địa Bảo a.

Tinh Tuyết cũng nhìn xem phía trước tiệm thuốc, sau đó nói với Mặc Phong: "Phong Ca Ca, cái này Thanh Vân tiệm thuốc thế nhưng là Thanh Vân trong thành lớn nhất Đại Dược cửa hàng, có thể mua được tốt nhiều dược tài đâu, lần trước ta Huyết Sâm đứng vậy ở nơi đó mua, thế nhưng là Phong Ca Ca người đều không có uống đến" vừa nói vừa cúi đầu xuống.

"Không có việc gì, Tuyệt Nhi muội muội, Phong Ca Ca biết rõ người tâm ý là được, đi, chúng ta cùng đi xem nhìn bên trong có vật gì tốt đi." Mặc Phong sờ Tinh Tuyết đầu sau đó liền dẫn Tinh Tuyết cùng đi tiến vào nhà kia tiệm thuốc.

Vừa đi vào tiệm thuốc, một cỗ nồng đậm mùi thuốc liền xông vào mũi. Lúc này, đâm đầu đi tới một vị Tiểu Ca thượng hạ dò xét Mặc Phong một chút, mới thăm dò tính hỏi: "Người là Mặc Gia vô dụng Nhị Thiếu Gia Mặc Phong?"

Mặc Phong hơi sững sờ, nghĩ không ra chính mình vô dụng tên ngay cả một cái tiệm thuốc làm việc lật vật tiểu nhị đều biết.

"Không sai, chính là ta." Mặc Phong thần sắc bất biến, khí Định Thần nhân đáp.

"Cái kia Nhị Thiếu Gia, người muốn mua gì thuốc a, nhìn người sắc mặt tái nhợt, nếu không cho người bắt mấy cân Nhục Quế, Câu Kỷ về nhà cố gắng bổ sung Bổ Thận a!" Nghe nói như thế, buồng trong mấy cái đang tại bốc thuốc bệnh nhân và tiểu nhị tất cả đều xùy cười rộ lên.

Mặc Phong háng giọng, ho khan hai tiếng, cao giọng nói ra: "Chỉ sợ ta muốn mua dược tài Quý Điểm không có bán a!"

"Trò cười, Phương Viên Bách Lý ai không biết chúng ta Thanh Vân tiệm thuốc, không phải ta thôi, chúng ta tiệm thuốc chỉ có người nghĩ không ra, không có người mua không được!" Cái kia tiểu nhị nghe xong Mặc Phong mà nói, trở nên kích động lên.

"Vậy thì tốt, trước hết cho ta cầm chút Tử Sương Linh lan, Phương Thiên Tiên Lộ, bích Vũ Thiên sen" Mặc Phong một hơi nói là không xuống hai mươi chủng Thiên Tài Địa Bảo, đối diện tiệm thuốc tiểu nhị sớm đã mặt xám như tro, nửa ngày nói không nên lời. Mặc Phong nói là những cái kia dược tài bên trong, có mấy cái tên hẳn nghe chương quỹ nói qua, từng cái đều là vô giá chi bảo, còn lại mười cái hẳn càng là cho tới bây giờ cũng chưa nghe nói qua.

Nhìn xem sắc mặt trắng bệch, đầu đầy mồ hôi tiệm thuốc tiểu nhị, Mặc Phong nhếch miệng cười rộ lên, "Thế nào, nhìn người bộ dáng tựa hồ thật khó khăn a, người vừa mới không phải nói chỉ có ta nghĩ không ra, không có ta mua không được sao?"

Cửa hàng tiểu nhị lau mồ hôi khăn trùm đầu đã hoàn toàn mồ hôi ẩm ướt, lúc này muốn há miệng phát khô bờ môi lại phát hiện vô cùng khó khăn.

"Triệu Lục, người đang làm gì?"

Một người mặc áo bào đen trung niên nam tử từ từ trên thang lầu chậm rãi đi tới. Tiệm thuốc bên trong mỗi một cái nhìn thấy cái kia trung niên nam tử người nhao nhao đều nín hơi chú mục, lộ ra mười phần tôn kính.

Tên kia bị gọi là "Triệu Lục" tiểu nhị vội vàng chạy đến cái kia trung niên nam tử bên cạnh, nhỏ giọng đưa lỗ tai nói ra. Trung niên nam tử sắc mặt biến hóa, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại.

Trung niên nam tử đi đến Mặc Phong bên người, từ từ tế tế dò xét hẳn một chút, lại xem hẳn bên người Tinh Tuyết, trong lòng tựa như cảm thấy được cái gì, hẳn khẽ mỉm cười, đối với Mặc Phong chấp tay nói: "Nhị Thiếu Gia người tốt, ta là Thanh Vân tiệm thuốc chương quỹ Lục Nguyên quân, tiểu nhị thô鄙 ngôn từ để thiếu gia người bị chê cười!"

Mặc Phong cũng nhìn từ trên xuống dưới cái này chương quỹ, nhất cử cử động đều lộ ra như thế tự nhiên thanh thản, liền liền nói xin lỗi ngữ khí cũng là không được tí không lên tiếng, người này nhất định không đơn giản!

"Để nói để nói, ta đương nhiên sẽ không chấp nhặt với hạ nhân." Mặc Phong khoé mắt khinh miệt liếc một chút bên cạnh vừa mới cái kia trào phúng hẳn tiểu nhị, vừa cười vừa nói.

Cái kia tiểu nhị cả khuôn mặt tức giận đến vặn vẹo, chương quỹ Lục Nguyên quân để tiểu nhị lui ra, sau đó đưa tay hướng về phía Mặc Phong làm ra một cái mời tư thế, "Nhị Thiếu Gia như không chê, xin mời lên lầu nghỉ ngơi, ta tự mình hướng về phía thiếu gia ngài bồi tội."

"Phong Ca Ca, chúng ta hay là đi thôi" Tinh Tuyết tựa hồ có chỗ cổ kị, nghĩ đến Mặc Phong ngày thường không tốt hành động, cảm thấy nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện tốt.

Mặc Phong vỗ nhẹ đầu giá Tinh Tuyết tay nhỏ, "Không quan trọng, muội muội, chương quỹ tất nhiên thành tâm thành ý, chúng ta sao không liền cho hẳn một bộ mặt?"

"Nhị Thiếu Gia quả nhiên sáng khoái, mời!" Lục Nguyên quân nói xong liền dẫn Mặc Phong và Tinh Tuyết chạy lên lầu.

Tiệm thuốc hạ nhân và tiểu nhị không hiểu ra sao, ánh mắt bên trong đã có xem thường cũng có kinh ngạc, mặt Thượng Biểu tình đặc sắc vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Xảo Trá Nhất Bút

Sau khi lên lầu, Mặc Phong phát hiện lầu này phòng trên ở giữa vô luận là bố cục vẫn là bày biện đều lộ ra mười phần phong cách cổ xưa độc đáo, theo cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn lại, toàn bộ Thanh Vân thành cảnh sắc thu hết vào mắt. Mà ở bên cửa sổ bên cạnh đang bày biện một trận bàn nhỏ, Thượng Điện trung bày một bình trà thủy và mấy cái tinh xảo Tử Sa chén nhỏ.

"Thật sự là cái tốt Địa Phương a, nghĩ không ra chương quỹ còn có như thế hào hứng." Vào chỗ về sau, Mặc Phong nâng... lên vừa mới Lục Nguyên quân rót đầy trà Tử Sa chén, khẽ hớp một ngụm, miệng bên trong vội vàng khen: "Trà ngon!"

Lục Nguyên quân con mắt hơi sáng, vừa cười vừa nói: "Há, xem ra Nhị Thiếu Gia ngài cũng là bảo vệ trà người a! Trong nội tâm của ta có nghi hoặc hỏi không biết Nhị Thiếu Gia có thể hay không giải đáp?" Mà nói phong nhất chuyển, Lục Nguyên quân nhìn trộm nhìn xem Mặc Phong, gấp hẳn mặt Thượng Biểu tình cũng không biến hóa mới tiếp tục hỏi: "Không biết Đạo Thiếu gia ngài là từ đâu bên trong biết được những cái kia Thiên Tài Địa Bảo, ở trong đó có mấy vị ngay cả ta đều chưa từng nghe nói qua "

Mặc Phong trên mặt ngược lại là mười phần bình tĩnh mà nói: "Ta biết nhưng còn không chỉ chừng này, chỉ bất quá ta đối với chương quỹ người thân phận cũng hết sức tò mò a."

Lục Nguyên quân trong lòng giật mình, không được tự giác lại xem thêm Mặc Phong vài lần, đây là mọi người miệng bên trong lưu truyền Mặc Gia phế thiếu sao?

"Nhị Thiếu Gia quả nhiên tốt nhãn lực, tất nhiên dạng này ta cũng không còn cùng nhau giấu diếm." Lục Nguyên quân nói xong khe khẽ xốc lên che đậy ở bên ngoài áo bào đen, chỉ gấp Áo sơ mi trước ngực treo một cái hồng sắc Huy Chương, Huy Chương bên trong hình như có một cây Nhũ Bạch vẽ mặt tiên thảo, vòn quanh tiên thảo chung quanh là năm khóa chấm nhỏ.

"Cái này là Ngũ Tinh Luyện Dược Sư!" Mặc Phong nhận ra cái kia Huy Chương chính là Ngũ Tinh Luyện Dược Sư ký hiệu.

Võ Thần Thiên Vực bên trong vừa tới Tam Tinh chính là là Sơ Cấp Luyện Dược Sư, bốn bề giáp giới Lục Tinh là Trung Cấp Luyện Dược Sư, thất đến Cửu Tinh là cao cấp Luyện Dược Sư. Ở Võ Thần Thiên Vực bởi vì Thiên Tài Địa Bảo trải rộng, Linh Khí sung túc, vì lẽ đó luyện dược tự nhiên không phải mười phần khó khăn, liền ngay cả Mặc Phong cũng miễn cưỡng quên cái cao cấp Bát Tinh Luyện Dược Sư.

Nhưng là Vũ Tôn đại lục cũng không đồng dạng, nguyên bản cái này Linh Khí thừa thớt, có giá trị dược tài cũng không dễ dàng lấy tới, vì lẽ đó luyện dược trở nên mười phần khó khăn, Luyện Dược Sư đẳng cấp tự nhiên cũng không tốt tăng lên. Cho dù là Tam Tinh Luyện Dược Sư ở Vũ Tôn đại lục cũng là Phụng Mao Lân Giác tồn tại, mà bây giờ ở Thanh Vân thành toà này trong thành nhỏ, vậy mà ẩn giấu đi một vị Ngũ Tinh Luyện Dược Sư, quả thực dễ Mặc Phong khiếp sợ không thôi.

"Xem ra thiếu gia người nhận ra cái này mai Huy Chương, ta bí mật người đã biết rõ, làm trao đổi, thiếu gia người có phải hay không "

"Là cái gì? Vừa mới ta thế nhưng là không hề nói gì a?" Mặc Phong nói xong liền đứng dậy, dẫn Tinh Tuyệt chuẩn bị xuống lầu.

"Mặc Phong, người thật sự cho rằng người là Mặc Gia thiếu gia ta cũng không dám động tới người sao!" Lục Nguyên quân lúc này đã thẹn quá hoá giận, nhất cổ cường đại uy áp theo hẳn trên thân truyền đến.

Mặc Phong xoay người lại, khóe môi nhếch lên mỉm cười, "Luyện dược người lớn nhất kiêng kỵ chính là vội vàng xao động phần nộ, khó trách người một mực dừng lại ở hiện ở đẳng cấp mà không cách nào lại tiến lên trước một bước. Hơn nữa người lâu dài tiếp xúc huyền độc dây cỏ, chỉ sợ không còn sống lâu nữa."

"Người nói bậy bạ gì đó?" Lục Nguyên quân sắc mặt đại biến, hướng Mặc Phong quát.

"Hừ, người ẩn đường biến thành màu đen, bờ môi lại kỳ bạch vô cùng, chắc hẳn trên cánh tay cái kia tơ tằm huyền độc hắc tuyến liền muốn leo đến người thân trên đi!" Mặc Phong khe khẽ cười một tiếng, lắc đầu nói ra: "Huyền độc dây cỏ xác thực Tinh Nguyên tràn đầy Thiên Tài Địa Bảo, nhưng cũng là danh phó kỳ thực kịch độc chi thảo. Người dựa vào còn lại dược thảo muốn trung hoà độc tính, nhưng là lâu dài Luyện Chế người độc tính đã trầm tích quá nhiều, tiếp tục như thế không ngoài một năm "

"Đù, người lại nói chuyện giật gân, ta liền giết người!" Lục Nguyên quân sắc mặt tái xanh, diện mục dữ tợn, dọa đến Tinh Tuyệt liền miễn hướng Mặc Phong sau lưng tránh đi.

Mặc Phong móc móc lỗ tai, bắt đầu cười một tiếng. "Vốn là muốn nói cho ngươi cái cứu chữa phương pháp, nhưng là ngươi muốn giết ta vậy thì tới đi, ta ở phía dưới chờ ngươi một năm, không được ạ!" Nói xong Mặc Phong liền dẫn Tình Tuyết chuẩn bị rời đi.

Lục Nguyên quân thân thể kịch liệt run rẩy, trong nháy mắt vọt tới Mặc Phong trước mặt, ngăn lại hắn, tựa như điên cuồng nghẹn ngào kêu lên: "Nhanh mau nói cho ta biết! Ngươi muốn cái gì ta đều cho ngươi!"

"Ngươi không phải muốn giết ta à, vậy nhất nói cho ngươi về sau ngươi sát nhân diệt khẩu làm sao bây giờ?" Mặc Phong cười lạnh nói.

"Nhị Thiếu Gia, cầu ngài, ta thề tuyệt đối sẽ không đụng ngươi một cây lông tơ!"

Mặc Phong có chút suy tư một hồi, sau đó nói: "Vậy ngươi nhưng có cái gì Thiên Tài Địa Bảo hoặc là Luyện Chế cao cấp đan dược?"

Lục Nguyên quân nghe xong, vội vàng chạy đến trước ngăn tù lục lợi lên, không được một hồi liền xuất ra đại Đại Tiểu Tiểu Thất tám cái bình sứ bày ở Mặc Phong trước mặt, "Cái này là ta nhiều năm Luyện Chế trân tàng đan dược, kém cỏi nhất cũng là Nhân Cấp Thượng Phẩm! Nhị Thiếu Gia ngươi chọn lựa một bình đi!"

Cái này đan dược có thể chia làm Nhân Cấp, Địa Cấp, Thiên Cấp, Thánh Cấp, mỗi cấp một vừa mịn chia là hạ phẩm, trung phẩm, Thượng Phẩm. Lần trước Tình Tuyết đưa cho Mặc Phong cái viên kia Tu Nguyên đan chính là Địa Cấp Thượng Phẩm đan dược.

"Hiện tại bày ở trước mắt kém cỏi nhất cũng là Nhân Cấp Thượng Phẩm, cái này Ngũ Tinh Luyện Dược Sư quả nhiên danh bất hư truyền, nếu là ta có thể được đến nơi đây đan dược, như vậy "

Mặc Phong khẽ mỉm cười, trên mặt ra vẻ trấn tĩnh, nhân nhạ nói: "Ta muốn nơi này toàn bộ!"

"Cái gì? !" Lục Nguyên quân hận đến nghiến răng, đau lòng không ngớt, nhưng là nghĩ đến hóa giải phương pháp, hắn cắn răng một cái liền đáp ứng.

"Đập nát trắng tròn tinh là Diệt Tử, phối hợp Chu Sa căn chế biến, sớm muộn gì các phục một lần, như thế liền có thể giảm bớt huyền độc." Mặc Phong nói xong đem cái kia bảy tám cái bình sứ tất cả đều ôm đi vào trong tay áo, mang theo Tình Tuyết đi xuống lầu dưới. "Đúng, cái này biện pháp chỉ có thể áp chế ngươi độc tính, không thể hoàn toàn loại trừ, muốn trị tận gốc một năm về sau lại tới tìm ta đi."

Lục Nguyên quân trên mặt Sát Ý chợt lóe lên, tâm lý cơ hồ đem Mặc Phong tổ tông thượng hạ đều nướng mấy lần, nhưng cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn rời đi. Ý hắn rất rõ ràng, nếu là hiện tại giết hắn, liền vĩnh viễn cũng đừng hòng đạt được trị tận gốc huyền Độc Phương pháp.

"Bành!" Lục Nguyên quân tức giận đến đem tám kia bàn nhỏ trực tiếp chấn động thành bột mịn, nghe lên trên lầu tiếng vang, vừa rồi tiểu nhị Triệu Lục vội vàng chạy lên, nhìn về mặt tiểu tỳ phân hận Lục Nguyên quân, hắn ngay cả vội vàng hỏi.

"Chường quý, ngươi không sao chứ, cứ như vậy thả cái kia cái phế phẩm đi sao?"

Lục Nguyên quân lạnh lùng trừng Triệu Lục một chút, mắng: "Ngu xuẩn, hắn căn bản không phải phế phẩm! Từ giờ trở đi, cho lão tử bảo vệ tốt hắn, nếu là có cái gì sai lầm nói ngươi đầu gối ta! "

Trên đường cái.

Tình Tuyết kỳ quái nhìn xem bên người Mặc Phong, một mặt không hiểu hỏi: "Phong Ca Ca ngươi vừa mới nói là những cái kia cũng là thật à, hảo lợi hại a."

"Tuyệt Nhị muội muội cái này là khen ta sao?" Mặc Phong cười lên ha ha, "Kỳ thực ta vừa mới là tùy tiện nói, không nghĩ tới thật bắt hắn cho hù dọa." Mặc Phong cũng không muốn để chính mình cái này muội muội biết rõ quá nhiều, bởi vì cái này rất có thể sẽ nguy hiểm cho đến năng an toàn.

Một cái Ngũ Tinh Luyện Dược Sư ả nặc ở cái này Thanh Vân trong thành nhỏ thật sự là làm cho người khó hiểu.

"Hừ, Phong Ca Ca quá xấu!" Nói xong Tình Tuyết liền cũng không tiếp tục lý Mặc Phong, quay đầu liền hướng Mặc Gia đi đến.

Mặc Phong bắt đầu cười khổ một tiếng, sờ lấy cái kia bảy tám bình trân quý đan dược, cảm thấy lần này ra tới vẫn là có thu hoạch.

"Có những này đan dược, ta tu luyện liền làm ít công to, gia tộc đại hội lập tức liền muốn tới, đến lúc đó ta muốn để Mặc Gia thượng hạ đều biết, ta Mặc Phong quyết không là phế phẩm! Những cái kia đã từng vũ nhục qua chúng ta, là thời điểm ném thù bị nhục nhả tư vị!" Mặc Phong cặp kia bắt khuất trong ánh mắt lộ ra một cỗ tàn nhẫn.

..

Chương 11: Mặc Gia Đại Hội

Sáng sớm, Thiên Hoàn không có sáng rõ, phía đông bắt đầu trắng bạch, lòi ra một cái bạch đài. Ánh bình minh làm nổi bật hạ một màn kia ứng đồ thời gian dần qua xua tan nặng nề mây xám.

Thanh Vân thành Mặc Gia giờ phút này lộ ra vô cùng náo nhiệt, bởi vì mỗi năm một lần gia tộc đại hội lập tức liền muốn tổ chức. Mặc Gia thượng hạ hầu như trăm người tất cả đều hướng phía ở vào Đình Viện trung ương Diễn Võ Tràng đi đến.

"Nghe nói à, lần này Tộc Hội dường như sẽ ở tuổi trẻ từ đệ bên trong chọn lựa ra ưu tú Đệ Tử, ngày sau từ trường lão chỉ đạo Tu Luyện."

"Đúng vậy a đúng vậy a, dường như Mặc Gia Thiếu Chủ Nhân vị trí cũng sẽ ở bọn này trong các đệ tử chọn tuyển, không biết ai sẽ thắng ra a."

"Đây còn phải nói, Đại Thiếu Gia vô luận phẩm hạnh mới có thể đều ra loại bạt tụy, vô lực tu vi càng là đi đến Tu Nguyên cảnh lực trọng thiên, cái này thể hệ trẻ tuổi có ai là hấn địch thủ a?"

"Đại Thiếu Gia tự nhiên không cần nhiều lời, tuy nhiên nghe nói Tam Thiếu Gia Mặc Vân tiêu cũng có Tu Nguyên cảnh Ngũ Trọng Thiên thực lực, chỉ sợ cũng phải việc nhân đức không nhường ai a."

Dọc đường, người nhà họ Mặc bàn luận xôn xao. Bọn họ cũng đều biết lần này sớm nâng Hành Gia tộc đại hội không phải bình thường, rất có thể liền sẽ xuất hiện hạ Nhậm gia chủ đi ra. Thế hệ trẻ tuổi Mặc Gia Từ Đệ càng là ma quyền sát chương, người nào cũng không cam chịu Tâm cứ như vậy không có tiếng tăm gì, đem Thiếu Gia Chủ Chi Vị chấp tay nhường cho.

Mặc Thần và Mặc Vân tiêu lúc này cũng trước khi đến Diễn Võ Tràng lộ trình, chung quanh Mặc Gia Từ Đệ bọn họ lập tức liền hướng về phía Bọn Họ đưa tới tôn kính, ánh mắt sùng bái, nghị luận càng thêm náo nhiệt lên.

Mặc Thần nhếch miệng cười một tiếng, đối với bên người Tam Đệ Mặc Vân tiêu nói: "Tam Đệ, hôm nay ta cũng sẽ không để ngươi nha!"

"Hừ, đại ca nói giỡn đi, ta cũng không phải phế phẩm Nhị Ca, còn cần ngươi đề, tuy nói ngươi cao hơn ta Nhất Trọng Thiên, nhưng là ta nhưng rất có lòng tin có thể đánh bại đại ca ngươi a!" Mặc Vân tiêu cũng cười lên ha ha.

Đúng lúc này, hai người cũng nhìn thấy Mặc Phong đi theo hấn phụ thân mực Văn Thủy sau lưng hướng Diễn Võ Tràng bên này chạy đến.

Đương nhiên từ ngày đó theo Ngũ Tinh Luyện Dược Sư Lục Nguyên quân nơi đó thu hoạch đến bảy tám bình Linh Đan Diệu Dược về sau, Mặc Phong liền một mực tránh trong nhà Tu Luyện. Chẳng đến hôm qua, Mặc Phong liên tục đột phá tam điều Võ Mạch, hiện tại hấn cũng là Tu Nguyên cảnh lực trọng thiên vô giả, vì lẽ đó trên mặt cũng lộ ra mười phần thư giãn thích ý.

Mặc Thần nhìn xem Mặc Phong và mực Văn Thủy đi tới, sắc mặt biến hóa, cúi đầu đối với mực Văn Thủy thi lễ. Mặc Vân tiêu vốn là đối với Bọn Họ cha con không có hảo cảm, lại thêm Mặc Phong phụ thân lần trước ở trước mặt nhục nhã hấn, vì lẽ đó cũng không có đối với hấn cái này nhị thúc hành lễ, ngược lại nói giọng to kêu lên.

"Nha, cái này không phải chúng ta Nhị Ca sao, chẳng lẽ phế phẩm cũng muốn tham gia hôm nay Luận Võ Đại Hội sao?" Mặc Vân tiêu cái này chói tai âm thanh truyền ra, để chung quanh không ít Mặc Gia Từ Đệ ánh mắt hơi chậm lại, nhao nhao ngẩng đầu ngừng chân nhìn qua Mặc Phong, khóe miệng mang theo một tia hướng làm ý cười.

Mực Văn Thủy cũng không để ý tới, chỉ là thứ sẽ Mặc Phong một tiếng, "Phong nhi, chúng ta đi!"

"Vâng, phụ thân." Mặc Phong gật đầu theo sát phụ thân sau lưng.

Nhìn xem Mặc Phong hai cha con không coi ai ra gì bộ dáng, Mặc Vân tiêu càng thêm bầu không khí, truy sau lưng Mặc Phong hô: "Nhị Ca, khuyên ngươi một câu vẫn là mau chóng rời đi nơi này, Diễn Võ Tràng không phải ngươi nên đến Địa Phương, phế phẩm vĩnh viễn là phế phẩm! "

Chung quanh xem kịch Mặc Gia Từ Đệ cười vui vẻ hơn, cũng nhao nhao đối với Mặc Phong chỉ trích, có gai ánh mắt tựa như muốn đem Mặc Phong linh hồn đều xuyên qua.

"Mặc Vân tiêu, ngươi lặp lại lần nữa!" Mặc Phong bỗng nhiên xoay người lại, ánh mắt bên trong hàn quang lóe lên nhìn thẳng Mặc Vân tiêu.

Mặc Vân tiêu bị cái nhìn này nhìn rụt rè, tâm lý lại có một tia run rẩy cảm giác, "Đây là có chuyện gì, hấn bắt quá là cái ngay cả Tu Nguyên cảnh đều bước vào không được vô dụng, ta làm sao lại sợ hấn!"

"Nhị Ca, ta cũng là hảo ngôn khuyên bảo, nếu là ngươi thật không nghe, đợi chút nữa đừng trách làm huynh đệ không nể mặt mũi!" Mặc Vân tiêu cười lạnh trừng Mặc Phong một chút, sau đó liền thẳng đến Diễn Võ Tràng phương hướng mà đi.

Trong không khí tràn ngập mùi thuốc súng, Mặc Gia người, vô luận là muốn xem kịch hoặc là tham gia náo nhiệt, đều đối với lập tức sẽ tổ chức gia tộc Luận Võ Đại Hội mong đợi không ngớt.

Ba ngàn vương Diễn Võ Tràng bên trên, Mặc Gia vài trăm người tất cả đều tụ tập ở đây. Diễn Võ Tràng một mặt trên đài cao, ngồi ngay thẳng Mặc Gia cảm quyền người và một đám trưởng lão.

Hiện Nhậm gia chủ mực Hạo Thiên đơn giản tuyên đọc một chút quy tắc về sau, Mặc Gia Luận Võ Đại Hội liền mở màn.

Luận võ quy tắc mười phần đơn giản, áp dụng hai hai đào thải chế, thắng người có thể tiếp tục làm hạ thấp đi. Nếu là có người không phục, nhưng trực tiếp đi lên khiêu chiến, bị Khiêu Chiến Giả nhất định phải tiếp nhận khiêu chiến, nếu không phản thua. Thắng người một đường vượt mọi chông gai quá Quan trăm Tướng, sau cùng rút ra đến, thứ nhất.

Cái này quy tắc nhìn như đơn giản, trên thực tế luận võ lựa chọn thời cơ có chút kỹ xảo. So sánh với trước đó so Võ Nhân, càng ở sau Khiêu Chiến Giả vượt chiếm tiện nghi. Đường nhiên nếu như là ở tuyệt đối thực lực trước mặt, điểm ấy ưu thế liền không còn sót lại chút gì.

Diễn Võ Tràng bên trên, từng tràng trận đấu đặc sắc vô song, vậy xem Mặc Gia Từ Đệ reo hò tán thưởng.

Trên lôi đài Mặc Vân tiêu giống như đang phát tiết vô cùng vô tận lửa giận, đánh đầu thắng đó, không ai cản nổi, ra tay mau lẹ lại độc ác, Mặc Gia thanh niên tuần kiệt phần lớn thua ở hãn thủ hạ.

Nửa cái canh giờ đi qua, trừ Đại Thiếu Gia Mặc Thần và Mặc Phong không có ra tay, cùng không ít bỏ quyền người bên ngoài, còn lại tuổi trẻ từ đệ tất cả đều chiết kích trầm sa, bị Mặc Vân tiêu nhất một kích bại.

Trên đài cao trưởng lão bọn người nhao nhao hướng về phía Mặc Vân tiêu ném đi khen ngợi ánh mắt, liền ngay cả đương nhiệm Mặc Gia gia chủ mực Hạo Thiên cũng không nhịn được nhìn nhiều hãn vài lần.

"Nghĩ không ra Vân Tiêu tu vi đã như thế cao thâm, Tam Đệ, người dạy ra đến nhất cái hảo nhi tử a!" Mực Hạo Thiên cười đối với bên cạnh Mặc Vân tiêu phụ thân Mặc Chiến nói ra.

Mặc Chiến dương dương đắc ý, trên mặt mang nụ cười, đáp: "Đại ca quá khen, ta nhìn Mặc Thần thực lực còn đang nhà ta Vân Tiêu phía trên, vì sao lại chậm chạp không được bên trên lôi đài luận võ đây?" Nói xong mặt mày có khác phong vị liếc một chút đứng ở mực Hạo Thiên sau lưng Mặc Thần.

Mặc Thần nghe nói như thế, trong lòng cảm giác khó chịu, đang chuẩn bị bên trên Diễn Võ Tràng thời điểm, lại trông thấy Mặc Vân tiêu cũng nhìn hướng bên này: "Quả nhiên, vẫn là muốn cùng Tam Đệ động thủ a. Tam Đệ ra nhận hung ác, chỉ sợ ta cũng chiếm không được tiện nghi gì, ta cũng phải cẩn thận ứng phó!"

Trong lòng nghĩ như vậy Mặc Thần vừa nhắc chân, liền từ mười thước đến cao trên đài cao nhảy xuống, vững vàng rơi ở Diễn Võ Tràng trung ương trên lôi đài.

Mặc Thần cái này nhất tiêu sái xuất hiện, lập tức liền dẫn tới người nhà họ Mặc một trận lớn tiếng khen hay.

Chờ đến Mặc Thần đứng lại, một tên Thị giả đi đến sân bãi trung ương, lớn tiếng tuyên bố, "Các vị, Mặc Gia tiểu bối luận võ cuối cùng đến thời khắc cuối cùng, trở hết tài năng chính là Tu Nguyên cảnh Ngũ Trọng Thiên Mặc Vân tiêu quyết đấu Tu Nguyên cảnh lục trọng thiên Mặc Thần "

"Chờ Nhất Đẳng!" Cái kia Thị giả lời còn chưa dứt, trên đài cao mực Văn Thủy đứng phía sau Mặc Phong bỗng nhiên đi lên phía trước, quát lớn, "Ta còn không có ra tay đây."

Lời này vừa nói ra, Mặc Gia thượng hạ vài trăm người có chút chìm Phím cảm khác, sau đó liền giống như là kinh lôi đồng dạng nhanh chóng trong đám người nổ tung hoa, tiếng cười náo như sóng to gió lớn không dứt lọt vào tai.

"Ha ha ha, nghe được không, cái kia cái phế phẩm lại còn muốn muốn tỷ võ!"

"Đừng vậy a, nàng là muốn khiêu chiến Mặc Vân tiêu vẫn là Mặc Thần đây? Tuy nhiên hai người này vô luận người nào di chuyển động thủ chỉ liền có thể giống bóp chết nhất chỉ Con Kiến giết chết cái này vô dụng đi."

"Nhất định không biết tự lượng sức mình! Đợi chút nữa cũng không nên quỳ xuống đất cầu xin tha thứ a, ha ha ha ha "

Mia mai, chế nhạo, hướng làm tràn ngập toàn bộ Diễn Võ Tràng, Mặc Phong mu bàn tay Thượng Thanh gân sém đã bạo khởi, cắn chặt môi đau buồn nướm máu.

Trên đài cao Mặc Tinh Tuyết hướng về phía Mặc Phong ném đi lo lắng ánh mắt, chỉ là nàng không có chú ý tới, lúc này Mặc Phong khoe miệng có chút giương lên, hãn đang cười.

Chương 12: Lấy Một Địch Hai

Mặc Phong tại mọi người giễu cợt, hướng làm âm thanh bên trong từng bước một chậm rãi đi bên trên lối đài, nhìn xem Mặc Phong cái kia đơn bạc thân thể, thon gầy Bạch Kiểm lập tức lại dẫn tới một trận cười đùa nghị luận.

"Khe nằm, mau nhìn, cái kia vô dụng thật đúng là đi bên trên lối đài!"

"Cái này là không cần mạng nhỏ đi, liền cái kia tiểu thân bản, đại ca và Tam Ca một quyền liền có thể dễ hấn tan ra thành từng mảnh."

Trên lối đài Mặc Vân Tiêu đã sớm mong mỗi một màn này, không nghĩ tới Mặc Phong cái này tiểu tử thực có can đảm đến khiêu chiến chính mình. Hấn nhìn xem đi đến trước người Mặc Phong, bất thành linh diên cuồng địa đại cười rộ lên, "Nhị Ca a Nhị Ca, ta là nên khen ngươi dũng cảm đâu? Vẫn là khen ngươi không biết liêm sỉ đây? Phế phẩm là không có tư cách leo lên cái này luận võ lối đài."

"Đúng vậy chính là, mau xuống đây đi."

"Đừng mắt mặt xấu hổ!"

Mặc Phong hồn nhiên không để ý những theo Phong Trào đó chế giễu Mặc Gia Tử Đệ, ngược lại một bước không cho nhìn chăm chú lên Mặc Vân Tiêu, miệng bên trong lạnh lùng nói ra: "Tam Đệ ngươi nghĩ như vậy ta rời đi, không phải là sợ ta, không dám nhận chịu ta khiêu chiến? Dựa theo quy tắc, không tiếp thụ khiêu chiến người thể nhưng là trực tiếp sẽ bị phán thua đi, như thế xuống dưới người hấn là Tam Đệ ngươi đi!"

Nghe xong Mặc Phong lời này, Mặc Vân Tiêu nổi gân xanh, giận tím mặt, "Mặc Phong, ngươi bất quá là một cái ngay cả Tu Nguyên cảnh Nhất Trọng Thiên đều không có bước vào Phế Vật, ngươi căn bản cũng không phối khiêu chiến ta!"

"Thật sao?" Mặc Phong khẽ mỉm cười, điều động trong cơ thể kim sắc Vũ Nguyên, trong nháy mắt nhất cổ cường đại Vũ Nguyên lực lượng tràn ngập ở trên lối đài.

Ở Tràng Sở có người bao quát Mặc Thần và Mặc Vân Tiêu toàn bộ đều giống như giống như bị chạm điện thân thể chấn động, liền ngốc trệ tại nguyên chỗ.

Tuy nhiên rất nhanh, Mặc Vân Tiêu liền từ trong lúc khiếp sợ khôi phục lại, hấn cười rộ lên, nói ra: "Nhị Ca ngươi giấu diếm chúng ta giấu diếm thật đúng là vất vả a, nghĩ không ra ngươi đã là Tu Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên cảnh giới." Mặc Vân Tiêu cho dù có chút kinh ngạc, nhưng lại may mắn không để bụng, hấn thấy, cho dù là Tu Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên cũng căn bản không phải hấn đối thủ. "Tốt, ta tiếp nhận ngươi khiêu chiến!"

Oanh —— Diễn Võ Tràng bên trên lập tức lại sôi trào lên. Thậm chí trực tiếp mở lên bàn khẩu.

"Tới tới tới, đặt cược, Nhị Ca Mặc Phong khiêu chiến Tam Ca Mặc Vân Tiêu, Mặc Vân Tiêu thắng được mà nói mười bồi nhất á!" Rất nhanh nhân rồi vì sự Mặc Gia Tử Đệ bọn họ liền nhao nhao đặt cược, mua tự nhiên là Mặc Vân Tiêu thắng.

"Khe nằm, ít như vậy, cái kia Nhị Ca ta tỉ lệ đặt cược đây?" Mặc Hồ tiến đến trong đám người kêu lên.

"Cái này còn phải hỏi, nhất bồi mười, lại nói ngươi không phải thật sự muốn mua cái kia cái phế phẩm thắng đi, Tiểu Hồ ca?"

Mặc Hồ trên mặt dữ tợn ngang dọc, hấn vỗ vỗ tròn trịa bụng, cười ngậy ngậy nói: "Ta chống đỡ Nhị Ca, ta mua năm lượng Nhị Ca thắng."

"Hồ ca, vậy ta nên mua ai vậy?" Một cái gầy yếu tuổi trẻ tử đệ nhìn xem Mặc Hồ hỏi.

"Mụ, Tiểu Huyền Tử, lần trước ngươi không phải được chứng kiến Nhị Ca thực lực, cầu phú quý trong nguy hiểm, mua Nhị Ca, không chừng Nhị Ca thắng ngươi chẳng phải kiếm lời lật?" Mặc Hồ nói xong cũng mặc kệ cái kia Mặc Gia Tử Đệ có nguyên ý hay không, trực tiếp đoạt lấy trong tay hấn một trăm lượng ngân phiếu ép Mặc Phong.

Tiểu Huyền Tử một mặt vô tội nói ra: "Hồ ca, ngươi cũng không thể gạt ta a, đó là ta mấy tháng Tiền Tiêu Vật."

"Hồ ca lừa ngươi làm gì, ta không phải cũng mua sao." Mặc Hồ nhếch miệng cười một tiếng, trên mặt thịt mỡ run rẩy không ngừng, ở thừa dịp Tiểu Huyền Tử không chú ý thời điểm, vụng trộm lại bỏ vào năm trăm lượng bạc ròng ép Mặc Vân Tiêu. Mặc Hồ thì thầm trong lòng, "Nhị Ca a, ta trên tinh thần vẫn là ủng hộ ngươi."

Cùng lúc đó, ở Diễn Võ Tràng trên đài cao, Mặc Gia các trưởng bối cũng đều xì xào bàn tán lên.

Mặc Hạo Thiên quan sát tỉ mỉ trên lời đài Mặc Phong một chút, đối với bên cạnh Mặc Văn Thủy hỏi: "Phong nhi là khi nào có thể Tu Vũ?"

Mặc Văn Thủy lắc đầu, "Cái này ta cũng không rõ ràng "

"Hừ, bất quá là châu châu đá xe mà thôi, Nhị Ca ngươi cần phải hiểu rõ, đừng đợi chút nữa ở trước mặt mọi người làm hỏng người Bảo Bối Nhi Tử để người trên mặt khó xử a." Mặc Chiến cười nhạt một tiếng, đối với trên lời đài Mặc Văn Tiêu làm nháy mắt.

Mặc Văn Tiêu lập tức hiểu ý, miệng bên trong giờ lên một tia âm hiểm cười, hắn đối với bên cạnh Mặc Thần nói: "Đại ca, ngươi đi xuống trước đi, chờ ta giải quyết đi cái này cái tiêu tử về sau, sẽ cùng ngươi thống khoái địa đại chiến một trận."

"Tam Đệ, ngươi đừng bắt cần hơn, Mặc Phong hắn tuyệt không đơn giản." Mặc Thần vừa nghĩ tới ngày đó ở trên đường cái đánh cược, gấp hai quyền ở ngực liên ần ần làm đau.

"Đại ca ngươi khi nào cũng nhất gan như vậy? Hắn Mặc Phong tuy nhiên đúng vậy nhất cái phế phẩm, một cái từ đầu đến đuôi phế phẩm" Mặc Văn Tiêu ác độc lời nói nói năng có khí phách.

Đối diện Mặc Phong bất thành linh sầm mặt lại, lạnh lùng cắt ngang Mặc Văn Tiêu mà nói, "Ngươi lặp lại lần nữa thử một chút, Mặc Văn Tiêu!"

Mặc Văn Tiêu bị cái này đột nhiên tới khí thế vẫn giật mình, "Ngươi ngươi còn muốn hù dọa lão tử, đừng nói một lần, một trăm lần đều vẫn là câu nói kia, ngươi Mặc Phong đúng vậy cái phế "

"Vật" còn không có xuất khẩu, nhất Đạo Thân ảnh như chớp giật đồng dạng bất thành linh theo lời đài một bên đi tới Mặc Văn Tiêu trước người, Mặc Văn Tiêu còn không thấy rõ là ai, dưới bụng liền kịch liệt đau nhức. Ngay sau đó lại là nhất cước đá vào bụng hắn bên trên. Mặc Văn Tiêu một tiếng hét thâm liên bị đập đến bên bờ lời đài lăn lộn lên.

Toàn bộ Diễn Võ Tràng trong nháy mắt nhả tước không tiếng động, dường như không khí tại thời khắc này cũng ngưng trệ, nếu người nào nhà nữ tử Tú Hoa Châm đi rơi vào Địa Chích sợ cũng có thể tùy tiện Địa Thỉnh gặp.

Mặc Gia Tử Đệ có trợn mắt hốc mồm, miệng bên trong giống như là nhét vào một cái trứng ngỗng; có như hóa đá, miệng bên trong nói không ra lời; có nỗ lực đang sát lấy chính mình con mắt, tưởng rằng chính mình vừa mới hoa mắt.

"Ta có phải hay không nhìn lầm, vừa mới Mặc Văn Tiêu là bị đánh sao?"

"Ừm, ta đánh cược năm đồng tiền ngươi không có nhìn lầm, bởi vì ta cũng nhìn thấy hắn bị đánh "

"Là ai đánh hắn, ta chỉ cảm thấy cái kia Ảnh Tử thật nhanh, ta cũng không có nhìn thấy."

"Tựa như là phế phẩm Mặc Phong "

Oanh —— ngắn ngủi yên lặng về sau, Diễn Võ Tràng bên trên lần nữa nổ tung hoa. Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn chăm chú lên cái kia đứng ở lời đài trung ương nam tử.

Cái kia nam tử một đầu Mặc tóc đen dài theo gió Phiêu Linh, khuôn mặt gầy gò bên trên có chút tái nhợt, khoác trên người lấy một kiện Tử Sắc Trường Bào đứng trước trong gió, vô hình uy áp lấy cái kia cái nam tử làm trung ương hướng về phía chung quanh lời đài khuếch tán ra. Cái kia nam tử không được là người khác, chính là Mặc Gia vô dụng Nhị Thiếu Gia —— Mặc Phong.

Mặc Phong Nghe Phong mà đứng, gầy yếu thân thể tản ra một cỗ Vương giả khí tức, hắn lạnh lùng nhìn xem bên bờ lời đài giấy dựa lấy đứng lên Mặc Văn Tiêu, miệng bên trong cười nói: "Tam Đệ ngươi bộ này cảnh tượng thế thâm, thế nhưng là ngay cả phế phẩm cũng không bằng a!"

"Không được ! Không có khả năng! Ngươi bất quá là nhất cái phế phẩm, làm sao có thể đánh tới ta?" Mặc Văn Tiêu phảng phất giống như mất như thần, không thể tin nhìn xem lời đài trung ương Mặc Phong, "Ta làm sao lại thua ngươi cái này cái phế phẩm!"

Quát to một tiếng, thẹn quá hoá giận Mặc Văn Tiêu liền hướng Mặc Phong xông lại, Ngũ Trọng Thiên Vũ Nguyên lực lượng đem lời đài gạch đều chấn động đến vỡ nát.

Mặc Phong khóe môi nhếch lên vẻ mỉm cười, cước bộ khe khẽ khe khẽ động, liền tránh thoát Mặc Văn Tiêu một đòn toàn lực, hắn nhìn xem khó thở bại hoại Mặc Văn Tiêu, lại chỉ chỉ một bên còn trong khiếp sợ đại ca Mặc Thần, điên cuồng vừa cười vừa nói: "Các ngươi hai cái cùng lên đi, hôm nay ta liền để cho các ngươi biết rõ đến tột cùng là mới là phế phẩm!"

Chương 13: Phế Thiếu Phát Uy

Mặc Thần và Mặc Vân Tiêu liếc mắt nhìn nhau, biết rõ nay Thiên Như quả không đánh bại Mặc Phong, bọn hắn mặt mũi muốn triệt để mất hết.

"Hừ, Mặc Phong, ngươi đừng muốn càn rỡ, ta hai người coi như thắng ngươi cũng không được hào quang!" Mặc Thần tựa hồ cũng không muốn cùng Mặc Phong giao thủ, muốn tìm cái lối thoát đi. Ai biết Mặc Vân Tiêu lúc này lại hướng hắn hồng.

"Đại ca, ngươi còn sợ cái phế phẩm làm cái gì, hai chúng ta chẳng lẽ còn đánh bất quá hắn?" Nói xong Mặc Vân Tiêu lại lạnh lùng nhìn lên trước mặt Mặc Phong, nói: "Tốt, Mặc Phong đã ngươi nói như vậy, cũng đừng trách ta cùng đại ca không nể mặt mũi!"

Nghe xong Mặc Vân Tiêu mà nói, Mặc Thần cái kia tâm lý cấp bách a, kém chút liền trực tiếp chửi ầm lên, đang nghĩ ngơi làm sao thoát thân đi hạ lôi đài lại bị Mặc Vân Tiêu ngăn sinh sinh cho buộc chung một chỗ, "Con mẹ ngươi a, mẹ hắn, ngươi Trư nào từ a!"

Mặc Thần trong lòng mắng thầm, nhưng là hiện tại cũng chỉ có thể ra tay.

"Phế phẩm, tiếp chiêu!" Mặc Vân Tiêu trong mắt lóe lên một tia oán độc, trong cơ thể Vũ Nguyên trong nháy mắt bộc phát ra, ngưng tụ ở nắm tay phải phía trên hướng về lôi đài trung ương Mặc Phong vùng đi qua. Hắn muốn để Mặc Phong biết rõ cái gì gọi là thực lực sai biệt.

Cùng lúc đó, chung quanh không khí có chút động đất động, Mặc Phong thân thể cũng di chuyển. Một cỗ cuồng bá thủy triều xuất hiện ở Mặc Thần trên nắm tay, kim sắc Vũ Nguyên trong nháy mắt bao vây lấy năm đám mang theo gào thét phong thanh trực tiếp đối đầu Mặc Vân Tiêu vùng tới năm đám.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, Mặc Phong chân Hạ Địa gạch vỡ thành bột mịn, ở một trận xương cốt đứt gãy âm thanh về sau, Mặc Vân Tiêu đối với quyền tay phải theo xương ngón tay bắt đầu mãi cho đến phía bên phải xương bả vai vậy mà tất cả đều vỡ vụn, Mặc Vân Tiêu thân thể cũng lần nữa bị Mặc Phong đánh bay ra ngoài.

Mặc Vân Tiêu "Oa" một chút nhất miệng máu tươi phun ra, cả cá nhân co quắp đảo ở mặt đất, lại cũng vô pháp động đậy.

Gặp tình hình này, Mặc Thần hít sâu một hơi, lập tức cũng không còn bảo lưu, lực trọng thiên Vũ Nguyên toàn bộ triển khai, cường đại vũ ép lập tức liên nhắc lên vô số gạch mảnh vỡ, vô hình lực lượng điên cuồng hướng lấy Mặc Phong ép tới.

Mặc Phong cũng triển khai Tu Nguyên cảnh lực trọng thiên thực lực nghênh đón, may may không rơi vào thế hạ phong. Song Phương ngươi tới đi, không ai nhường ai, đặc sắc vô song, để cho người ta hoa mắt.

"Mặc Vân Tiêu lại bị cái kia cái phế phẩm một quyền cho đánh nổ!"

"Mau nhìn, hắn vậy mà có thể cùng Tu Nguyên cảnh lực trọng thiên đại ca không được chia thượng hạ!"

"Khe nằm, ngươi mất mủ đi, đại ca rõ ràng một mực đang chống đỡ, cái kia phế phẩm không được Mặc Phong hắn thực sự quá mạnh! "

Mặc Thần và Mặc Phong đặc sắc quyết đấu, lập tức liền dẫn tới Mặc Gia Tử Đệ một trận reo hò.

"Nhị Ca ủng hộ!"

Tiểu Huyền Tử kích động ôm Mặc Hồ kêu to lên: "Hồ ca, nghe ngươi quả nhiên không có sai, ta lập tức liền Doanh Nhất ngàn lượng bạc! Hồ ca, yêu chết ngươi!"

Mặc Hồ trên mặt dữ tợn run rẩy không ngừng, run rẩy tựa như miễn cưỡng đối với ôm hắn Tiểu Huyền Tử cười cười, nghĩ đến vừa rồi ép Mặc Vân Tiêu năm trăm lượng bạc ròng, nhất thời đau lòng không ngót. "Nhị Ca, ta có lỗi với ngươi "

Trên đài cao, Mặc Gia trưởng lão và cầm quyền chi trên mặt người cũng là một mảnh vẻ tán thành.

Chỉ có Mặc Chiến nhìn xem chính mình nhi tử mới vừa rồi bị Mặc Phong một quyền đánh bại, cả khuôn mặt sớm liền đã tức giận đến xanh lét.

Mặc Văn Thủy mặt thiết chú ý trên lôi đài Mặc Phong nhất cử nhất động, hài lòng gật đầu. Mà một bên Mặc Tinh Tuyết hai tay nắm thành năm đám, trên mặt còn có chút khấn trương, "Phong Ca Ca, ủng hộ!"

Trên lôi đài, Mặc Phong biến đổi quyền làm chương, trong cơ thể sáu đầu Võ Mạch đồng thời bạo phát, giống như sáu đầu Kim Long chỗ xung yếu xuất thân thân thể, hét lớn một tiếng, Mặc Phong cái kia mang theo gào thét khí kinh một chương phá không mà ra.

Mặc Thần trong lòng báo động nổi lên, bỗng nhiên quay đầu, phát hiện cái kia hồi hải công tới như sóng to gió lớn giống như một chương, lúc này muốn tránh né đã không kịp, không thể làm gì khác hơn là sử dụng toàn lực vững vàng đón đỡ lấy đến cái này một chương.

"Rầm rầm rầm!"

Lưỡng Chương chạm vào nhau, Mặc Phong một chút bất động, nhất dùng lực Mặc Thần liên tiếp bị đẩy lui xa bảy tám trượng, suýt nữa ngã hạ lồi đài.

"Không nghĩ tới đại ca thực lực đã vậy còn quá mạnh, bây giờ ta Vũ Nguyên liền muốn hao hết, chỉ sợ lại tiếp tục như thế mà nói liền muốn thua." Mặc Phong tâm lý thập phần lo lắng, nhưng là mặt ngoài nhưng vẫn là lộ ra khí Định Thần nhàn.

Mặc Thần lúc này lại mở hô hấp đầm đìa, thờ hồn hên, đối với mất tiền trạm lấy cái kia ngày xưa vô dụng bay lên nhất tợ tầm hoảng sợ, "Quá mạnh, ta căn bản cũng không phải là hấn đối thủ, tiếp tục đánh xuống chỉ sợ cũng muốn" Mặc Thần vụng trộm liếc một chút còn nằm ở mặt đất Mặc Vân Tiêu, nhìn thấy cái kia đã xương cốt hết nứt tay phải, nhất thời liền nhất Trần Tâm kinh sợ run rẩy, "Mụ, Mặc Phong xem như người lợi hại! Không cần thiết lấy mạng cùng người liều!"

"Ta nhận thua! !"

Mặc Thần bất thành linh giờ lên tay phải, lớn tiếng quát lên, "Ta Mặc Thần tự nhận không phải Phong đệ đối thủ, thua tâm phục khẩu phục!" Nói xong trực tiếp đi thẳng hạ lồi đài.

Tất cả mọi người không ngờ rằng Mặc Thần vậy mà lại chính mình nhận thua, tất cả đều tròn mắt hốc mồm nhìn xem còn đứng ở trên lồi đài Mặc Phong.

Mặc Phong hơi sững sờ, tâm lý nhất thời cười nở hoa, ngay tại hấn chuẩn bị buông lỏng thì lại nhớ tới một sự kiện. Hấn đi đến Mặc Vân Tiêu bên cạnh, một thanh nắm chặt khởi đầu hấn phát, đem hấn cả cá nhân cho cầm lên ra, cười lạnh nói ra: "Mặc Vân Tiêu, người nhớ kỹ cho ta ta Mặc Phong quyết không là phế phẩm! Trước kia không phải, bây giờ không phải là, tương lai càng không phải là "

Nói xong Mặc Phong lại nhìn chung quanh một chút những cái kia đã từng khi nhục qua hấn, xem thường Mặc Gia Tử Đệ, giữa Thiên Trường rít gào: "Ta Mặc Phong không phải phế phẩm! !"

Một tiếng bất khuất la lên, vẫn vang vọng giữa không trung!

Đó là mười mấy năm qua khuất nhục rửa sạch, cái kia là đến từ sâu trong linh hồn hò hét. Cái này tiếng la quanh quẩn ở Mặc Gia thượng hạ vài trăm người màng nhĩ bên trong, tựa như muốn hôm nay cũng cho xuyên qua. Toàn bộ chân trời giờ phút này đều đang vang vọng lấy một câu nói kia.

Diễn Võ Tràng bên trên bộc phát ra một trận tiếng vỗ tay, trên trăm Mặc Gia Tử Đệ cùng kêu lên hô to lên.

"Mặc Phong!"

"Mặc Phong!"

"Mặc Phong!"

Ngay tại Mặc Phong hưởng thụ lấy cái này một lần nữa bị Nhân Tôn Kính vui sướng thời điểm, trên đài cao lên con giận dữ Mặc Chiến bất thành linh nhảy xuống, hấn mấy bước đi tới trên lồi đài, một chương đem Mặc Phong đánh bay ra ngoài, đem đã không được bớt nhân sự Mặc Vân Tiêu để qua một bên.

"Mặc Phong, người đừng muốn làm càn, thật sự cho rằng ở Mặc Gia vô địch sao? Người dám dă thương con ta, nhìn ta không hảo hảo giáo huấn người!" Nhất cổ cường đại Vũ Nguyên theo Mặc Chiến trong thân thể bộc phát ra, mang theo cái kia vô cùng vô tận lửa giận một quyền liền muốn đánh trúng Mặc Phong.

Luyện Thể cảnh cường thế một quyền đối với ở hiện tại Mặc Phong tới nói là vô luận như thế nào cũng chống đối không được .

"Hừ, Tam Đệ, người tốt lớn mật!" Trên đài cao Mặc Văn Thủy gặp Mặc Chiến muốn ra tay với Mặc Phong, vội vàng cũng nhảy xuống, ngăn tại Mặc Phong trước người. "Mặc Chiến, cái này là chúng ta Mặc Gia tiểu bối luận võ, người lẫn vào cái gì, người nếu là muốn đánh, ta Mặc Văn Thủy tùy thời xin đợi!"

Nhìn xem ngăn tại trước người mình Mặc Văn Thủy, cái kia to lớn cao ngạo bóng lưng là quen thuộc như vậy. Nguyên lai phụ thân chưa bao giờ buông tha chính mình, cũng chưa từng có xem thường chính mình, từ đầu đến cuối đều chưa từng từng có. Hấn vẫn luôn không có tiếng tăm gì Địa Quan rút lấy chính mình, vẫn luôn bảo hộ lấy chính mình.

Mặc Phong tâm niệm vừa động, không cảm thấy cái mũi chua chua, một cổ nhiệt lệ liền muốn rơi xuống.

Mặc Chiến nhìn xem ngăn tại Mặc Phong trước người Mặc Văn Thủy, trên mặt bắp thịt co quắp, "Mặc Văn Thủy, người thật sự cho rằng ta sợ người sao?"

"Bớt nói nhiều lời, hôm nay là người nhi tử thực lực không đủ, luận võ thua chẳng trách người khác, người nếu dám đối với ta nhi tử ra tay, ta Mặc Văn Thủy phụng bồi tới cùng!"

Nhất thời gian toàn bộ Diễn Võ Tràng bầu không khí bất thành linh trở nên nghiêm túc lên, Mặc Gia Tử Đệ tất cả đều bình phong thần ngưng hơi thở, ngay cả thờ mạnh cũng không dám một tiếng, sợ chọc giận hai vị này Mặc Gia tiền bối.

Đều hui Thu Phong bắt thành linh cuốn lên Diễn Võ Tràng bên trên từng tầng từng tầng Phiêu Linh Lạc Diệp, một thoáng thời gian ở nửa không trung bay múa. Nhưng là cái kia bay múa từng mảnh từng mảnh Diệp Tử cũng không phải là Khô Hoàng, mà là giống máu tươi đồng dạng đỏ thắm.

Đúng lúc này, một cái lạnh lùng âm thanh từ phía chân trời truyền đến.

"Hừ, Cổ Vô Thế Gia cũng không gì hơn cái này!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Gia Tộc Ngụy Cơ

Mặc Gia Diễn Võ Tràng trên không bắt thành linh cuốn lên tầng tầng lá biển, mỗi nhất phiến Diệp Tử đều đỏ tươi như máu, giống như toàn bộ thiên không đều nhiễm lên mảnh này màu máu.

"Huyết Hồn lá? !" Trên quảng trường có nhận thức người nhà họ Mặc kinh ngạc kêu đi ra, nhất thời liền dẫn tới một đám Mặc Gia Tử Đệ khủng hoảng.

Mặc Gia gia chủ Mặc Hạo Thiên vội vàng đứng ra, hướng phía chân trời hô: "Là vị nào khách quý không mời mà tới?"

Giọng chưa dứt, chỉ gặp hồng sắc lá dưới biển, ba đạo hồng quang đập trên hư không mà đến, xen lẫn Huyết Hồn lá giống như cuốn lên ba đạo kinh thiên dao động sóng biển, thoáng qua ở giữa liền muốn từ trời rơi xuống.

Cây Diệp Lạc bình tĩnh, bụi mù tán đi, tam cá nhân ảnh xuất hiện ở Diễn Võ Tràng bên trên.

Chỉ gặp người cầm đầu kia hất lên một kiện diễm hồng sắc trường bào, áo choàng bên trên khảm nam lấy hắc một bên, ở ngực thêu lên một đóa cự đại Huyết Hồn phiến lá. Bởi vì áo choàng che chắn, thấy không rõ lắm người kia dài tương như hã. Áo bào đỏ người đứng phía sau là hai cái mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên, các sau lưng nhất đem trường kiếm, sắc mặt tái nhợt không lộ vẻ gì, nhưng lại ẩn ẩn lộ ra một tia bị cưỡng chế lấy Bạo Lệ chi Khí, chỉ nhìn một chút liền làm cho người cảm thấy một trận rùng mình.

"Người là ai, lại dám xông vào ta Mặc Gia?" Mặc Chiến nhìn chăm chú lên cái kia áo bào đỏ người, nghi ngờ hỏi.

"Hừ, Luyện Thể cảnh Tam Trọng, rác rưởi!" Đứng ở áo bào đỏ thân người sau bên trái cái kia hồng phát thiếu niên khinh thường liếc một chút Mặc Chiến, miệng bên trong cười lạnh.

Mặc Chiến nguyên bản tâm lý có hòa, bây giờ bị cái này tiểu nhi chế nhạo, càng là giận không nhịn nổi, "Vô tri tiểu nhi, tiếp ta một nhận!" Nói xong liền hướng về phía cái kia hồng phát thiếu niên công tới.

Trên đài cao Mặc Hạo Thiên trong mắt lộ ra nhất vẻ hoảng sợ, vội vàng kêu to lên: "Tam Đệ không thể!"

Nhưng vẫn là trễ một bước, chỉ gặp cái kia hồng phát thiếu niên khoe miệng giờ lên một tia chế giễu, phía sau Đại Kiếm bỗng nhiên bắn ra một đạo tinh quang, Mặc Chiến liền bị chặn ngang chém thành hai nửa.

Hồng phát thiếu niên liếm liếm trên thân kiếm máu tươi, cười lạnh nói: "Thật sự là bản ta kiếm!"

Oanh —— Mặc Gia tất cả mọi người nào tửu trống rỗng, kinh dị mà nhìn xem cái này trong chớp lát phát sinh cảnh tượng thâm thẳm, nhìn chăm chăm cái kia còn đang liếm huyết hồng phát thiếu niên, bộc phát ra một mảnh tiếng kêu sợ hãi.

"A ~~~~~ "

"Ma quý! ! !"

Mặc Văn Thủy nắm đầm bóp rung động đùng đùng, hai mắt huyết hồng nhìn xem cái kia áo bào đỏ người, "Các hạ đến cùng là ai? Ta Mặc Gia cùng người có gì ân oán? !"

"Nhị Đệ lui ra!" Mặc Hạo Thiên đi tới Mặc Văn Thủy bên cạnh, hẩn dò xét một chút cái kia áo bào đỏ người cùng hai cái thiếu niên, lạnh lùng hỏi:

"Người là Huyết Hồn tông?"

Áo bào đỏ người hơi kinh hãi, cười lạnh, lạnh lùng thanh âm bên trong không có có đảm nhiệm về mặt gì, "Xem ra Mặc Gia vẫn là có gặp qua Các mặt

xã hội người."

"Ta Mặc Gia tự hỏi cùng Huyết Hồn tông không cừu không oán, vì sao ngươi "

"Đừng có mà giả bộ với ta lão đầu, các ngươi giấu mười lăm năm, sẽ không phải thật quên đi! Ngươi nếu là quên, liền để cái kia cái phân đồ đến chính mình nói đi." Nói xong cái kia áo bào đỏ nhân vọng hướng về phía đứng ở trên đài cao Mặc Sơn.

Mặc Tinh Tuyết chăm chú trốn ở Mặc Sơn sau lưng, tiểu Thủ Trảo lấy hấn vạt áo. Mặc Sơn vỗ vỗ Mặc Tinh Tuyết tay, "Tuyết Nhi, ngươi mau chóng rời đi nơi này, càng xa càng tốt!"

"Không được , cha, ta không đi, cha ở đâu ta ngay tại đâu." To như hạt đậu nhân châu trong nháy mắt theo Mặc Tinh Tuyết trong mắt trượt xuống, nàng lắc đầu, nắm lấy Mặc Sơn tay không buông ra.

Mặc Sơn cắn răng một cái liền đem Mặc Tinh Tuyết kích bất tỉnh đi qua, không sai sau đó xoay người liền tới đến áo bào đỏ mặt người trước.

"Hôm nay ngươi muốn tìm người là ta, cùng người nhà họ Mặc không quan hệ, bọn họ đều là vô tội!" Mặc Sơn nhìn chăm chăm áo bào đỏ người miệng thảo luận nói.

Áo bào đỏ người khặc khặc cười một tiếng, "Lúc nào đến phiên ngươi đến dạy bản tôn làm việc, phản đồ, đem đồ vật giao ra! !" Một cổ vô biên sát khí theo áo bào đỏ người trong thân thể tản ra, cổ này cự đại sát khí làm cho người ngạt thở, giống như có thể đem cái này nửa cái chân trời đều chôn vùi.

"Hừ, mười lăm năm trước vật kia liền bị ta hủy, ngươi muốn tìm liền xuống Địa ngục tìm đi!" Mặc Sơn nói xong liền vận khởi vũ nguyên thả người hướng về phía cái kia áo bào đỏ người công đi qua, cái kia mệnh mỏng bao quát Nghiễm Vũ Nguyên tựa như Núi Lửa bạo phát, toàn bộ Diễn Võ Tràng đều bị cái này cỗ cường đại vũ nguyên vây quanh, trong nháy mắt liền kinh thiên biến sắc, chung quanh tựa như một mảnh hừng hực thiêu đốt biển lửa.

Cùng lúc đó, Mặc Hạo Thiên la lớn: "Mặc Gia Tử Đệ, theo ta ứng chiến!" Giọng chưa dứt, quanh thân vũ nguyên đại thịnh, Dục Linh cảnh hấn đã dựng dục ra Vũ Hồn, một đầu hai trượng dư cao Bạch Hổ, răng nanh um tùm, như Mãnh Thú đồng dạng xông về áo bào đỏ người, những nơi đi qua bẻ gãy nghiền nát. Bạo phát khí thế Hổ Uy không thể cả đời!

"Cổ này vũ nguyên là" Mặc Phong thật không thể tin cảm thụ được Mặc Sơn phát ra vũ nguyên uy áp, tâm lý khiếp sợ không thôi. Mà đúng lúc này, Mặc Văn Thủy đi đến Mặc Phong trước người.

"Phụ thân, ta" Mặc Phong vừa muốn nói gì lại bị Mặc Văn Thủy ngăn lại.

Mặc Văn Thủy vỗ vỗ Mặc Phong bả vai, trong mắt tràn đầy tán thưởng, hấn thở dài, nói: "Phong nhi, hôm nay có thể nhìn thấy ngươi đứng ra, nhìn thấy ngươi giống cái nam tử hán đi chiến đấu, vì phụ đã vừa lòng thỏa ý." Có chút dừng lại, hấn tiếp tục nói, "Mẹ ngươi chết sớm, ta nhưng không có chiều có tốt ngươi, những năm gần đây chịu khổ "

"Phụ thân, ngươi đừng nói như vậy, đến cùng làm sao" Mặc Phong nhìn xem nước mắt ngang dọc phụ thân, không đành lòng hỏi: "Đến cùng làm sao, cái kia áo bào đỏ người là người nào?"

"Mặc Gia có lẽ hôm nay muốn đi đến cùng." Mặc Văn Thủy trên mặt lần nữa khôi phục ngày xưa nghiêm túc, bất thành linh hấn cánh tay phải ngưng tụ lại một tia vũ nguyên, một chương liền đem Mặc Phong theo trên lôi đài đánh bay ra ngoài, "Lưu lại tính mệnh, ngày khác trọng kiến Mặc Gia, Phong nhi đi mau!" Nói xong Mặc Văn Thủy cũng vận khởi vũ nguyên gia nhập Chiến Trường.

"Chấp mê bất ngộ, hôm nay người nào cũng đừng hòng rời đi! Giết cho ta!" Áo bào đỏ người một người đối kháng Mặc Sơn và Mặc Văn Thủy, sau đó đối với cái kia hai cái thiếu niên thiếu niên nói ra.

Nhận được mệnh lệnh hai cái thiếu niên giống như bị tỉnh lại ngủ say linh hồn, như Tu La tại thế đồng dạng đồ sát lấy Diễn Võ Tràng bên trên Mặc Gia Tử Đệ.

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng la khóc trong nháy mắt tràn ngập ở Diễn Võ Tràng bên trên.

Mặc Phong hai mắt vô thần nhìn lên trước mặt cảnh tượng thê thảm, trong lòng hoảng sợ vô cùng, "Cái này cỗ lực lượng cũng không phải bây giờ có thể chống lại!" Cẩn rằng một cái Mặc Phong một cái nhảy vọt nhảy đến vây trên tường, xoay người theo Mặc Gia Đình Viện chạy đi.

Hắn không dám quay đầu, nếu là mình còn ở lại nơi đó chỉ sợ cũng chỉ có một con đường chết.

"Ta là Thiên Vực Phong Thần Mặc Phong, không phải Mặc Gia Nhị Thiếu Gia, Mặc Gia sự tình không liên quan gì đến ta!" Mặc Phong muốn nỗ lực không đi nghĩ vừa rồi thảm kịch, hấn cắn chặt hàm răng. Tâm ở tích huyết, Song Thủ Chùy ở tường vách tường Thượng Điện, vách tường bị đập nên địa phương rõ ràng lõm xuống dưới một khối. Hắn nào hải bên trong hiện lên vô số suy nghĩ, mười mấy năm qua, mỗi khi hắn nhận người khác ức hiếp thời điểm, chắc chắn sẽ có một cái Bạch Sắc bóng hình xinh đẹp đứng ra làm hắn nói chuyện.

"Ba!" Mặc Phong dùng lực vung chính mình một cái Đại Nhĩ phá chết, "Mụ, ta như vậy giống như Súc Đầu Ô Quy trộm đi còn tính là nam nhân sao? Vô luận như thế nào, ta phải đem Tuyết Nhi cứu ra!"

Thật vất vả chạy ra một kiếp Mặc Phong cuối cùng làm ra một cái gian nan mà điên cuồng quyết định, đi đến nửa đường hấn lại quay trở lại đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Đánh Cuộc Tính Mệnh

"Cái này là phụ thân mọi người!" Tuyết Nhi theo trên đài cao đứng lên, hoảng sợ vô cùng mà nhìn trước mắt như Tu La Luyện Ngục đồng dạng trắng cảnh, không khỏi đại kêu đi ra.

"Tôn Chủ, còn có cái người sống, tựa như là cái kia cái phản đồ nữ nhi." Hồng phát thiếu niên cung kính đối đứng tại quảng trường trung ương áo bào đỏ người nói.

"Hả, thật không?" Áo bào đỏ người nhìn xem trên đài cao Mặc Tình Tuyết, từng bước một đi đi qua, mấy bước khoảng cách, áo bào đỏ người rất nhanh liền đi tới Mặc Tình Tuyết trước mặt.

Mặc Tình Tuyết ánh mắt lộ ra một tia phần nộ và tuyệt vọng, nàng co ro thân thể muốn phát ra tiếng lại phát hiện cổ họng một câu cũng nói không nên lời.

"Phản đồ nữ nhi làm chết, không cần sợ hãi, cái này đưa ngươi đi gặp cha ngươi!" Nói xong mặt không biểu tình áo bào đỏ nam tử một chương liền muốn vỗ xuống.

Ngay tại cái này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, đi mà quay lại Mặc Phong cuối cùng chạy tới.

"Dừng tay!" Quát to một tiếng, Mặc Phong trong cơ thể vũ nguyên trong nháy mắt ngưng tụ ở hai chân, sau đó một cái nhảy vọt giống như mũi tên đồng dạng bắn ra mà ra, trực tiếp dùng chính mình thân thể hướng về phía áo bào đỏ người đụng đi qua.

Áo bào đỏ nam tử hơi kinh hãi, không ngờ tới lại còn sẽ có người sống tồn tại. Cứ việc Mặc Phong tốc độ thật nhanh, nhưng là áo bào đỏ nam tử thoáng nghiêng người vẫn là nhẹ nhàng tránh đi qua.

Mặc Phong một tay chống đất, rơi vào Mặc Tình Tuyết bên người, lo lắng hỏi: "Tuyết Nhi, ngươi không sao chứ?"

"Phong Ca Ca tất cả mọi người" Mặc Tình Tuyết khước mắt treo một tia Huyết Lệ, nhìn xem Mặc Phong thương tâm gần chết lần nữa té xỉu đi qua.

Áo bào đỏ nam tử dò xét Mặc Phong một chút, lạnh lùng hỏi: "Ngươi cũng là người nhà họ Mặc?"

"Mặc Gia Nhị Thiếu Gia, Mặc Phong!" Mặc Phong ôm lấy Tuyết Nhi đưa nàng đi qua một bên, sau đó đi đến áo bào đỏ nam tử trước mặt cùng hắn giằng co lấy.

"Nhìn ngươi bộ dáng là muốn thay các ngươi Mặc Gia báo thù sao?"

"Đúng thì sao, không được đúng thì sao?" Mặc Phong nắm chặt Song Quyền, hàm răng cơ hồ cắn nát, trên mặt không có nhất tợ tầm về sợ hãi.

Áo bào đỏ nam tử lần nữa khẽ giật mình, lập tức khắc khắc cười lộ lên, Vĩ suy tư một hồi, hắn mới chậm rãi nói ra: "Bản tôn rất thương thức ngươi, ngươi cùng ta lúc tuổi còn trẻ rất giống. Ta cho ngươi một cái cơ hội, nếu là ngươi có thể đón lấy ta một chiêu ta liền thả các ngươi hai nhất đầu sinh lộ." Dùng một cái, hắn lại tiếp tục nói, "Yên tâm, ta chỉ sẽ dùng một thành công lực, dám đánh cược sao?"

"Trò cười, ta Mặc Phong có gì không dám!" Nói xong Mặc Phong trong cơ thể sáu đầu Vô Mạch lần nữa cùng nhau bạo phát, kim sắc vũ nguyên theo Vô Mạch ngưng tụ ra nhất cổ cường đại lực lượng, theo kinh mạch chậm rãi tụ tập đến nắm tay phải phía trên, "Tới đi!"

Áo bào đỏ nam tử rét lạnh cười một tiếng, sau đó liền một chương vung ra đi.

Cái này một chương vung ra giống như Thiên Cân chi đỉnh đè ép Mặc Phong cả cá nhân vội vã lui lại, cường đại vũ ép càng giống như Thái Sơn Áp Đỉnh đồng dạng làm cho Mặc Phong cơ hồ thở tuy nhiên khí tới.

"Không được, ta không muốn chết, ta không cam tâm! !" Mặc Phong tâm lý kêu gào, "Vô Mạch, cho ta xông!" Mặc Phong trong cơ thể vũ nguyên lần nữa nổ bắn ra một trận kim quang, Vô Thần quyết trở nên tỏa ra ánh sáng lung linh lên, bất thành linh nhất cổ cường đại lực lượng lần nữa tràn đầy ở Mặc Phong trong cơ thể, sáu đầu Vô Mạch như Chân Long đồng dạng bộc phát ra ngút trời khí thế, trùng trùng điệp điệp như Thiên Quân Vạn Mã lao nhanh đồng dạng hội tụ Mặc Phong nắm tay phải bên trong, lại ần ần ngăn trở áo bào đỏ nam tử cái kia một chương.

Áo bào đỏ nam tử sắc mặt hơi biến đổi, lặng lẽ lại thêm một thành công lực. Cái này hai thành công lực một chương thoảng như một ngụm Giã Thiên chuông lớn đồng dạng nặng nề đụng chạm lấy Mặc Phong.

Mặc Phong chỗ nào còn có thể tiếp nhận như thế Phách Đạo mạnh Kính Lực lượng, kinh mạch toàn thân tại thời khắc này đều tựa hồ nổ tung, bỗng nhiên nhất miêng máu tươi phun ra ngoài, Mặc Phong liền giống cắt đứt quan hệ Cánh Điều đồng dạng bị đánh bay ra ngoài, ở không trung lăn lộn xa mấy chục trượng khoảng cách về sau, mới nặng trọng địa té ở mặt đất.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình tiểu tử, cũng dám cùng Tôn Chủ giao thủ!" Hồng phát thiếu niên nát một ngụm, miêng bên trong cười lạnh liền hướng về phía Mặc Tinh Tuyết đi đi qua.

"Không thể đụng Tuyết Nhi" Mặc Phong yếu ớt âm thanh từ phương xa truyền tới, "Bản thiếu còn chưa có chết là ngươi thua ha ha ha ha "

Áo bào đỏ nam tử trong lòng khiếp sợ không thôi, không nghĩ tới cái này tiểu tử chịu chính mình hai thành công lực một chương vậy mà còn chưa chết?

"Hảo tiểu tử, nay thiên tính toán ngươi vận khí tốt, ta liền thả ngươi nhất đầu sinh lộ!"

"Hừ hôm nay Mặc Gia mới thù ta Mặc Phong chắc chắn muốn ngươi gấp mười lần hoàn trả" toàn thân bị dòng máu tươi nước Mặc Phong hai mắt huyết hồng nhìn qua cái kia áo bào đỏ nam tử.

"Nói khoác mà không biết ngượng, ta trước hết là giết ngươi!" Hồng phát thiếu niên thấy thế liền muốn giết Mặc Phong lại bị áo bào đỏ người cản lại.

Áo bào đỏ nam tử chậm rãi đi đến Mặc Phong trước người, nắm chặt khỏi đầu hấn phát, âm u cười nói: "Ta chờ ngươi!" Nói xong liền đem Mặc Phong vút qua một bên, sau đó mang theo cái kia hai cái thiếu niên hóa thành ba đạo hồng quang biến mất ở chân trời.

"Tuyết Nhi" Mặc Phong suy yếu kêu hướng Tuyết Nhi bên kia bỏ đi, cuối cùng bởi vì thương thế quá nặng mà mất đi ý thức.

Chờ đến áo bào đỏ người sau khi rời đi không lâu, chân trời xuất hiện lần nữa năm đạo ánh sáng.

Ngũ thái tân phân ánh sáng tốc độ cực nhanh, ở không trung vẽ thành từng đạo từng đạo mỹ lệ hà mang, hà nói bên trong đều có nhất cái thân ảnh, đang hướng Mặc Gia bên này bay tới.

Rất nhanh, năm đạo ánh sáng rơi xuống, từ bên trong đi ra năm tên tiên phong đạo cốt võ giả. Bọn hắn vẫn nhìn Mặc Gia, lại phát hiện sớm đã là cây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông. Một cỗ tanh gió thổi tới càng làm cho mấy người bọn họ trong dạ dày khó chịu.

"Ài, nghĩ không ra Mặc Gia vậy mà thâm tao tai vạ bất ngờ !" Một tên người đeo Cổ Kiếm trung niên nam tử đối với cầm đầu cái kia Bạch Phát Lão Giả nói ra.

"Xem ra chúng ta vẫn là đến chậm một bước." Bạch Phát Lão Giả khép hờ hai mắt, lòng có không đành lòng, lập tức lại đối bốn người khác nói là nói, " tranh thủ thời gian nhìn xem còn có hay không may mắn còn sống sót người!"

Bốn người lập tức tản ra ở hầu như trăm cỗ trong thi thể tìm kiếm.

"Nhanh tới nơi này, nơi này có cái thiếu niên chỉ còn nữa sức lực."

Bạch Phát Lão Giả nghe xong cấp bách vội vàng đi đi qua, đi tới trọng thương bất tỉnh Mặc Phong trước mặt xem xét nhìn, "Hơi thở mong manh, chỉ sợ lại không cứu chữa liền nguy hiểm." Nói xong cái kia lão giả liền vận khởi vũ nguyên đem chân khí đưa vào Mặc Phong trong cơ thể.

Vừa vừa mới tiếp xúc đến Mặc Phong thân thể, cái kia Bạch Phát Lão Giả liền giật nảy cả mình, miêng bên trong kêu lên: "Cái này thể gian coi là thật có loại kia trong truyền thuyết thể chất!"

"Cái gì thể chất?" Mặt khác bốn tên võ giả cùng kêu lên kêu lên.

Bạch Phát Lão Giả có chút dừng lại, sau đó nói từng chữ từng câu: "Thiên Vực lưu truyền mạnh nhất Vũ Thể, Vũ Tôn Thánh Thể!"

"Cái gì? !" Mọi người tại đây trong mắt tất cả đều lộ ra vẻ khiếp sợ, cơ hồ không dám tin tưởng mình lỗ tai.

Một người mặc áo bào xám, bên hông treo hồ lô đầu lác đầu, thờ dài nói: "Đáng tiếc a, nếu là ngàn vạn năm trước Vũ Tôn đại lục có lẽ còn có thể tu thành Thánh Thể, nhưng là hiện tại bất quá là một bộ triệt triệt đề đề phế thể."

Trong mắt mọi người cũng là một bộ vẻ tiếc hận.

Đúng lúc này, nhận cứu chữa Mặc Phong có một tia ý thức, miêng bên trong yếu ớt hô hào, ngón tay chỉ cách đó không xa Tuyết Nhi, "Cứu cứu Tuyết Nhi "

Đám người hơi kinh hãi, hướng về phía Mặc Phong tay Chỉ Địa phương nhìn lại, chỉ gặp nơi đó nằm một người mặc áo trắng thiếu nữ. Công Cổ Kiếm trung niên nam tử cấp bách vội vàng đi đi qua, xem xét một hồi, đưa khẩu khí, "Không có việc gì, nàng chỉ là hôn mê đi qua."

"Cái kia sư huynh chúng ta bây giờ nên làm gì?"

"Mặc Gia đã từng có ân cùng ta ngự khư tông, tự nhiên không thể cứ như vậy thả lấy bọn hắc cận tòng hậu nhân mặc kệ, đem hai người bọn hắc cận tòng mang về đi!"

Nói xong cái kia năm tên Tuyệt Thế Vũ Giả liền dẫn Mặc Phong và Mặc Tinh Tuyết cùng một chỗ ngự không mà bay, năm cái thần hồng phóng lên tận trời, rất nhanh liền biến mất ở trong mây.

Một mực ở âm thầm quan sát Triệu sáu nhìn thấy những này vội vàng chạy về Thanh Vân Dược Phô, hướng về phía bọn hắc chương quỹ Lục Nguyên quân báo cáo lên.

"Người nói cái gì? Mặc Gia bị diệt môn, cái kia cái kia Mặc Phong đâu, lão tử không được là bảo người âm thầm bảo vệ tốt hắc sao?" Lục Nguyên quân khó thở bại hoại đông đưa Triệu sáu cô hỏi.

Triệu sáu đau nhức kêu lên: "Chương chương quỹ, thật sự là đối thủ quá mạnh, coi như ta ra mặt cũng không được là đối thủ, huống hồ Mặc Phong hắc không chết."

"Không chết? Không chết người ***** ** không nói sớm?" Lục Nguyên quân một thanh buông ra Triệu sáu, lại tiếp tục hỏi: "Cái kia Mặc Phong đây?"

"Tựa như là bị ngự khư Tông Nhân cho mang đi "

"Ngự khư tông?" Lục Nguyên quân trong mắt lóe ra một tia tinh mang, "Chúng ta cũng là thời điểm nên trở về đi xem một chút "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Ngự Khư Địa Tông

Sáng sớm, rực rỡ ánh sáng mặt trời theo chất gỗ cửa sổ nhỏ bắn vào nhà cỏ bên trong, ở trên giường nhỏ rơi xuống loang lổ chỗ Ảnh Từ.

Nằm ở trên giường Mặc Phong ý thức dần dần tỉnh lại, hắc khó khăn mở to mắt, vẫn nhìn chung quanh.

Đập vào mắt là một gian bày biện cực kỳ đơn giản nhà cỏ, trừ Mặc Phong hắc mình bây giờ nằm tấm kia giường nhỏ bên ngoài, toàn bộ nhà cỏ bên trong cũng chỉ còn lại có một cái bàn gỗ và mấy cái ghế nhỏ.

"Nơi này là cái gì địa phương?" Mặc Phong thì thầm trong lòng, vừa định đứng lên thì lại không muốn một trận toàn tâm đau đớn truyền khắp toàn thân.

"Ta nhớ được ta hắc là chịu cái kia áo bào đỏ người một chương" Mặc Phong tranh thủ thời gian mở ra Nội Thị, kiểm tra chính mình thân thể. Quả nhiên không ra hắc sở liệu, hắc kinh mạch toàn thân cơ hồ đều bị chấn đoạn, tuy nhiên may mắn là cái kia quán thông sáu đầu Võ Mạch chỉ là tạm thời nhận tổn thương mà thôi.

Mặc Phong cười khổ lắc đầu, có lẽ lần này có thể nhặt về cái mạng đã là may mắn, "Đối với Tuyệt Nhi đây?"

Hắn nhìn chung quanh một hồi nhưng không thấy nhất cá nhân ảnh, Mặc Phong cũng không lo được toàn thân đau đớn liền muốn xuống giường, thể nhưng là vừa đi một bước, liền cảm giác hai chân hình như có nặng ngàn cân, một cái lão đảo liền quỵ đảo ở mặt đất.

Mà đúng lúc này, trong tay bụng một bát thảo dược Tinh Tuyết từ bên ngoài đi tới, nhìn thấy Mặc Phong té đảo ở mặt đất, vội vàng thả tay xuống bên trong thuốc, chạy đi qua đem Mặc Phong nâng đỡ.

"Phong Ca Ca, người bị thương rất nặng, làm sao xuống giường?" Mặc Tinh Tuyết mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng, một mặt lo lắng hỏi.

Mặc Phong nhìn Tinh Tuyết một chút, chỉ gặp tấm kia nguyên bản hoạt bát xinh đẹp khuôn mặt trở nên có một tia gầy gò, cặp kia kéo Thủy Tinh mắt cũng bởi vì nước mắt tẩy lễ mà trở nên sưng đỏ.

"Tuyệt Nhi, chúng ta đây là ở đâu bên trong?"

"Nghe cái kia Lão Gia Gia nói là, tựa như là một cái gọi ngự khư tông địa phương" Tinh Tuyết đem Mặc Phong nâng đến giường nhỏ nằm xuống, quay người lại đem chén kia thuốc bụng tới, "Phong Ca Ca, người đã hôn mê Thất Thiên Thất Dạ, Tuyệt Nhi thật là sợ thật là sợ người vậy"

Mặc Phong khe khẽ phui nhẹ Tinh Tuyết khoe mắt nước mắt, vừa cười vừa nói: "Tuyệt Nhi, ta tại sao có thể có sự tình đâu, ta nhưng không nỡ ta hao muội muội a!"

Tinh Tuyết gật gật đầu, dứt Mặc Phong uống thuốc, "Mặc Gia đã mọi người bọn hần đều" Tinh Tuyết lời còn chưa dứt, liền lại ô yết.

"Là ta vô dụng, ta không có có lực lượng bảo hộ mọi người" Mặc Phong hàm răng cắn gặm đắng vang lên, cái kia máu tanh thảm thiết một màn tựa hồ lại đang hần não hải hiện lên, ánh mắt bên trong lộ ra một tia hàn khí, "Tuyệt Nhi không khóc, Mặc Gia thượng hạ mấy trăm đầu Oan Hồn ta Mặc Phong nhất định phải cái kia tặc nhân nợ máu trả bằng máu!"

"Xem ra ngươi tính mệnh cuối cùng Vô Ưu" một cái già nua âm thanh theo môn truyền ra ngoài ra, Mặc Phong và Tinh Tuyết giương mắt nhìn lên, chính là một vị Đạo Cốt Tiên Phong Bạch Phát Lão Giả.

Mặc Phong dò xét cái kia lão giả một chút, nghi ngờ hỏi: "Lão Tiên Sinh là?"

"Phong Ca Ca, nàng là bạch khur gia gia, đứng vậy hần cứu chúng ta." Tuyệt Nhi gấp rút đến Mặc Phong trước người nhắc nhở.

Mặc Phong giật mình tỉnh ngộ, trong mắt tràn đầy vẻ cảm kích, miệng bên trong cung kính nói ra: "Cảm giác Tạ Bạch Lão Tiên Sinh ân cứu mạng, tha thứ Mặc Phong trên người có thương không thể cho ngài dập đầu nói lời cảm tạ."

Bạch Khur Chân Nhân hòa ái cười một tiếng, nói: "Không cần đa lễ, Mặc Gia lúc trước có ân với ta ngự khur tông, ta cứu các ngươi tự nhiên nghĩa bất dung từ, chỉ đáng tiếc chúng ta đến chậm một bước, Mặc Gia thôi, hai người các ngươi có thể bảo trụ tính mệnh cũng là chuyện may mắn."

"Đúng, xin hỏi Lão Tiên Sinh cái này ngự khur tông là "

"Ngự khur tông chính là Vân Dao quốc tứ đại Địa Tông một trong." Bạch Khur Chân Nhân gặp Mặc Phong trên mặt lộ ra một tia không hiểu, liền giải thích nói: "Cái này Tông Môn Giáo Phái đương nhiên kém đến Cao Khả chia làm người tông, Địa Tông, Thiên Tông, Thánh Tông. Phân chia căn cứ không đơn thuần là thực lực sai biệt, cũng và hần tọa lạc vị trí có quan hệ."

"Tọa lạc vị trí?" Mặc Phong nghi hoặc không hiểu.

Bạch Khur Chân Nhân vuốt vuốt râu bạc trắng, lại tiếp tục nói: "Thế gian Linh Sơn diệu thủy chi chỗ thường thường Tinh Nguyên chi khí dồi dào, Tu Vũ Luyện Thể tự nhiên muốn làm ít công to. Bởi vậy cái này thế ngoại Tông Môn, Cổ Võ Thế Gia thường tại này chút địa phương xây tông lập phái. Ta ngự khur tông liền là dựa vào Vân Dao quốc cánh bên trong ngự khur Linh Phong mà lập phái."

"Trách không được ta vừa rồi đã cảm thấy nơi này nguyên khí nếu so với phía ngoài nồng hậu dày đặc rất nhiều, nguyên lai là dạng này." Mặc Phong như có điều suy nghĩ gật gật đầu.

"Ha ha ha, xem ra Mặc Phong công tử sớm đã cũng có phát giác, không hổ là Cổ Võ Thế Gia Mặc Gia truyền nhân." Bạch Khur Chân Nhân khen ngợi gật gật đầu, khoe mắt trong lúc lơ đãng lại toát ra một tia tiếc hận. "Thời điểm không còn sớm, Mặc công tử liền hảo hảo dưỡng thương đi."

Ba ngày sau đó, Mặc Phong ở Tinh Tuyết dốc lòng chăm sóc hạ cuối cùng có thể xuống giường hoạt động.

Mấy ngày nay vây ở nhà cỏ bên trong nhưng làm Mặc Phong ngọt ngọt, cứ việc Mặc Tinh Tuyết dặn đi dặn lại không cho hần xuống giường, thế nhưng là Mặc Phong vẫn là thừa dịp Tinh Tuyết thay thuốc thì lên chuẩn đi.

Đi ra nhà cỏ, Mặc Phong liền cảm giác chung quanh Tinh Nguyên chi khí càng thêm dư dả. Theo mấy chục khối thềm đá cỏ hướng phía trước phục thứ mấy trăm bộ, nhân giới liền sáng tỏ thông suốt lên.

Phía trước, tích núi muôn dạng, phụ thể cạnh bên trên, tranh nhau trực chỉ, trăm ngàn thành phong. Cây tốt thanh thúy tươi tốt, đỉnh đài lâu các tô điểm ở giữa. Trời quang mây tạnh, Tiên Hạc bay lượn, Linh Khí bức người.

Tốt một cái ngự khur Địa Tông!

Mặc Phong nhìn lên trước mắt Phiêu Miêu tú lệ núi cảnh, trong lòng không khỏi một trận tán thưởng.

"Nếu là đi hướng đỉnh núi, cái kia phong cảnh lại là bức nào mỹ diệu?" Tâm niệm vừa động, Mặc Phong liền theo đường núi thềm đá hướng đỉnh núi chạy đi.

Đi tới một nửa, Mặc Phong nghe được sau lưng một trận hồng hét hỗn tạp tiếng bước chân.

"Tránh ra tránh ra tránh ra!" Một người mặc Võ Đạo trang phục nam tử ở phía sau lớn tiếng quát kêu lên.

Đường núi không được bao quát, vừa vặn đủ một người thông qua, Mặc Phong ngăn tại người kia trước đó, cái kia nam tử là vô pháp thông qua.

Nam tử gặp Mặc Phong đứng tại nguyên chỗ vô dụng mấy may muốn tránh để bộ dáng, liền chỗ thùng thình: "Ha ha, ta nói là tiểu tử ngươi mắt mù, không thấy ta muốn đi qua sao?"

Mặc Phong quan sát tỉ mỉ cái kia nam tử một chút, dáng dấp trắng tinh, rót cầm chỗ lại mọc ra một khóa thịt heo nốt ruồi. Ăn mặc Hôi Bạch Sắc Võ

Đạo bào, vai trái thêu lên kiếm hình dáng đồ án, công ở sau lưng nhất đem trường kiếm.

"Cái này đường núi cứ như vậy bao quát, ngươi để cho ta hướng chỗ nào né tránh?" Mặc Phong cũng là giận không chỗ phát tiết phản bác, ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào nam tử rút kiếm thịt heo nốt ruồi nhìn.

Cái kia nam tử gặp Mặc Phong may may vô dụng nhượng bộ ý tứ, còn nhìn chăm chăm vào chính mình rút kiếm nhìn, lập tức liền giận, "Ta nói là ngươi tiểu tử là cái nào tòa chủ phong đệ tử, biết rõ ta là ai sao?"

Mặc Phong làm bộ chăm chăm hán một hồi, sau đó sờ sờ cái ót, hét lớn: "A —— ngươi **** ** là ai ta làm sao biết?"

"Ngươi ngươi ngươi! !" Cái kia Vô Đạo nam tử tức giận đến mà nói đều nói không lưu loát, liền tiếp phun ra ba người "Ngươi" chữ tới.

"Hảo tiểu tử, hôm nay không hảo hảo giáo huấn giáo huấn ngươi, không biết ta ngự kiếm phong Ngũ Đệ Tử Lăng độ lợi hại!" Nói xong cái kia tự xưng Lăng độ nam tử đã rút ra phía sau trường kiếm, nhất cổ cường đại vũ nguyên trong nháy mắt theo cái kia trong thân thể bộc phát ra, theo tay phải rút vào trong kiếm.

Mặc Phong âm thầm giết mình: "Cái này là Tu Nguyên cảnh thất trọng thiên thực lực!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Là Đi Hay Ở

Không nói trước Mặc Phong hiện tại Vô Mạch bị hao tổn, toàn bộ trên thân hạ không sử dụng ra được một tia vũ nguyên ra, cho dù là hán không có có thụ thương, chỉ sợ cũng không phải người trước mắt này đối thủ.

Nên làm cái gì?

Trong lúc nhất thời, Mặc Phong cũng không biết nên làm cái gì, nếu như sớm biết cái này nam tử võ lực tu vi như thế cao thâm, hán cũng không đáng cùng hán không qua được, chỉ ít sẽ không ra nói chọc giận hán.

Ngay tại Mặc Phong lòng nóng như lửa đốt, vô kế khả thi thời điểm, chân núi bất thành linh chạy đến một người mặc vũ bào Đồng Tử, một bên chạy một bên thở hồng hộc kêu lên: "Lăng sư huynh, Lăng sư huynh!"

Lăng độ hơi sững sờ, hán xoay người lại, gặp là mình sư đệ, liền thu hồi trường kiếm, Từ Từ Vấn nói: "Thanh Tùng, làm sao?"

"Lăng Lăng sư huynh, ngươi ngươi làm sao còn ở lại chỗ này con a, chương môn đệ sở hữu đệ tử đều đi ngự khư phong đại điện tập hợp, nói là có trọng yếu sự tình muốn tuyên bố." Tên kia gọi Thanh Tùng Đồng Tử đại thở hắt ra nói ra.

"Cái kia lão đầu lại có cái gì phá sự muốn dẫn dò?" Lăng độ miệng bên trong đích nông vài câu, sau đó hung hăng trừng Mặc Phong một chút, mắng: "Tiểu tử, nay thiên tính toán ngươi vận khí tốt, lần sau lại để cho ta gặp được ngươi hừ!"

Nói xong Lăng độ liền quay trở lại đến thông hướng ngự khư phong đầu kia đường núi đuổi đi qua.

Chờ đến Lăng độ sau khi đi, Mặc Phong mới vỗ ngực một cái, thở một hơi dài nhẹ nhõm, hán nhìn chăm chăm Lăng Độ Viễn đi bóng lưng nhìn một lát, trên mặt mang một nụ cười khổ, không có thực lực liền nhất định gặp ức hiếp sao? Lăng độ đúng không, ta nhớ kỹ ngươi.

"Vị này nhất định là Mặc công tử a?" Tiểu Đồng Tử Thanh Tùng mà nói cất ngang Mặc Phong suy nghĩ.

Mặc Phong quay đầu nhìn trước mắt cái kia đang hướng về phía hán mỉm cười tiểu ca, trong lòng dâng lên một tia hảo cảm, hán cũng khẽ mỉm cười, nói ra: "Án, đang là tại hạ, Mặc Phi - chẳng lẽ tiểu ca ngươi biết ta?"

Thanh Tùng lắc đầu, nói: "Ta tất nhiên là không biết ngươi, chỉ là nghe trưởng lão nói qua, chương môn phân phó ta tới nơi này cũng là đang muốn gọi Mặc công tử ngươi cùng tiến lên ngự khư phong."

"Há, nguyên lai là dạng này a."

"Ta ở nhà cỏ tìm ngươi không thấy, liền dọc theo đường núi đi tìm ra, không muốn đang gặp được ngươi và Lăng sư huynh khỏi khóe miệng" Thanh Tùng

giải thích nói ra.

Mặc Phong thỏ thẻ không ngớt cười một tiếng, cảm kích nói ra: "May mắn là ngươi ra, không phải vậy mà nói hôm nay ta muốn phải ngòm tại đây."

"Lăng sư huynh là Linh Kiếm Phong Môn hạ đệ tử, ở tuổi trẻ Đệ nhất cũng là nhân tài kiệt xuất, thường xuyên không coi ai ra gì, Mặc công tử hôm nay đặc tội hân, ngày sau còn cần cẩn thận." Thanh Tùng thiện ý nhắc nhở.

"Chờ một chút, tại sao lại là Linh Kiếm phong, các ngươi ngự khư tông đến cùng là thế nào phân chia?"

"Cái này chúng ta trên đường vừa đi vừa nói đi, chương môn và trưởng lão bọn hân đều vẫn chờ chúng ta đây."

"Àn, cũng tốt." Mặc Phong điểm một chút, "Vậy ta đi gọi ta muội muội."

Thanh Tùng khoát khoát tay, nói: "Không cần, Mặc công tử, đã có mặt khác sư huynh đệ đưa nàng lên núi."

"Tất nhiên dạng này, vậy chúng ta liền đi đi thôi."

Nói xong Mặc Phong và Thanh Tùng hai người cũng hướng ngự khư phong đuổi đi qua.

Trên đường đi, Mặc Phong cũng theo Thanh Tùng cái kia bên trong biết được ngự khư tông tình huống.

Ngự khư tông nhưng thật ra là tọa lạc tại Vân Dao quốc Nam Phương một mảnh Linh Sơn bên trong. Lấy ngự khư phong cầm đầu, lại có mười hai toà tương đối cao đại chủ phong, cùng xưng là ngự khư mười hai phong.

Trong đó trừ Tiên Dược phong không được thu đệ tử bên ngoài, còn lại chủ phong đều có ngự khư tông đệ tử ở tu hành. Chương môn và trưởng lão đều ở ở ngự khư trên đỉnh, ngự khư phong bình thường chỉ có thể thu một đến hai tên Chương Giáo Đệ Tử. Trừ bỏ cái này bên ngoài, Thập Đại chủ phong địa vị cao nhất chính là Linh Kiếm phong.

Rất nhanh, Mặc Phong và Thanh Tùng liền ở một tòa hùng vĩ thẳng tắp ngọn núi trước dừng lại. Nơi này mây khói bao phủ, cỏ mọc che trời, suối phun nước chảy, Linh Khí mờ mịt.

Mặc Phong ngẩng đầu lên, nhìn qua Đỉnh Đầu cái kia cơ hồ không có mặt phẳng nghiêng dốc đứng tuấn phong, hàm răng đánh lấy đông dài.

"Ta nói là tiểu ca, ngươi không phải là muốn ta leo đi lên à?" Mặc Phong sờ sờ chóp mũi, lòng vẫn còn sợ hãi nói với Thanh Tùng.

Thanh Tùng khẽ mỉm cười, dùng ngón tay chỉ chân núi bên cạnh một khối thanh sắc cự thạch, nói: "Cái này ngự khư phong có hầu như cao trăm trượng, trừ phi là Luyện Thể cảnh hậu kỳ những cái kia có thể ngự cầu vòng mà bay Võ Đạo Cao Thủ, giống chúng ta những này Tiểu Hà mét chỉ có thể dựa vào cái kia trèo lên núi đá."

Nói xong Thanh Tùng liền dẫn Mặc Phong cùng một chỗ đứng ở khối kia thanh sắc cự thạch Thượng Diện, sau khi đứng vững, Thanh Tùng Vivi phóng thích một tia vũ nguyên, liền gặp cái kia trèo lên núi đã âm âm động.

"Đứng vững."

Thanh Tùng lời nói ân tiết cứng rắn đi xuống, cái kia cự thạch liền cực nhanh hướng tăng lên lên, hầu như trăm trượng Cao Phong, không cần thiết chỉ chốc lát liền đến ngự khư phong đỉnh núi, khiến cho Mặc Phong trong lòng khiếp sợ không thôi.

"Cái đồ chơi này ở Thiên Vực cũng không được từng gặp qua a!"

Đi lên đỉnh núi, mảnh này thế ngoại Linh Sơn cảnh sắc liền thu hết vào mắt. Tuy nhiên Mặc Phong hiện tại cũng không có rảnh rỗi đi chú ý những này tú mỹ núi cảnh, ở Thanh Tùng dẫn dắt hạ liền hướng mặt trước toà kia quy mô to lớn, khí thế rộng rãi ngự khư đại điện đi đến.

Trên đường cũng có các đại chủ phong đệ tử hướng về phía cái kia đại điện tiến đến, làm người ta chú ý nhất cho là cái kia Linh Kiếm Phong đệ tử. Chỉ gặp bọn hân lái phi kiếm, ở trong mây vạch ra từng đạo từng đạo mỹ lệ cầu vòng trụ, trên phi kiếm đứng đệ tử mái tóc bay lượn, dây thắt lưng làm gió, quả thực làm cho Mặc Phong đại mở nhãn giới.

"Nguyên lai kiếm này còn có thể chơi như vậy, quay đầu ta cũng cả nhất đem phi kiếm bay đến Thiên Vực đi đùa giỡn một chút đẹp trai."

Hai người rất nhanh liền tới đến trong đại điện.

Trên đại điện, bên trong cùng trên đài cao đứng là ngự khư tông chương môn Bạch Khư Chân Nhân và một số trưởng lão. Mặc Phong cẩn thận nhìn một cái, phát hiện Tinh Tuyết muội muội hiện tại đang đứng ở Bạch Khư Chân Nhân bên cạnh, nàng điểm lấy mũi chân, nhũ mảy hơi nhũ, tựa hồ đang tìm người nào đó.

Mà ở dưới đài cao, đứng là ngự khư tông các đại chủ phong môn nhân đệ tử, lúc này tụ tập ở trong đại điện nhao nhao nghị luận.

Thanh Tùng đem Mặc Phong đưa đến Bạch Khư Chân Nhân trước mặt, đối với hân thi lễ liền thối lui đến chính mình chủ phong —— Linh Kiếm phong chương Phong Môn thân người sau.

Mặc Phong cũng ừ thân thể đối với Bạch Khư Chân Nhân thì lễ, Bạch Khư Chân Nhân hướng hấn gật gật đầu, ra hiệu Mặc Phong cùng Tình Tuyết đứng ở một bên.

Nhìn thấy Mặc Phong đi tới, Mặc Tình Tuyết cuối cùng yên lòng, "Phong Ca Ca, người chạy đi nơi nào?"

"Hắc hắc, ra ngoài hít thở không khí, xuyt, Lão Tiên Sinh muốn giảng mà nói." Mặc Phong nhỏ giọng đối với Mặc Tình Tuyết nói câu, sau đó liền ngừng đầu nhìn Bạch Khư Chân Nhân.

Bạch Khư Chân Nhân nhìn chung quanh một chút tứ Lãng, gặp người đều tới không sai biệt lắm, liền hướng phía trước bước một bước, cao giọng nói ra: "Hôm nay đem mọi người triệu tập lại chính là có hai kiện chuyện quan trọng tuyên bố một chút."

Không gian mà uy khí thể làm cả đại diện một thoáng Thời Gian lặng ngắt như tờ lên.

"Chuyện thứ nhất chính là ta Bế Quan Thời Gian sắp tới, trong lúc bế quan để cho Linh Kiếm phong chương phong người Cổ Kiếm thông suốt sư đệ tạm Đại Chương Môn chức vụ." Nói xong liền gặp Linh Kiếm phong trong đám người vị kia người đeo Cổ Kiếm trung niên nam tử đi tới.

Cái kia nam tử Vivi chấp tay, nói: "Cổ Kiếm thông suốt cần tuân Chương Môn Sư huynh Pháp Chi!"

Bạch Khư Chân Nhân khẽ gật đầu, rồi nói tiếp: "Cái này chuyện thứ hai" Bạch Khư Chân Nhân nhìn xem bên cạnh Mặc Phong và Mặc Tình Tuyết, đem hai người bọn họ lĩnh xuất tới.

"Mấy ngày trước, Thanh Vân thành Mặc Gia thăm tao tại vạ bất ngờ, toàn tộc sạch đồ, may mà trời xanh thương hại, còn lưu hai vị đi sau Mặc Gia từng có ân với ta ngự khư tông, hấn hậu nhân ta liền mang về, mong rằng ngày sau ngự khư tông từ đệ cực kỳ chiếu cố "

"Chương môn Chân Nhân ta ngự khư tông chưa bao giờ thu lưu qua phạm phu tục tử, chỉ sợ làm như vậy không hợp quy củ a." Nói chuyện là một tên râu bạc trắng trường lão.

Hấn kiểu nói này, phía dưới lập tức liền có người phụ họa, "Đúng a đúng a, không hợp quy củ."

Cổ Kiếm thông suốt cũng đứng ra, lớn tiếng nói: "Ta ngự khư tông chính là thế ngoại Địa Tông, cho dù là đã từng có ân với chúng ta Mặc Gia cũng không thể mở cái này một ngoại lệ!"

"Sư phụ nói rất chính xác, chỉ sợ cái này một ngoại lệ vừa mở, có phải hay không tùy tiện cái gì A Miêu A Cầu đều có thể tiến vào ta ngự khư tông?" Lãng độ cũng đi theo đứng ra, phụ họa theo đuôi lấy, nhìn về phía Mặc Phong ánh mắt mang theo một tia khinh miệt và khinh thường.

"Là người!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nhập Môn Trắc Thí

Lãng độ nói xong có ý hướng về phía Mặc Phong nhìn lại, khóe môi nhếch lên một tia cười lạnh.

Rất nhanh nhiều người hơn cũng đứng ra phản đối ngự khư tông chương môn Bạch Khư Chân Nhân quyết định, nhất thời gian Bạch Khư Chân Nhân cũng rơi vào cảnh lưỡng nan.

Nhìn xem đám người đưa tới cái kia từng đôi lạnh lùng khinh bỉ, Mặc Phong nắm chặt nắm đấm bởi vì dùng lực, móng tay hăm sâu trong thịt, tràn ra vài tia vết máu.

"Đù, ta Mặc Gia Từ Đệ từ trước đến nay không cúi đầu cầu người, tất nhiên nơi đây không lưu ta, ta đi là được!" Mặc Phong nói xong liền xuống thang hướng đi ra ngoài điện.

Mặc Tình Tuyết gấp đuôi sát theo, con mắt sung đỏ hỏi: "Ca Ca, vậy chúng ta đi cái nào a?"

"Cái này" Mặc Phong nhất thời nghẹn lời, bây giờ gia tộc diệt vong, không nhà để về, hấn lại làm sao biết nên đi chỗ nào đây?

"Kỳ thực cũng có một cái Lưỡng Toàn Kỳ Mỹ biện pháp, đã có thể đem hai bọn họ lưu lại, cũng sẽ không hổng ngự khư Tông Quy củ." Một cái bên hông treo hồ lô rượu, Nào Môn tóc rơi sạch nam tử vừa cười vừa nói.

Đám người thấy một lần chính là Bạch Hồ Phong chừng phong người tửu hồ.

"Há, tửu hồ sư đệ ngươi mau nói là như thế nào cái biện pháp?" Bạch Khư Chân Nhân mặt lộ vẻ vui mừng, ngay cả vội vàng hỏi.

Tửu hồ nhắc lên bên hông hồ lô lớn, rút ra một tắc, hướng miệng bên trong rót mấy ngụm tửu, mới chậm rãi nói ra: "Biện pháp đúng vậy cái kia hai cái Mặc Gia tiểu nhi gia nhập ngự khư tông, trở thành ngự khư tông đệ tử."

Đúng vậy a, kể từ đó, hai bọn họ liền có thể danh chính ngôn thuận lưu lại. Bạch Khư Chân Nhân vui mừng hớn hở, hần đi đến Mặc Phong và Tĩnh Tuyết trước mặt hỏi: "Mặc công tử, Mặc cô nương, hai người các ngươi có bằng lòng hay không gia nhập ta ngự khư tông?"

Mặc Phong cúi đầu không có trả lời, ngược lại là Mặc Tĩnh Tuyết gật gật đầu, nàng nắm chặt đôi bàn tay trắng như phấn, kiên định nói ra: "Bạch gia gia, Tuyết Nhi nguyện ý. Tuyết Nhi cũng muốn luyện võ tu hành, tương lai làm tốt Mặc Gia và phụ thân bảo thù."

"Tuyết nhi ngươi!" Mặc Phong thân thể chấn động, hần ngẩng đầu kinh ngạc mà nhìn mình trong ấn tượng cái kia yếu đuối muội muội, trong lòng một trận nhói nhói. "Ta ta cũng nguyện ý!"

"Chậm rãi, liền quên hai người các ngươi nguyện ý, cái này nhập môn trắc thí miễn không được." Lãng độ quét hai người một chút, lạnh lùng nói.

Mà còn lại đám người cũng nhao nhao gật đầu đồng ý.

"Lão Tiên Sinh, cái này nhập môn khảo nghiệm là?" Mặc Phong một mặt không hiểu hỏi.

"Cái này" Bạch Khư Chân Nhân do dự một hồi, nói: "Cái gọi là nhập môn trắc thí chính là đo đạc phải chăng có tư cách tiến vào ngự khư tông. Cụ thể trắc thí phương pháp chính là Đoạn Thủy sườn núi trước Thập Nhị Giai linh thạch thiên thể khảo nghiệm."

"Nếu như thế, mọi người liền theo ta cùng một chỗ dời bước Đoạn Thủy sườn núi, nhìn xem Mặc Gia hai vị hậu nhân có thể hay không thông qua khảo nghiệm."

Ngự khư phong Đoạn Thủy sườn núi trước.

Trong đại điện chúng người đã nhao nhao chạy tới nơi này.

Mặc Phong đi lên trước một bước, chỉ gặp trước nhất phương nói ngắn thước dài thác nước theo núi cao bay để lộ mà xuống, thoáng như Cửu Thiên Tinh Hà rủ xuống nhân gian, âm âm đỉnh tai như óc tiếng vang như vạn mã bồn dâng, cuốn lên Bách Xích đến cao bọt nước, ủy vị trắng quan.

Mà ở trước thác nước phương, liền có mười hai khối màu sắc khác hần Dị Linh thạch theo thứ tự bỗng bành sắp xếp mà lên, hình thành Thập Nhị Giai thiên thể.

Trắc thí nội dung chính là nhìn ngươi có thể leo lên mấy tầng linh thạch Thiên Giai.

Mặc Tĩnh Tuyết đi đến Mặc Phong trước người, vừa cười vừa nói: "Phong Ca Ca, lần này liền để Tuyết Nhi thử trước một chút đi."

"Vậy ngươi cũng phải cẩn thận a!" Mặc Phong một mặt lo âu nhìn xem Tĩnh Tuyết.

"Phong Ca Ca yên tâm tốt, kỳ thực ta công cha cũng luyện võ qua." Nói xong Mặc Tĩnh Tuyết liền triển khai trong cơ thể vũ nguyên, tam Đạo Vô mạch đã bị vũ nguyên quán thông.

Mặc Phong hơi kinh hãi, không nghĩ tới Tuyết Nhi đã là Tu Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên võ giả, tâm lý nhất thời an tâm không ít. Mà Mặc Tĩnh Tuyết triển khai Vô Mạch, cũng dẫn tới vây xem ngự khư Tông Môn người đệ tử một trận nghị luận.

"Nha, nghĩ không ra cái kia tiểu cô nương lại không sai đã là Tu Nguyên cảnh Tam Trọng Thiên."

"Xem ra Cổ Vô Thế Gia Mặc Gia xác thực không đơn giản a."

"Ha ha, ta nhìn chưa hẳn, ta đánh cược cái kia nữ hài qua Bát Tam tầng."

"Nếu là người ta qua ngươi làm sao xử lý?"

"Nàng nếu là qua tam tầng, lão tử Địa Phương liền nhận nàng làm Kiền Nương!"

Đang khi nói chuyện, Mặc Tĩnh Tuyết đã leo lên tầng thứ nhất bậc thang. Hồng sắc linh thạch lóe ra điểm một chút quang huy, theo nàng đạp đất mà trở nên tỏa ra ánh sáng lung linh.

"Xem ra cái này tầng thứ nhất linh thạch thiên thể nàng đạp rất dễ dàng nha."

"Hừ, cũng liền đến nơi này, ta vẫn là câu nói kia, nàng nếu có thể đập vào Tam Cấp thiên thể, ta ngay tại chỗ nhận nàng nhận nàng làm mẹ!"

Mấy tên ngự khư tông tử đệ ở một bên cười khê châm chọc.

Đối mặt chế giễu, Mặc Tình Tuyết không thèm để ý chút nào, nàng bình tĩnh bình tĩnh tâm thần, đi lại nhẹ nhàng hướng về khối thứ hai linh thạch bước đi.

Lần nữa cất bước, khối thứ hai màu cam linh thạch Chanh Quang điểm một chút, lập tức liền trong suốt long lanh lên. Mặc Tình Tuyết nhất thời cảm thấy một trận hồ hấp dồn dập, đồ mờ mờ hơi mờ.

"Mau nhìn cái kia Tiểu Nữ không được, ta đã sớm nói hấn đập không được tam tầng Thiên Giai." Nói chuyện là một tên kéo bím tóc ngự khư tông tử đệ.

"Nàng còn giống như không hề từ bỏ ý tứ a."

Cái kia kéo bím tóc đệ tử hơi kinh hãi, kêu lên: "Cái gì?"

Mặc Tình Tuyết khê cắn môi, lần nữa bước đi bước chân, lần này nàng vậy mà một hơi ngay cả đập bảy khối linh thạch, hiện tại đã đi vào đệ cửu tầng thiên thể.

Vậy xem ngự khư tông tử đệ nhao nhao la hoảng lên, miệng bên trong một mảnh tán thưởng, các đại chủ phong chương phong trong mắt người cũng lộ ra một tia cuồng nhiệt và khát vọng, thật sự là một cái Tu Vũ hạt giống tốt!

"Sư huynh, người ta đều đã đập vào đệ cửu tầng Thiên Giai, người làm sao còn không quý xuống gọi mẹ a?"

"Đúng vậy a đúng vậy a, sư phụ thường dạy đạo ngã bọn họ muốn giằng tín dụng a."

Mấy tên ngự khư tông tử đệ chê cười nhìn xem vừa mới cái kia khẩu xuất cuồng ngôn đệ tử.

Cái kia kéo bím tóc nam tử lập tức liền cảm giác song mặt nóng hổi, hấn trừng mắt cái cười đùa hấn đệ tử một chút, sau đó liền nhìn về phía thiên thể phía trên Mặc Tình Tuyết, giờ phút này nàng lại đi trên một khối linh thạch.

Cái kia nam tử cuối cùng ức chế không nổi, quý ở mặt đất kêu to lên: "Ta nhỏ thân nương nha, người chậm một chút, đầu gối đã thả ở chỗ này lạc! Ai, coi chừng!"

Nhìn xem Mặc Tình Tuyết ở thập cấp thiên thể bên trên suýt nữa đến rơi xuống, sở hữu ngự khư Tông Môn người tử đệ đều vì nàng bóp đem mồ hôi lạnh. Đã không có người lại xem thường cái này nhìn như hòa Nhỏ yếu nha đầu.

Phải biết có thể đập bên trên cấp một thiên thể liền Đại Biểu người đã có Tu Luyện tư cách, leo lên Tam Cấp chính là tư chất kỳ giai, sẽ bị trọng điểm bồi dưỡng. Còn có thể leo lên Thập Nhị Cấp thiên thể từ xưa đến nay tuy nhiên chỉ có một số ít người, đều bị xem như là Chương Giáo Đệ Tử đến bồi dưỡng.

Đệ Thập Nhị bộ bước dưới, Mặc Tình Tuyết leo lên sau cùng Nhất Tầng linh thạch thiên thể bên trên, nhất thời một mảnh Thất Sắc ánh sáng mãnh liệt, quang mang chiếu rọi ở ngàn thước trên thác nước, tràn ra khắp sắc trời sáng sủa, đặc sắc vô song.

"Thật sự là thiên tài a!"

Bạch Khư Chân Nhân hài lòng gật đầu, chào hỏi Mặc Tình Tuyết xuống tới. Mặc Tình Tuyết vui vẻ chạy đến Bạch Khư Chân Nhân trước mặt.

"Tất cả mọi người nhìn thấy đi, Mặc cô nương leo lên Thập Nhị Cấp thiên thể, ta quyết định tự mình thu nàng làm Chương Giáo Đệ Tử, ở ngự khư trên đỉnh Tu Luyện!"

Bạch Khư Chân Nhân lời này vừa nói ra, ngự khư tông tử đệ hoặc là Đỏ Kỳ hoặc là hâm mộ, dẫn tới một mảnh tán thưởng.

"Kế tiếp trắc thí Mặc Phong công tử." Bạch Khư Chân Nhân nhìn xem Mặc Phong, ra hiệu hấn có thể ném thử trèo lên thiên thể.

Mặc Tình Tuyết cũng quảng tới kỳ vọng ánh mắt, nắm chặt tiểu quyền làm Mặc Phong ủng hộ.

Bởi vì vừa mới Mặc Tình Tuyết kinh diễm biểu hiện, lần này vậy xem người thật không có mị mai, ngược lại lẳng lặng nhìn chăm chú lên Mặc Phong, liền ngay cả Lăng độ cũng là nhẹ nhàng hừ một tiếng nhìn chăm chăm Mặc Phong.

Ở vạn chúng chú mục phía dưới, Mặc Phong cũng chỉ đành kiên trì hướng cái kia linh thạch thiên thể đi đến.

Chương 19: Đúng Là Phế Phẩm

Ngự khư tông hầu như tên trưởng lão từ từ té té dò xét một chút Mặc Phong, có chút gât gât đầu.

"Đi đường chạy như bay, Căn Cốt phải rất khá."

"Sắc mặt cho dù tái nhợt, nhưng quanh thân khí huyết tràn đầy, là cái luyện võ chất liệu tốt!"

Nghe ngự khư tông trưởng lão nói như thế, Thập Đại chủ phong chương phong người nhao nhao hướng về phía Mặc Phong ném đi vẻ mong đợi và khao khát, vừa mới cái kia khoáng thế thiên tài muội muội trực tiếp bị chương môn lấy đi, lần này làm sao cũng không thể để cái này tư chất không tệ Ca Ca lại trượt chạy.

Trừ những chương đó phong người bên ngoài, còn lại ngự khư tông đệ tử trên mặt ngược lại là bày phần ghen ghét ba phần khinh thường.

"Cái này Tiểu Bạch Kiểm thân thể hư rất, ta đánh cược lên không nổi tam tầng không được, nhiều nhất leo lên ngũ tầng." Cái kia kéo bím tóc nam tử lại đối bên cạnh ngự khư tông đệ tử nói ra.

"Ta nói là sư huynh, vừa mới cái kia vị cô nương còn ở cái kia nhìn xem đâu, người tuy nhiên đi gọi âm thanh mẹ sao?"

"Mẹ nó, người gấp cái gì, Mặc cô nương đã là cao quý Chương Giáo Đệ Tử, đây là muốn làm chương môn bồi dưỡng a, ta gọi nàng một tiếng mẹ lại sao thế? Người có phải hay không ghen ghét ta?"

Sau lưng ngự khư tông tử đệ âm ỉ Nhiệt Hỏa Triều Thiên, Mặc Phong lúc này lại cũng không cảm thấy nhẹ nhõm. Hắn vừa mới thử nghiệm câu thông chính mình Võ Mạch, phát hiện vũ nguyên tiến vào cái kia bị thương Võ Mạch về sau tựa như trâu đất xuống biển đồng dạng biến mất vô ảnh vô tung. Như là vô pháp liên tiếp đến Võ Mạch, đó cũng không có khả năng đem vũ nguyên theo trong thân thể dẫn xuất, cứ như vậy hắn liền và Phổ Thông Nhân.

Có chút cần răng một cái, Mặc Phong nhanh chân sao băng liền vừa sải bước đến khối thứ nhất linh thạch thiên thể bên trên, trong lúc đó linh thạch nổi lên một trận loá mắt hồng quang, một đạo gọn sóng bập bênh mà ra, trực tiếp đem Mặc Phong tung bay mấy trượng xa, rơi rơi ở mặt đất.

Oanh —— vậy xem đám người đầu tiên là một trận ngã ngúi trầm mặc, mà Thập Đại chủ phong chương phong người cùng nhiều người ngự khư tông trưởng lão càng là giống hóa đá đồng dạng sững sờ tại nguyên chỗ, sau một lát, trong đám người liền nổ tung hoa.

"Cái này cái này tư chất thậm chí ngay cả tầng thứ nhất thiên thể đều không có vượt đi qua?"

"Đây cũng quá rác rưởi a "

Lăng độ trong mắt đều cười ra nước mắt, hắn lớn tiếng hét lên: "Ha ha ha ha, ta còn tưởng rằng người có cái gì khả năng chịu đựng, nguyên lai chỉ là nhất cái phế phẩm a!"

"Cho dù ta rất không muốn thừa nhận, nhưng là người so với ta cái kia cái thiên tài mẹ tới nói, người thật đúng là đúng vậy phế phẩm, các người thật sự là huynh muội sao?" Kéo bím tóc cái kia đệ tử bắt đầu dĩ lung lay.

Mặc Tình Tuyết hồn nhiên không để ý chung quanh ngự khư tông đệ tử chế giễu, nàng chạy đến Mặc Phong trước mặt, quan tâm hỏi: "Phong Ca Ca, người không sao chứ?"

"Ta ta không sao" Mặc Phong giả vờ dựa lấy theo mặt đất đứng lên, chung quanh ngự khư tông đệ tử trào phúng, giễu cợt âm thanh thoáng như từng cây Tiêm Thứ, đâm xuyên hắn màng nhĩ, thật sâu đâm vào hắn trái tim. "Nếu không phải ta Võ Mạch bị hao tổn, ta Thiên Vực Phong Thần há tha cho các người những này rác rưởi chế giễu!"

Bạch Khư Chân Nhân vuốt vuốt chòm râu, đề cao âm thanh nói đến, "Mọi người yên tĩnh yên tĩnh!"

Nghe được chương môn lên tiếng, đang ở trào phúng nghị luận ngự khư tông đệ tử rất nhanh liền an tĩnh lại, nhưng là ánh mắt lại không hề rời đi Mặc Phong, mang theo vài phần trêu đùa và ý cười đứng tại nguyên bản nhìn xem Hảo Hí.

"Hiện tại Mặc Gia hai tên hậu nhân đã thi kiểm tra xong, Mặc Tình Tuyết Mặc cô nương tự nhiên không hề nghi ngờ có thể lưu lại, mà về phần Mặc Phong công tử "

Bạch Khư Chân Nhân lời còn chưa dứt, liền có đệ tử quát lên: "Cút ra khỏi ngự khư tông!"

"Cút ra khỏi ngự khư tông!"

"Ngự khư tông không thu phế phẩm!"

Mặc Phong bắt thành lĩnh Dương Thiên cười ha ha, hần nhìn bên cạnh Mặc Tình Tuyết một chút, sờ sờ nàng cái trán, "Tuyết Nhi muội muội, về sau ngươi liền lưu tại nơi này, đi theo Bạch Khư Chân Nhân cùng một chỗ cố gắng Tu Luyện."

"Cái kia Phong Ca Ca ngươi thì sao?"

"Ta?" Mặc Phong lạnh lùng quét lấy mọi người chung quanh, miệng bên trong cười lạnh."Ha ha ha, ngươi cũng nhìn thấy, bọn hần cũng không muốn ta cái này cái phế phẩm lưu lại."

Mặc Tình Tuyết đồng đưa lấy đầu, "Không được , Phong Ca Ca đi cái nào ta liền đi đâu, nếu là ngươi đi mà nói, ta cùng ngươi cùng đi!"

"Mọi người im lặng! Lại nghe ta một lời." Bạch Khư Chân Nhân phát tay lần nữa mọi người yên tĩnh, hần nhìn xem Mặc Phong và Tình Tuyết, tiếp tục nói: "Cho dù Mặc công tử không có thông qua nhập môn trắc thí, nhưng là cái này rất có thể là bởi vì hần bản thân thương thể chưa lành, vô pháp điều động vũ nguyên. Mặc Gia có ân với chúng ta ngự khư tông, huống hồ Tình Tuyết cô nương đã là Chương Giáo Đệ Tử, chúng ta sao không dàn xếp một chút để Mặc Phong công tử lưu lại có cái đặt chân địa phương?"

Nói xong Bạch Khư Chân Nhân lại hướng về kia Thập Đại chủ phong chương phong người nhìn đi qua, có chút dừng lại, hần tiếp tục nói: "Ta ngự khư tông trừ ngự khư phong cùng Tiên Dược phong không thu ngoài định mức đệ tử bên ngoài, còn lại Thập Đại chủ phong nhưng có người nguyện ý thu lưu Mặc công tử?"

Thập Đại chủ phong chương phong người đưa mắt nhìn nhau, có thẳng thở dài, có lắc đầu, cùng vừa rồi cái kia mong đợi mắt Thần Tướng so nhất định một trời một vực.

"Sư huynh, không phải chúng ta không chịu thu hần, nếu là hần có Tình Tuyết cô nương một nửa tư chất, không cần sư huynh ngươi nói là ta đều sẽ đem hần thu nhập môn hạ trọng điểm bồi dưỡng, chi đáng tiếc" Cổ Kiếm thông suốt lắc đầu thở dài nói.

"Đúng vậy a, thật sự là tư chất quá kém" lại có mấy tên chương phong người phụ họa.

Mặc Phong cắn chặt hàm răng, đang muốn mở miệng cự tuyệt thì một cái hất lên áo bào xám, mở lấy ở ngực trắng hán tử trong đám người đi tới.

Chỉ gặp cái kia người phần lớn khái bốn mươi tuổi Tả Hữu, một tấm đen thui Hắc Diện bàng, mặt mũi tràn đầy lạc má ria mép, cặp kia Báo Nhãn ngược lại là sáng ngời có thần. Cao lớn thô kệch, lưng hùm vai gấu, cái kia so thường nhân đùi còn lớn hơn cánh tay lộ ra đến mức dị thường khổng lồ mạnh mẽ. Cái kia trắng hán đi lên phía trước, nói: "Tất nhiên các sư huynh cũng không chịu thu lưu mà nói, vậy thì đến ta Thiết Ngưu tảng đá phong tới đi."

Trắng hán tiếng như chuông lớn, mới mở miệng liền ngay cả ngự khư đỉnh núi tuyết động đều bị đánh rơi xuống một chút xuống tới.

Mọi người nhìn về phía cái kia trắng hán, nhao nhao che miệng cười đùa.

"Xác thực cũng chỉ có cái này tảng đá phong mới thích hợp cái này phế phẩm."

"Đúng vậy a đúng vậy a, ha ha ha ha "

Mặc Phong cũng không biết cái này tảng đá phong ở ngự khư mười hai phong bên trong là sắp xếp sau cùng, Chủ Phong chỉ Thượng trừ chương phong người Thiết Ngưu bên ngoài cũng chỉ có một tên tư chất kém không hợp thói thường đệ tử. Vì lẽ đó Thiết Ngưu mới mở miệng liền dẫn tới những cái kia ngự khư tông đệ tử một trận cười vang. Liền ngay cả còn lại chương phong người cũng không nhịn được bĩu môi cười rộ lên, trên mặt một mảnh đùa bốn thân sắc.

Bạch Khư Chân Nhân gật gật đầu, trong lòng cuối cùng thoáng thở phào, "Ân, dạng này cũng rất tốt, mọi người còn có ý kiến sao?"

"Tất nhiên không có mà nói, vậy cứ như thế quyết định. Mặc Phong, Tình Tuyết hai người các ngươi tiến lên quỳ xuống."

Mặc Phong do dự một hồi, vẫn là và Mặc Tình Tuyết cùng đi tiến lên quỳ xuống tới.

Bạch Khư Chân Nhân một tay kết ấn ở hai bọn họ cái trán nhất chỉ, lập tức chậm rãi nói ra: "Ngự khư tông thứ ba mươi tám đảm nhiệm chương môn bạch khư cho phép Mặc Phong và Mặc Tình Tuyết gia nhập ngự khư tông! Mặc Phong, Tình Tuyết, từ hôm nay trở đi, ngươi hai huynh muội chính là ta ngự khư tông đệ tử, nhìn sau này có thể không kiêu không ngạo, hư Tâm Tu vũ!"

Mặc Phong khóe miệng thì thảo, tựa như nói một mình: "Ta cũng là ngự khư tông đệ tử sao?" Hần xoay người lại, lạnh lùng quét mắt cái kia chế giễu mỉa mai người khác, nắm đấm bóp rung động dừng dừng.

"Chờ xem, ta Mặc Phong sớm muộn có một ngày sẽ siêu việt các ngươi tất cả mọi người!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Mạnh Lên Quyết Tâm

Ngự khư tông xây dựa lưng vào núi, vô số tú mỹ Linh Phong đột ngột từ mặt đất mọc lên, mà tráng lệ nhất to lớn, Linh Khí dư dả thuộc về cái kia ngự khư mười hai phong.

Mười Nhị Đại chủ phong hoặc tiên vụ như có như không, hồng quang đại thịnh; hoặc khí thể hùng hồn, núi cao dốc đứng mỹ lệ; hoặc thác nước thẳng treo, Tiên Hạc bay lượn; hoặc tỏa ra ánh sáng lung linh, Linh Khí bức người. Đỉnh đài Ngọc Vũ thấp thoáng trong đó, Lầu Các Thiên Kiêu tô điểm ở giữa.

Mặc Phong đi theo tảng đá phong chường phong người Thiết Ngu sau lưng đi tới, lãnh hội lấy trên đường đi các đại chủ phong tú mỹ cảnh sắc, không khỏi lại đổi cái kia tảng đá phong nhiều không ít mong đợi.

"Sur phụ, cái này tảng đá phong còn chưa tới sao?" Mặc Phong không chịu nổi tính tình, chạy đến Thiết Ngu trước mặt hỏi.

"Này, ta nói là tiểu tử ngươi như vậy khi cấp bách làm gì, cái này treo lên Thượng Tiên phong Linh Sơn coi trọng là Thành kính, muốn chân đạp Thực Địa từng bước một đạp lên, biết không?" Thiết Ngu dùng cái kia lớn giọng nói với Mặc Phong, sau đó liền vận khởi vũ nguyên, mở rộng bước chân đi về phía trước.

Mặc Phong khóc kìm nén mặt gât gât đầu cũng không nói thêm gì nữa, tăng tốc Cước Bộ cùng sau lưng Thiết Ngu.

Ở đi đại khái nửa cái canh giờ đường núi về sau, Thiết Ngu cuối cùng dừng lại.

Mặc Phong thở hồng hộc cùng lên, "Ai, sư phụ, ngươi làm sao dừng lại?"

Thiết Ngu vỗ vỗ Mặc Phong bả vai, thô lỗ Địa Đại cười rộ lên, "Nha, tiểu tử nhìn không ra, ngươi căn cơ quả thực không tệ, lại còn có thể cùng lên a!"

"Sư phụ ngươi quá khen" Mặc Phong miễn cưỡng cười một tiếng, thở một hồi mới chậm rãi hỏi: "Sư phụ, ngươi làm sao không đi a?"

"Đi? Đi đi chỗ nào, chúng ta đã đến a." Nói xong Thiết Ngu liền cười hướng mặt trước một tòa địa thể trái ngược nhau thấp trên núi nhỏ đi đi qua.

Mặc Phong giương mắt nhìn xem phía trước, bất thành linh cả cá nhân liền cứng ngắc tại nguyên chỗ, hấn Trương miệng rộng, xoa hai ba biến chính mình con mắt, chỗ thủng mắt: "Khe năm, cái này mẹ nó sẽ không đúng vậy tảng đá phong a? ! ! !"

Chỉ thấy phía trước là một tòa tuy nhiên hai ba ngàn xích ngọn núi, so sánh với ngự khư, Linh Kiếm những cái này trăm ngàn trượng chủ phong tới nói, cái này tảng đá phong không khỏi quá mức bỏ túi thấp bé chút.

"Có lẽ bên trong có cái gì không tầm thường chỗ cũng khó nói a" Mặc Phong thử đồ an an ủi lấy chính mình, hấn nện bước đã cơ hồ hóa đá hai chân, không tin tà chạy lên núi.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, đừng nói bóng người, liền ngay cả Tiên Hạc nha không được, liền ngay cả Đại Nhạn cũng không thấy được một cái.

Trước sơn môn cỏ dại rậm rạp, một mảnh hoang vu, chông gai che kín đường núi thềm đá, nhìn cách Từ Ứng nên thật lâu đều không có người đến quét dọn thanh lý. Hai bên cây khô cỏ hoang giao thoa ngang dọc, nương máng bên trong Sơn Tuyền sớm đã khô cạn, Thượng Diện rơi một số hắc sắc lá mục và côn trùng thi thể, đang tản ra từng trận hôi thối.

"Thiên Vực Vũ Thần ở trên, cái này mẹ nó thật sự là tiên sơn sao?" Mặc Phong lần nữa bị kinh ngạc tại nguyên chỗ, hiện tại hấn rốt cuộc biết tại sao lúc ấy cái kia tráng hấn Thiết Ngu nói là tảng đá phong nguyên ý thu lưu hấn liền lập tức dẫn tới một mảnh cười vang.

"Tiểu tử, thất thần làm gì, còn không mau lên!"

Mặc Phong cười khổ lắc đầu, tựa hồ có thể dự đoán đến sau này ngày Từ Hữu nhiều khó khăn qua.

Đi đến thềm đá, đi tới tảng đá phong cung điện trước một khối không được Đại Tiểu trên quảng trường, một cái trắng trắng mập mập đang tại quét tiểu ca thấy có người đi lên, hơi sưng sờ, lập tức liền thả tay xuống bên trong cái chổi, hướng Mặc Phong đi tới.

"Ngài là vị nào chủ phong sư huynh, không biết đến ta tảng đá phong cần làm chuyện gì?"

"Ta là" Mặc Phong vừa định trả lời, Thiết Ngưu đã theo trong cung điện đi tới, cầm trong tay một bộ vải thô áo gai.

"Hòn đá nhỏ, hãy gọi Mặc Phong, là chúng ta tảng đá phong mới tới đệ tử, về sau đúng vậy ngươi sư đệ." Nói xong Thiết Ngưu liền đem cái kia y phục ném đến Mặc Phong trước người, "Về sau ngươi cũng là ngự khư tông đệ tử, nhất định phải mặc vào cái này ngự khư Tông Vũ Đạo Phục mới được. Ngươi chỗ ở ta an bài ở cung điện đằng sau cái kia ở giữa trong túp lều, chính ngươi đi xem, có việc lại tới tìm ta."

Mặc Phong nhặt lên mặt đất y phục, phong cách là Võ Đạo phục, vai trái thêu lên là nhất tòa Tiểu Sơn, kiểu dáng cũng và trước đó nhìn thấy còn lại ngự khư tông từ đệ không sai biệt lắm, chỉ là mặt này liệu và chế tác thật sự là kém mấy cái cấp bậc. Mặc Phong đảo cũng không phải bắt bẻ người, một bên đổi lấy y phục, một bên cùng cái kia tên là hòn đá nhỏ tiểu ca trò chuyện.

"Sư huynh gọi là hòn đá nhỏ a, ta là Mặc Phong, về sau chiếu cố nhiều hơn a!" Mặc Phong khách khí vươn tay, cái kia tiểu ca hơi ngần ra, liền tranh thủ để tay ở chính mình trên quần áo xoa lại xoa, sau đó mới nắm lấy đi.

"Không dám nhận không dám nhận, Mặc Phong ca nhìn qua lớn hơn ta, vẫn là đừng gọi ta sư huynh tốt."

"Trước tiên nhập môn làm lớn, ta bảo ngươi một tiếng sư huynh cũng là phải." Mặc Phong nhất thời cảm thấy cái này hòn đá nhỏ trời sinh tính thuần phác, so với còn lại chủ phong ngự khư tông đệ tử, không khỏi sản sinh một tia hảo cảm.

Hòn đá nhỏ trưởng mặt đỏ, miệng bên trong ngay cả ngay cả cự tuyệt lấy.

"Vậy dạng này đi, ta liền không để ngươi sư huynh, nếu là ngươi không chê, không bằng chúng ta liền lấy gọi nhau huynh đệ tốt." Mặc Phong cúi đầu muốn một hồi mới chậm rãi nói ra.

"Ừm ừ, làm như vậy tốt bất quá, ngươi so ta lớn tuổi, ta bảo ngươi một tiếng Phong ca, ngươi liền cùng sư phụ gọi ta hòn đá nhỏ!" Hòn đá nhỏ gật gật đầu, trắng trắng mặt mặt trên mặt cuối cùng lộ ra nụ cười.

Mặc Phong cũng cảm thấy trong lòng ấm áp, nhìn ra được hòn đá nhỏ cũng không có cái gì hồng tâm nhân. Hắn thử xem hòn đá nhỏ thực lực, đại khái chỉ có Tu Nguyên cảnh Nhất Trọng Thiên, khó trách sẽ giống như hắn lưu lạc ở người này khó hi hữu đến, hoang vu rách rưới tảng đá trên đỉnh.

"Phong ca, ta dẫn ngươi đi xem nhìn ngươi nơi ở đi."

"Àn, dạng này cũng tốt." Mặc Phong gật gật đầu liền đi theo hòn đá nhỏ cùng một chỗ hướng cái kia cung điện đằng sau nhà cỏ đi đến.

Trên đường đi Mặc Phong hướng về phía hòn đá nhỏ nghe ngóng lấy cái này tảng đá phong vì sao như vậy xuống dốc tình huống, theo hòn đá nhỏ miệng bên trong biết được, cái này tảng đá phong nguyên bản ở ngự khư mười hai phong bên trong là chỉ lần này với chương môn chủ phong ngự khư phong tồn tại. Chỉ vì cái này tảng đá phong cùng còn lại chủ phong pháp môn tu luyện và phương hướng không giống.

Bình thường chủ phong cũng là Tu Luyện vũ nguyên, trùng kích Võ Mạch, từ đó nung đúc Vũ Hồn, nhưng là tảng đá phong coi trọng là đối thân thể cực hạn thăm dò, thiên về phương hướng là Luyện Thể, dùng cường hãn thân thể lực lượng trực tiếp phá hủy đối thủ. Loại này tàn bạo tu luyện phương thức ở lúc ấy từng cực thịnh một thời, lại không muốn theo tốt nhất đảm nhiệm chương phong Nhân Tiên trôi qua về sau, cái kia thần bí Thể Thuật dần dần thất truyền, tảng đá phong cũng dần dần không hạ xuống, không còn hướng nhất quang màu.

Mặc Phong được đưa tới một tòa Ải Sơn trước dừng lại, nơi này có một mảnh coi như thanh thúy tươi tốt trúc lâm, trúc lâm bên cạnh có hai ba ở giữa cỏ tranh đập lên nhà cỏ, cỏ trước cửa phòng là mấy cây cây khô và vài cọng cỏ dại. Ngoài cửa là một cái dùng Phá Toái gạch ngói trải thành thạch Tử Lộ.

"Phong ca, bên phải nhất gian kia đúng vậy phòng ngươi." Hòn đá nhỏ dùng ngón tay chỉ bên phải gian kia nhà cỏ nói là nói, "Phong ca ngươi vừa tới liền nghỉ ngơi trước, ta đi đem trong tay việc làm xong."

Mặc Phong đến hiển nhiên để vẫn luôn là lẻ loi một mình hòn đá nhỏ biến đổi đến, vô cùng cao hứng, nói xong hòn đá nhỏ liền vui sướng Mặc Phong cáo từ rồi đi.

"Tảng đá phong a tảng đá phong, ngươi ta đều là bị cái này ngự khư Tông sở vứt bỏ, tổng có một ngày, ta Mặc Phong đem để ngươi tái hiện ngày xưa phong thái!" Mặc Phong năm năm đắm hưng hăng đập nện lấy bên cạnh cây khô, ngón tay bởi vì trọng kích mà tràn ra từng tia vết máu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21 : Cầu Thang Đá Thần Tu

Đêm, yên tĩnh đến, khiếp người, ánh trăng mờ lung, lạnh quang hi hoi, căn bản tâm không thấu cái này màn đêm. Đêm khuya gió thu giống như là sắc bén đao quét sạch đen kịt, tĩnh tịch tịch hoang sơn, thổi nhà cỏ trước cây khô chạc cây hô hô rung động.

Mặc Phong khoanh chân ngồi ở trên giường gỗ, miệng bên trong một lần lại một lần đọc lấy Thiên Vực Vô Thần quyết. Trong cơ thể Vô Thần quyết Kim Quyển tán ra tỏa ra ánh sáng lung linh, nhanh chóng hấp thu chung quanh nguyên khí.

Tuy nói cái này tàng đá trên đỉnh Tinh Nguyên chỉ khí so với còn lại chủ phong phái kém rất nhiều, nhưng là thế nào nói là cũng là thế ngoại Linh Sơn, so ở Thanh Vân thành muốn tràn đầy rất nhiều.

Theo hấp thu nguyên khí gia tăng, Vô Thần Kim Quyển mặt ngoài chậm rãi lại dựng dục ra càng thêm nồng hậu dày đặc Vũ Nguyên Tinh Hoa. Mặc Phong dựa vào trong đan điền kim sắc Vũ Nguyên liệu mạng hấp thu cái kia lớn nhất thuần khiết Tinh Hoa. Lúc này, Mặc Phong Vũ Nguyên lại tăng nhiều mấy phần, nguyên bản Lục Đại Tiểu Vũ Nguyên hiện tại đã trở nên cùng Hoàng Đại không chênh lệch nhiều.

Vũ Nguyên đã có thể thuận lợi điều động, Mặc Phong cắn chặt hàm răng, lại dẫn đường lấy cái kia Vũ Nguyên chậm rãi chữa trị chính mình bị hao tổn vũ mạch. Vũ Nguyên Tinh Hoa từng chút một làm dịu Mặc Phong vũ mạch, mỗi mỗi khi đi qua bị hao tổn chỗ, liền đau đến Mặc Phong thẳng đổ mồ hôi lạnh, như muốn bất tỉnh chết đi qua. Cái kia đau đớn so trên vết thương xát muối còn muốn đau nhức bên trên gấp trăm ngàn lần!

Nhiều lần Mặc Phong đều ngừng suy nghĩ dưới, nhưng là não hải bên trong hiển hiện là một vài bức Mặc Gia bị giết hại hình ảnh, một vài bức bị ngự khư tông đệ tử chế giễu nhục nhã hình ảnh, làm Vô Thần Thiên Vực công nhận thiên tài Mặc Phong làm sao lại cho phép dạng này sự tình lần nữa phát sinh ở trước mặt mình.

Hắn muốn trả thù, thân thủ dùng chính mình lực lượng đem những người kia từng cái xé nát.

Thân thể giống như xé rách, Mặc Phong chịu đựng kịch liệt đau nhức từng lần một tu bổ chính mình bị thương kinh mạch, Vô Thần quyết vận chuyển bảy bảy bốn mươi chín cái xung quanh, thẳng đến sắp hùng đông thì Mặc Phong bị hao tổn sáu đầu vũ mạch cuối cùng bị xong toàn tu phục.

Hắn thử vận vận Vũ Nguyên, sáu đầu vũ mạch cùng nhau chấn động, hiện ra vô tận lực lượng. Mặc Phong cuối cùng thoáng thở phào, một đêm không ngủ hẳn ngã xuống giường liền treo lên khô khè, bắt đầu ngủ say.

Vừa nằm xuống còn không đến nhất cái canh giờ, Mặc Phong liền bị hòn đá nhỏ đánh thức.

Ngự khư tông nhập môn không lâu hoặc tu vi thấp đệ tử mỗi Nhật Thanh Thần cần đi ngự khư phong Thần tu, vì lẽ đó Thiên Hoàn tăng sáng, hòn đá nhỏ liền đem Mặc Phong đánh thức, chuẩn bị cùng hắn cùng đi ngự khư phong tuyệt đối trước Thần tu.

Mặc Phong đỉnh lấy một đôi mắt gấu mèo, miệng bên trong cả nhà đều ân cần thăm hỏi một lần, nhưng là cũng chỉ có thể rũ cụp lấy đầu, xoa mắt buồn ngủ đi theo hòn đá nhỏ.

Sáng sớm húc nhật lộ ra tiểu Tiểu Nhất sừng, chiếu rọi lấy ánh bình minh, quang mang bắn ra bốn phía. Hồng Nhật Nhiễm Nhiễm tăng lên, chiếu sáng biển mây, năm màu tua tủa, xán lạn như cầm tú. Một cỗ sức lực gió núi thổi qua, mây khói tứ tán, phong khe từng thạch, ở màu sắc rực rỡ biển mây bên trong lúc ẩn lúc hiện, phút chốc vạn biến, giống như chức giám Thượng Diện trang trí đồ án, biến đổi kiểu dáng.

Chờ đến Mặc Phong và hòn đá nhỏ đuổi tới ngự khư phong tuyệt đối trước, đã có mười mấy cái ngự khư tông đệ tử đang ngồi ngay ngắn tại thạch sườn núi trước trên đất trống.

Lúc này chỉ gặp bên trên bầu trời quang hoa lóe lên, nhất Đạo Thần cầu vòng từ phía chân trời bay tới, quang mang tán đi, một cái râu dài bạch mi lão giả rơi xuống.

"Truyền Pháp Trường Lão tốt!" Gặp cái kia lão giả rơi xuống, mười mấy cái đệ tử nhao nhao quỳ rạp xuống đất hướng về phía hắn hành lễ vấn an, chỉ có Mặc Phong giống như là nhất căn mộc đầu đứng lại tại nguyên chỗ, hòn đá nhỏ kéo hắn mấy lần góc áo, Mặc Phong lại không hề hay biết.

Truyền Pháp Trường Lão khẽ gật đầu, ra hiệu chúng đệ tử lên, khi hắn nhìn thấy tại nguyên chỗ không có bất kỳ cái gì cử động cũng không hành lễ Mặc Phong thì ánh mắt lóe lên một tia không được hòn, lại cũng không nói gì thêm. Đợi đến ngự khư tông đệ tử vào chỗ về sau, Truyền Pháp Trường Lão liền bắt đầu hôm nay *.

"Phu Tu Vũ Giả, Tinh Nguyên chi khí vậy; Quán Thông Thiên Địa, nạp chi, lấy mạng thai Vũ Nguyên "

Râu dài bạch mi, Thanh Sam ẩn ẩn. Đá xanh phía trên, Truyền Pháp Trường Lão ngồi xếp bằng, hai mắt khép hờ, tu luyện đại đạo êm tai mà đến.

Đá xanh phía dưới, mấy chục tên ngự khư tông đệ tử, có nam có nữ, có chiều dài ít, không một không được ngồi nghiêm chỉnh, cẩn thận lắng nghe Truyền Pháp Trường Lão dạy bảo.

Bất quá, tại thạch đài lớn nhất nơi hẻo lánh địa phương, một vị mười bảy mười tám tuổi, người mặc vài thô Võ Đạo bào, dáng người đơn bạc, sắc mặt tái nhợt thiếu niên lại ghé vào trước mặt trên bàn đá, lồng ngực nhấp nhô không ngừng, thỉnh thoảng truyền đến một trận tiếng lẩm bẩm, vậy mà đã rơi vào ngủ say.

Chúng đệ tử cùng nhau quay đầu nhìn xem đang tại ngủ say Mặc Phong, trên mặt cũng là khinh thường và phẫn nộ.

"Đây không phải tảng đá phong mới tới phế phẩm à, đệ nhất trên trời Thần tu liền dám vô lễ như thế!"

"Hừ, cuối cùng chỉ là nhất cái phế phẩm, cùng hán cùng tiến lên Thần tu nhất định đúng vậy đối với chúng ta vũ nhục."

"Rõ ràng là cái phế phẩm còn không hảo hảo học, còn không bằng cút về!"

Ngồi ở Mặc Phong bên cạnh hòn đá nhỏ xoát một chút, cả khuôn mặt biến đổi đến đỏ bừng, hán thủ lung lay Mặc Phong mấy cái, ai biết Mặc Phong xoay người lại tiếp tục ngủ say lấy.

Thật lâu, Truyền Pháp Trường Lão dừng lại giảng đạo, mở ra hai mắt, một đạo nhỏ bé không thể nhận ra tinh quang chợt lóe lên.

"Hôm nay dạy học liền đến nơi đây, còn lại thời gian là nói chuyện học, có gì vấn đề cứ việc nói hỏi "

Truyền Pháp Trường Lão vừa dứt lời, toàn bộ trên bình đài quý dị bình tĩnh chỉ chốc lát.

Mấy hơi đi qua, các thiếu niên tranh nhau chen lấn hét lớn ra, cầu thang đá lập tức rơi vào hỗn loạn.

"Trường lão, xin hỏi muốn như thế nào mới có thể ở lớn nhất ngắn thời gian tăng lên chính mình tu vi?"

"Tu luyện phải tránh chi vì cái trước mắt, phải biết dục tốc bất đạt, cần đánh trước tốt cơ sở, mới có thể tiếp tục tu hành."

"Trường lão, xin hỏi có biện pháp gì có thể đề cao tu luyện tốc độ "

"Dùng linh thạch xây dựng Tự Linh Trận, hoặc là tìm kiếm Linh Khí tràn đầy Động Thiên Phúc Địa là đủ."

"Trường lão, xin hỏi "

Mặc kệ trên bệ đá thiếu niên các thiếu nữ như thế nào đặt câu hỏi, đá xanh phía trên Truyền Pháp Trường Lão tin miệng nhặt ra, giống như đối với những vấn đề này không sai tại tâm, căn bản không cần hỏi ỨC.

Xác thực, ở chỗ này tu tập đều là là vừa vặn gia nhập ngũ tông đệ tử, bọn hán hoặc là tu vi thấp, hoặc là vừa bước vào Tu Luyện Chi Môn, thực lực tối cao cũng bất quá là Tu Nguyên cảnh Nhị Trọng Thiên.

"A nhón nháo cái gì mà nhón nháo, sáng sớm còn có đề hay không cho người ngủ a" một tiếng nói mớ bất thành linh xuất hiện ở kêu loạn trên bệ đá, nơi hẻo lánh biên giới áo vải thiếu niên Mặc Phong nâng lên nắm sắp tại thạch trên bàn đầu, giơ hai tay ra đuổi cái lưng mệt mỏi, còn buồn ngủ nhìn qua đám người chung quanh, đánh một cái to lớn ngáp.

Mặc Phong động tác lập tức liền dẫn tới tất cả mọi người chú mục, bọn hán hoặc là nhe răng trợn mắt, hoặc là nắm chặt song quyền, khóe miệng phun ra mấy cái chói tai chữ.

"Phế phẩm "

"Thật sự là quá vô lễ "

" "

Truyền Pháp Trường Lão cũng cuối cùng không thể chịu đựng được, hán Lão mắt trừng Mặc Phong một chút, lớn tiếng kêu lên: "Người thế nhưng là tảng đá phong mới tới đệ tử Mặc Phong?"

Mặc Phong hơi sững sờ, lập tức khóe miệng cười một tiếng, nói: "Hồi bẩm trưởng lão, chính là tảng đá phong Mặc Phong "

"Vì sao người không nghe Thần khóa, còn quấy rầy đừng sư huynh đệ Thần tu? Mặc Phi - chẳng lẽ ta dạy cho người đều sẽ?" Trường lão đề cao âm thanh, đứng ở đá xanh phía trên liếc xéo lấy Mặc Phong, nếu không phải chương môn Chân Nhân đã thông báo muốn chiếu cố chút Mặc Phong, hán sớm đã đem Mặc Phong đuổi đi ra.

Mặc Phong ngênh đầu, không có chút nào một tia muốn khuất phục bộ dáng, hán không để ý chung quanh đệ tử cười nhạo, đi lên trước một bước, nhìn nhau Truyền Pháp Trường Lão, vừa cười vừa nói: "Trường lão dạy tuy nhiên là trò trẻ con, dù cho Mặc Phong ngu dốt lại sớm đã nhớ kỹ trong lòng!"

"Người người nói cái gì? !"

Chương 22 : Ba Ba Đánh Mặt

Mặc Phong khoe môi nhếch lên mỉm cười, trên mặt một bộ đã tính trước bộ dáng.

Truyền Pháp Trường Lão không hiểu run rẩy một chút, cổ này tự tin tuyệt đối không phải giả vờ đi ra, chẳng lẽ hần thật đã tất cả đều lý giải? Truyền Pháp Trường Lão tâm thần thất thủ sau rất nhanh liền khôi phục lại, hần Lão xem chìm xuống, miệng bên trong lạnh lùng hỏi: "Tất nhiên dạng này, vậy ta hỏi ngươi cái này Tu Luyện Pháp Tắc là cái gì?"

Gặp trường lão đặt câu hỏi Mặc Phong, dưới đài còn lại đệ tử đều hưng phấn bắt đầu trộm cười rộ lên, từng cái đều nhìn có chút há hê, mặt mũi tràn đầy đang mong đợi một trận trò hay.

Xin nhò, phải biết bản thiếu đã từng là Thiên Vực bên trong nổi tiếng Thiên Tài Võ Học, đơn giản như vậy vấn đề ngươi quả thực là đang vũ nhục ta IQ a.

Mặc Phong lắc đầu, há mồm liền tới, "Tu Luyện Pháp Tắc khái quát lên đúng vậy ba chữ —— nhanh chuẩn hung ác!"

Lời này vừa nói ra, trên bệ đá ngự khư đệ tử nhao nhao hồng cười rộ lên, Truyền Pháp Trường Lão trong mắt lại hiện lên một tia tinh quang, ra hiệu Mặc Phong nói tiếp.

"Cái gọi là nhanh chuẩn hung ác tức là luyện công muốn hung ác, Trùng Mạch muốn chuẩn, tăng lên tu vi muốn mau lẹ" Mặc Phong thẳng thắn mà nói, không để ý chút nào chung quanh mỉm cười.

"Hừ, vừa mới trường lão còn cường điệu tu luyện chó vội vàng xao động, ngươi lại nói tu luyện muốn vừa nhanh vừa độc, nhất định nói bậy nói bạ!"

"Đúng vậy a đúng vậy a, tìm ngươi nói là như thế, sợ là chúng ta sớm muộn sẽ tẩu hỏa nhập ma a "

"Ha ha ha, khó trách là cái phê phẩm!"

Đám người châm chọc khiêu khích, nhao nhao cười đùa nghị luận, đã thấy Truyền Pháp Trường Lão lớn tiếng hướng đám người quát: "Tất cả yên lặng cho ta, hần nói là đúng!"

Truyền Pháp Trường Lão quét mắt đám người, sau cùng ánh mắt rơi vào nhìn thẳng vào mắt hần Mặc Phong trên thân, có chút dừng lại, hần giải thích nói ra: "Tu luyện xác thực không thể gấp công liều lĩnh, nhưng lại coi trọng lấy hiệu suất. Nếu muốn đột phá chính mình trước mắt cảnh giới nhất định phải Nhất cổ tác khí, trung gian dung không được ngừng, nếu không liền phí công nhọc sức "

"Mặc Phong tình hình chung ba chữ tuy có mất bất công, thực sự đại kém hay không, hơn nữa có thể có ý nghĩ của mình rất không tệ, các ngươi sau này đến, hướng về phía hần học tập!"

Đá xanh phía dưới đồng đảo ngự khư tông đệ tử toàn bộ đều thất kinh, lộ ra một mặt thật không thể tin, giữ im lặng, quái dị mà nhìn xem bình tĩnh tự nhiên Mặc Phong. Có hầu như tên đệ tử trong lòng không phục, ở dưới đáy khe khẽ bàn luận lấy.

"Thần tu ngũ còn có thể bị khen ngợi "

"Hừ, có lẽ đầu năm nay phê phẩm cũng có gặp may mắn thời điểm đi."

Truyền Pháp Trường Lão suy nghĩ Mặc Phong đến cùng phải hay không thật sự là phê phẩm, hần vuốt vuốt ria mép, tâm niệm vừa động, không bằng thi lại thi hần!

"Mặc Phong, vậy ta hỏi lại ngươi, đại cảnh giới tăng lên cần nào điều kiện?"

Cái này hỏi một chút dưới đài sở hữu ngự khư tông đệ tử tất cả đều mắt tròn, bọn hần bất quá là vừa mới bước vào Võ Đạo tu luyện, tất cả đều là Tu Nguyên cảnh nhất Nhị Trọng Thiên người, làm sao lại biết Đạo Đại cảnh giới tăng lên điều kiện đây? Bọn hần đồng loạt nhìn chăm chăm đứng ở phía trước Mặc Phong, chỉ gặp hần rảnh rồi tự nhiên cười rộ lên.

"Cái này đại cảnh giới tăng lên tự nhiên không dễ, lấy Tu Nguyên cảnh bước vào Luyện Thể cảnh làm thí dụ. Đầu tiên đan điền nhất định phải tụ tập đầy đủ Vũ Nguyên, điều động những này Vũ Nguyên đã thông trong cơ thể chín cái hoặc là càng nhiều vũ mạch, từ đó đi đến Cửu Trọng Thiên phía trên "

Mặc Phong lời còn chưa nói hết, chung quanh các đệ tử lại hồng cười rộ lên.

"Nghe một chút, trường lão thoáng tán thưởng hần vài câu, chính ở đằng kia nói vớ nói vẩn lên "

"Đúng vậy a, liền ngay cả chúng ta cũng biết Đạo Võ người trong cơ thể nhiều nhất tuy nhiên chín cái vũ mạch mà thôi, cái này tiểu tử ngay tại ăn nói lung tung!"

"Chiếu hấn nói như vậy, có phải hay không còn có Tu Nguyên cảnh Thập Trọng thiên, Thập Nhất Trọng Thiên a? Ha ha ha ha "

Truyền Pháp Trường Lão sắc mặt đột biến, lớn tiếng quát lớn: "Im ngay!"

"Trường lão, cái kia tiểu tử sẽ không còn nói đúng không?" Nhất tên đệ tử run run rẩy rẩy đứng lên, kinh ngạc hỏi.

"Chín cái vũ mạch là bình thường võ giả, cũng là cái này đại lục tuyệt đại đa số nhân tình huống, đương nhiên cũng có trường hợp đặc biệt." Truyền Pháp Trường Lão đồng tử hơi nhú, nhìn chăm chăm Mặc Phong, thân nhiên nói ra: "Tỉ như Thiên Vực lưu truyền Vũ Tôn Thánh Thể, hấn vũ mạch liền nhiều đến mười Nhị Điều, hấn mỗi cái đại cảnh giới đều có thể tu luyện tới Thập Nhị Trọng Thiên "

Theo trường lão giảng giải, chung quanh thiếu nam thiếu nữ bọn họ đều khiếp sợ nhìn xem Mặc Phong, miệng bên trong còn đang khe khẽ bàn luận lấy cái gì.

Mặc Phong đã sớm nghe quen những này lời ra tiếng vào, tự nhiên từ chối nghe Bất Văn, hấn ngẩng đầu, nhìn xem đá xanh Thượng Diện Truyền Pháp Trường Lão, bỗng nhiên giơ lên tay phải.

Truyền Pháp Trường Lão đối với Mặc Phong vừa rồi trả lời có mấy phần hảo cảm, gấp hấn giơ tay lên, liền hỏi tới, "Mặc Phong, ngươi là có vấn đề gì không hiểu?"

"Đúng vậy!" Mặc Phong nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra một loạt chính tề hàm răng, nói: "Xin hỏi trường lão, chúng ta tu võ là tại sao?"

Cái này hỏi một chút lập tức lại dẫn tới một trận chế giễu.

"Hừ, ta còn tưởng rằng hấn có thể hỏi ra cái gì tốt vấn đề, kết quả "

"Đúng vậy a, cái này ngu ngốc vấn đề, ngu ngốc cũng có thể trả lời ra đi!"

Ngu ngốc có thể đáp được? Ngươi mẹ nó không cần đùa ta được rồi, coi như ngươi muốn chế giễu ta, ngươi cũng không thể như thế tin miệng nói nhảm a? Mặc Phong tức giận liếc vừa mới nói chuyện cái kia đệ tử một chút, tâm lý mắng lấy.

Trường lão trong lòng cho dù có một tia nghi hoặc, nhưng miệng bên trong vẫn là không chút nghĩ ngợi đáp: "Tự nhiên là Cường Thân kiện xương, kéo dài tuổi thọ, một ngày kia đạp thượng thiên vực, vũ luyện thành thân!"

"Vậy ta muốn lại mời Giáo Trường Lão, như thế nào Thiên Vực, như thế nào Võ Thần, Thiên Vực phía trên là có hay không có thần?" Liên tiếp ba người truy vấn, hỏi một chút che lại hỏi một chút.

Cái này tam vấn hỏi được toàn trường ngạc nhiên, lặng ngắt như tờ, dưới đài đệ tử hai mặt nhìn nhau, từ chối cho ý kiến.

Cái kia Truyền Pháp Trường Lão híp hai mắt đột nhiên mở ra, há hốc mồm nhưng lại không biết nên trả lời như thế nào.

Đúng vậy a, cái này đỉnh đầu cái này một mảnh Hạo Thiên vực đến tốt cùng là cái gì, phạm nhân là có hay không có thể đạp vào, không có người nào có thể đáp được. Thiên Vực Võ Thần cuối cùng cũng chỉ bất quá là cái truyền thuyết mà thôi, phạm nhân vội vã tuy nhiên mấy chục năm, lại có ai có thể biết cái này không có đáp án đáp án đây?

Nửa ngày về sau, Truyền Pháp Trường Lão từ từ tế tế dò xét trước mặt Mặc Phong một chút, mới chậm rãi nói ra: "Mặc Phong, ngươi sau này có thể không dùng để Thần tu." Nói xong cái kia trường lão liền dựng lên thân hồng, bay vút lên trời.

Đám người gặp Truyền Pháp Trường Lão bị Mặc Phong "Kh" đi, từng cái đều một mặt tức giận trừng mắt Mặc Phong.

Mặc Phong bắt đầu đi lắc đầu, tuy nhiên dạng này cũng tốt, chỉ ít về sau không cần dậy thật sớm tới nghe cái này đối với mình tới nói cũng không có bao nhiêu dùng Thần tu. Hấn quay đầu nhìn xem hòn đá nhỏ, hòn đá nhỏ còn sừng sờ tại nguyên chỗ, một mặt thật không thể tin mà nhìn xem Mặc Phong.

"Hòn đá nhỏ, ngươi nhìn cái gì đấy?" Mặc Phong cười đi đi qua, vỗ vỗ hòn đá nhỏ bả vai.

Hòn đá nhỏ ngu ngơ cười một tiếng, nói: "Phong ca, ngươi hiểu tốt nhiều, thật lợi hại a!"

"Ai, đáng tiếc về sau không thể cùng ngươi đến đứng, chúng ta buổi chiều có phải hay không còn muốn lên núi đi đốn củi a?" Mặc Phong giang ra Thân Thể hỏi.

"Ừm, mười hai chủ phong đốn củi gánh nước cũng là chúng ta tặng đá phong phụ trách" hòn đá nhỏ gật đầu đáp.

"Nha, cái này so trường lão còn lợi hại hơn thiên tài lại muốn đốn củi gánh nước a?"

"Đúng vậy a, ha ha, nói cho cùng vẫn là tặng đá phong phé phẩm "

Nghe Mặc Phong và hòn đá nhỏ nói chuyện, trên bệ đá còn không có rời đi đệ tử đi tới, chăm chọc cười.

Mặc Phong sắc mặt chìm xuống, nghiêng đầu sang chỗ khác lạnh giọng nói ra: "Người nói là ai là phế phẩm?!"

..

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Xích Hà Linh Quả

Cái kia hầu như tên đệ tử nhìn thấy Mặc Phong đã cảm bốc lên nắm đấm, nhao nhao cười ha ha.

"Thấy không, cái này phế phẩm còn muốn cùng ta động thủ?"

"Các huynh đệ cùng tiến lên, để cho chúng ta cố gắng giáo huấn giáo huấn hai cái này tảng đá phong rác rưởi!"

Nói xong cái kia năm sáu ngày ngự khư tông đệ tử đã đem Mặc Phong và hòn đá nhỏ vây quanh, trên thân bay lên Tu Nguyên cảnh nhất Nhị Trọng Thiên Vũ Nguyên.

Hòn đá nhỏ dọa đến trốn đến Mặc Phong sau lưng, miệng bên trong liên miên tiếng buồn bã cầu đạo, "Sư huynh đệ bọn họ, tất cả mọi người là ngự khư tông đệ tử, đừng như vậy "

"Ta nhỏ vào, người nào cùng các người hai cái này tảng đá phong phế phẩm là sư huynh đệ, động thủ!"

Lời nói ân tiết cứng rắn đi xuống, năm sáu tên ngự khư tông đệ tử liền cùng một chỗ hướng về phía Mặc Phong công tới. Mặc Phong hừ lạnh một tiếng, gió táp Bôn Lôi Quyền nhanh chóng đánh ra. Thân thể tựa như thiểm điện, quyền như gió táp, từng quyền đánh tại những cái kia hung hăng ngự khư tông đệ tử trên thân, phảng phất tại đánh lấy đồng cát, khăn thiết vào thịt. Thở dốc ở giữa, cái kia năm sáu tên đệ tử liền bị Mặc Phong nhẹ nhàng thả đảo ở mặt đất, thống khổ kêu thảm.

Mặc Phong vỗ vỗ tay, dựng lấy còn trong khiếp sợ không có kịp phản ứng hòn đá nhỏ, "Đi thôi, hòn đá nhỏ, những này ưu việt chó coi không vừa mắt, chúng ta đi đón củi."

Nằm ở mặt đất ngự khư tông đệ tử nhìn xem cái kia hai cái rời đi bóng lưng, mặt mũi tràn đầy phẫn hận lại không thể làm gì.

"Cái này mẹ nó là phế phẩm sao?"

"Hắn là không phải ta cảm thấy "

"Người nào ở nói với ta nàng là phế phẩm ta ta với ai cấp bách "

"Cái kia người nào người có thể mạng ta cùng đi đón củi sao "

Trở lại tảng đá trên đỉnh, hòn đá nhỏ làm Mặc Phong thêm ngừng lại bữa ăn. Cái gọi là thêm đồ ăn cũng bất quá là nhiều bàn ớt xanh trắng trứng trắng, nhưng là so với ngày bình thường ăn những Thanh đó đồ ăn, cháo gạo trắng a, xác thực tốt hơn không ít.

Tảng đá phong chừng phong người Thiết Ngưu cũng không có hồi ý kiến hỏi hai người bọn họ buổi sáng Thần tu tình huống, sau khi cơm nước xong liền vội vã ra ngoài.

"Ai, hòn đá nhỏ, sư phụ mỗi Thiên Đò ở bận rộn gì sao?" Mặc Phong dùng đũa chỉ chỉ Thiết Ngưu xuống núi bóng lưng, kỳ quái hỏi.

Hòn đá nhỏ gãi gãi đầu, nói: "Cái này ta cũng không biết, tựa như là đang tìm cái gì công pháp đi."

"Công pháp? Cái gì công pháp a?" Mặc Phong nghe xong liền tới hứng thú, bưng chén ngồi vào hòn đá nhỏ bên cạnh truy vấn.

"Trước kia trong lúc vô tình nghe sư phụ hắc lão nhân gia nhắc qua, hắn nói là muốn tái hiện tảng đá phong ngày xưa phong thái, nhất định phải tìm tới Thái Sư Phụ lưu lại môn kia Thể Thuật, tựa hồ là tên gì 'Bá Thể' tới."

"Bá Thê? !" Mặc Phong miệng bên trong nhắc đi nhắc lại một câu, ở trong đầu cẩn thận hồi muốn một hồi, không có ấn tượng gì, xem ra hẳn không phải là Thiên Vực công pháp."Nghe cái này tên ngược lại là rất uy phong Bá Khí nha, cũng không biết có lợi hại hay không?"

"Năm đó Thái Sư Phụ nhưng đúng vậy dựa vào Bá Thê này môn Thê Thuật mà hùng ngồi ngự khư mười hai phong đứng đầu, nhất định phi thường lợi hại!" Hòn đá nhỏ trong mắt tràn đầy tự hào, giống như trở lại mấy trăm năm trước cái kia cường thịnh tăng đá trên đỉnh.

Mặc Phong khẽ mỉm cười, không nói gì.

Lấp đầy bụng Từ Chi về sau, hòn đá nhỏ liền đi tới cung điện một góc, cầm lấy nơi đó để đó hai thanh đao bồ cùi và mấy cây dây gai, "Phong ca, chúng ta lên núi đi, hôm nay được nhiều chém chút cùi lừa trở về, Tiên Dược phong và Linh Kiếm trên đỉnh cùi lừa cũng không nhiều."

Mặc Phong tiếp nhận hòn đá nhỏ đưa qua đao bồ cùi, hẩn lắc đầu, ngón tay nhẹ nhàng khẽ vuốt vuốt cái kia thanh đao bồ cùi, thầm cười khò, "Mặc Phong a Mặc Phong, nghĩ người đường đường Thiên Vực Vũ Thánh, vậy mà luân lạc tới cho người khác đồn cùi, ai ~ "

Trong lòng mặc dù có lời oán giận, nhưng là bây giờ ăn nhờ ở đậu, lại không có cái gì thực lực, cũng chỉ đành đi một bước nhìn một bước.

Đem những này ném sau ót, Mặc Phong liền và hòn đá nhỏ cùng đi hướng tăng đá phong bốn phía trên núi hoang đồn cùi.

"Hòn đá nhỏ, người ở tăng đá phong nhiều năm như vậy, sư phụ liền không có dạy cho người một số thực dụng công phu?" Mặc Phong chém một hồi cùi liền đại thở hắt ra ngồi xuống, tầm kia tiểu bạch kiếm bên trên đã chảy ra mồ hôi.

Hòn đá nhỏ ngược lại là lộ ra mười phần nhàn nhã tự đắc, một bên đồn cùi một bên cùng Mặc Phong đáp mà nói, "Ta cảm thấy sư phụ nói là rất có đạo lý, cái này đồn cùi đúng vậy tu luyện. Trước kia ta ngay cả một gánh cùi đều chọc không quay về, hiện tại mỗi ngày một trăm đã không nói chơi."

Mặc Phong nhìn xem hòn đá nhỏ một mặt chất phác bộ dáng cũng không đành lòng phản bác, cứ như vậy nằm ở cạnh cây khô nhìn lên lấy ngự khư tông còn lại đỉnh núi.

"Phong ca, ta nhìn người thể chất hư rất, được thật tốt rèn luyện rèn luyện a." Hòn đá nhỏ nhìn xem Mặc Phong lười nhác nằm ở cây khô bên trên, nhin không được cười rộ lên.

"Được, tu luyện tu luyện, ta Mặc Phong làm sao lại lưu lạc đến nước này?" Mặc Phong phàn nàn vài câu lại cầm lấy đao bồ cùi chém khỏi cùi lừa.

Chờ đến cái này một mảnh cây khô chém vào không sai biệt lắm thì Mặc Phong và hòn đá nhỏ lại đi một cái khác đỉnh núi đi đến.

Hai người công mấy chục cân cùi lừa nói một chút cười cười, đao cũng không thấy được nhiều một mối. Đi lên sơn đầu, nhất Đạo Hóa đồ lưu quang một mực quơ hai bọn họ con mắt.

"Phong ca, mau nhìn!" Hòn đá nhỏ bất thành linh hưng phấn mà kêu lên, chỉ cái kia đỉnh núi vách đá dựng đứng.

Mặc Phong khó khăn mở to mắt, theo hòn đá nhỏ ngón tay phương hướng nhìn lại, chỉ gặp cái kia vách đá dựng đứng trước đảo mọc lên một cây Thanh Đằng, vụn vặt mạnh mẽ, xanh um tươi tốt. Thanh Đằng phía trên treo lấy một khóa hồng sắc quả thực.

Cái kia quả thực cùng Đào Từ Đại Tiểu không kém bao nhiêu, màu sắc lại như máu tươi đồng dạng đỏ tươi, ở trời chiều nghiêng chỉ riêng chiếu rọi xuống, giống như một khóa đang ở thiêu đốt Tiểu Hỏa Cầu.

Mặc Phong trong lòng hơi kinh hãi, thăm dò tính hỏi: "Cái này không phải là Xích Hà quả?"

"Phong ca quả nhiên kiến thức rộng rãi a!" Hòn đá nhỏ khó nén vui sướng trong lòng, cao hứng nói ra: "Nghe nói cái này Xích Hà quả hấp thu Nhật Nguyệt Tinh Hoa, Vũ Lộ tinh quang, ăn về sau không chỉ có thể tăng lên Vũ Nguyên, cũng có thể kéo dài tuổi thọ."

Nói xong hòn đá nhỏ liền buông xuống cổng ở sau lưng cùi lừa, sau đó đi đến cái kia vách đá dựng đứng bên cạnh, cẩn thận từng li từng tí dắt Thanh Đằng, tiếp theo viên kia Hỏa Hồng quả thực.

Hòn đá nhỏ mặc dù cẩn thận, động tác lại không được cứng nhắc, xe nhẹ đường quen liền đem viên kia Xích Hà quả hái xuống. Hẩn lật lên sơn đầu, ngay cả cái trán mồ hôi cũng không kịp xoa, liền hưng phấn mà chạy tới, trong tay giống như là bùng lấy dễ dàng nát trần bảo bùng lấy cái kia Xích Hà quả, đem trái cây đưa cho Mặc Phong.

"Phong ca, người ăn đi, cái này trái cây đối với người có chỗ tốt." Hòn đá nhỏ toét miệng, lộ ra một loạt chính tề Đại Bạch răng, đối với Mặc Phong vừa cười vừa nói.

Mặc Phong hơi ngần ra, thật không thể tin mà nhìn trước mắt cái này thuần phác đơn hậu hòn đá nhỏ. Sớm tại Thiên Vực, Mặc Phong liền nghe nói qua cái này Xích Hà quả, tự nhiên biết rõ nó trân quý, thả tại nguyên bản Linh Khí liền càng thêm mờ nhạt Hạ Vị giới, liền lộ ra càng thêm hi hữu quý giá.

Nhưng đúng vậy như thế vật trân quý lại bị hòn đá nhỏ chấp tay nhường cho, vẫn là hẩn bốc lên nguy hiểm theo bên vách núi hái tới.

Mặc Phong khẽ cắn môi, khóe mắt có chút ướt át, cho dù hẩn Vũ Tôn Thánh Thê là rất cần cái này mai trái cây, nhưng là Mặc Phong vẫn là cự tuyệt.

"Hòn đá nhỏ, vẫn là người ăn đi, người cũng cần cái này mai trái cây, nói như vậy người cũng có thể gia nhập vào còn lại chủ phong."

Hòn đá nhỏ lắc đầu, ngữ khí kiên cố Định Địa nói: "Ta đã sớm thói quen tảng đá phong sinh hoạt, ngược lại là thường xuyên nhìn Phong ca người ngẩn người, chắc hẳn nhất định là có hoài bão gì theo đuổi. Cho nên vẫn là Phong ca người ăn đi."

Ngay tại hai người lẫn nhau từ chối thời điểm, một tên còn lại chủ phong đệ tử đang chạy tới đây. Có thể là đi ngang qua cái này hoang sơn thì cũng nhìn thấy cái kia Xích Hà quả hồng quang.

"Nha, đây không phải tảng đá phong hòn đá nhỏ sao, vị này nhất định đúng vậy cái kia đại danh đỉnh đỉnh Chương Giáo Đệ Tử Ca Ca, liên cái kia mục cái gì tới?" Đến đệ tử dựng thẳng búi tóc, hất lên Bạch Sắc Võ Đạo bào, trên vai trái thêu lên đồ án là chỉ Bạch Hồ, muốn tất ứng nên ngự khư tông Bạch Hồ chủ phong đệ tử.

Mặc Phong nhìn thấy cái kia người ánh mắt lóe lên một tia giao hoạt ánh mắt, chỉ sợ cũng không phải hiền lành gì!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Vực Vũ Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.